

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์
ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวเพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
คมหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 257

ลิขสิทธิ์นี้เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

152-452
พ ๙๙๒๓
๙.๒

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์
ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวเพ็ญพัทธ์ ยอดโสภณ

31 ต.ค. 2546

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2546

เพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้นปี บุคลิกภาพ สุขภาพจิต อาชีพของผู้ปกครอง ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 225 คน เป็นนักศึกษาชาย 65 คน นักศึกษาหญิง 160 คน

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปยังตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุดมี 9 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) ระดับชั้นปีที่ 2 (X_6) ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) บุคลิกภาพ (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพ (X_{17}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_9) ผู้ปกครองประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อายุ (X_3) และระดับชั้นปีที่ 1 (X_5) ซึ่งตัวแปรทั้ง 9 ตัวแปร สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ .71

1.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .673 + .410X_6 + .241X_{12} - .228X_{11} - .168X_9 + .179X_{17} + .093X_2$$

1.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .369X_6 + .216X_{12} - .287X_{11} - .203X_9 + .155X_{17} + .114X_2$$

2. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปยังตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) นุคลิกภาพ (X_{12}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_9) ลักษณะทางกายภาพ (X_{17}) เพศหญิง (X_2) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปร สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ .64

2.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = -.311 + .708X_{16} - .182X_6 + .189X_{17} + .037X_2 - .269X_{10} - .104X_{11}$$

2.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .561X_{16} - .173X_6 + .145X_{17} + .103X_2 - .121X_{10} - .117X_{11}$$

3. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านความรู้สึกรู้จักต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปยังตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) ระดับชั้นปีที่ 2 (X_6) ลักษณะทางกายภาพ (X_{17}) เพศหญิง (X_2) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปร สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ .51

3.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านความรู้สึกรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์
 ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระ
 เกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = -.311 + .708X_{16} - .182X_6 + .189X_{17} + .037X_2 - .269X_{10} - .104X_{11}$$

3.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านความรู้สึกรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์
 ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
 ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .561X_{16} - .173X_6 + .145X_{17} + .103X_2 - .121X_{10} - .117X_{11}$$

4. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชา
 ชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม
 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัว
 แปรที่ส่งผลมากที่สุดไปยังตัวแปรที่ส่งผลน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนัก
 ศึกษาเพื่อน (X_{16}) ชั้นปีที่ 2 (X_6) บุคลิกภาพ (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_{15})
 ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) สุขภาพจิต (X_{13}) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปร สามารถ
 พยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการ
 สังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ .59

4.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพ
 นักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัย
 หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .412 + .517X_{16} - .162X_6 + .199X_{12} + .168X_{15} - .115X_{11} + .336X_{13}$$

4.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพ
 นักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี
 จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = -.484X_{16} - .182X_6 + .190X_{12} + .170X_{15} - .154X_{11} + .099X_{13}$$

**VARRIABLES RELATED TO THE ATTITUDES TOWADS SOCIAL WORKER OF
THE STUDENTS FORM THE SOCIAL WORK AND WELFARE FACULTY
HUACHIEW CHALERMPRAKIET UNIVERSITY AMPHOE
BANGPEE CHANGWAT SAMUTPRAKHAN**

AN ABSTRACT

BY

MISS PENPAK YODSOPON

**Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master degree of Educational Psychology
at Srinakharinwirot Universiter**

October,2004

Penpak yodsopon.(2004) *Variables Related To The Attitudes Towards Social Worker Of The Students From The Social Work And Welfare Faculty, Huachiew Chalermprakiet University, Amphoe Bangpee, Changwat Samutprakhan*. Master Project,M.E.D.(Educational psychology).Bangkok:Graduate School, Srinakharinwirot University, Project Advisor: Asst. Pro. Promtida Sankamkrme

The purpose of this research was to investigate variables related to the attitudes towards social worker of the students from the social work and welfare faculty, huachiew chalermprakiet university, amphoe bangpee, changwat samutprakhan. These variables were divided into three dimensions, first of them was personal variables : sex, age, achievement, educational level, personality, mental health and guardians occupation, second of them was family variables : interpersonal relationship between student and guardians, third of them were environmental variables : physical environment, interpersonal relationship between student and teachers and interpersonal relationship between student and friends. The 225 samples 65 males and 160 females were student from level 1-4 of huachiew chalermprakiet university, amphoe bangpee changwat samutprakhan in the academic year 2004

The result were as follows:

1. There were 9 variables significantly affecting on attitude towards social worker of the students from the social work and welfare faculty, huachiew chalermprakiet university, amphoe bangpee, changwat samutprakhan . from the most to the least; interpersonal relationship between student and friends X_{16} , educational level 2 X_6 , guardians occupation: entrepreneur X_{11} ,personality X_{12} ,physical environment X_{17} , guardians occupation: government official, state enterprise official X_9 , guardians occupation:private sector employee X_{10} ,age X_4 ,and educational level 1 X_{12} ,These 9 variables worker about the percentage .71

The predicted equations of the attitude towards social worker were as follow:

1.1 in terms of raw scores were:

$$\hat{Y} = .998 + .610X_{16} - .184X_6 - .175X_{11} + .110X_{12} + .103X_{17} - .101X_9 - .188X_{10} + .070X_4 - .080X_{12}$$

1.2 in terms of standard scores were:

$$Z = .621X_{16} - .223X_6 - .254X_{11} + .113X_{12} + .103X_{17} - .145X_9 - .109X_{10} - .105X_4 - .101X_5$$

2. There were 6 variables significantly affecting on cognitive attitudes towards social worker of the students from the social work and welfare faculty, huachiew chalermprakiet university, amphoe bangpee, changwat samutprakhan from the most to the least; interpersonal relationship between student and friends X_6 , personality X_{12} , guardians occupation: entrepreneur X_{11} , guardians occupation : government official X_9 , physical environment X_{17} , females X_2 , These 6 variables could predicted equation of the attitude towards social worker about the predicted .64

The predicted equations of the cognitive attitude towards social worker were as follow:

2.1 In terms of raw scores were

$$\hat{Y} = .673 + .416X_6 - .241X_{12} - .228X_{11} - .168X_9 + .179X_{17} + .093X_2$$

2.2 In terms of standard scores were:

$$Z = .369X_6 + .216X_{12} - .287X_{11} - .203X_9 + .155X_{17} + .114X_2$$

3. There were 6 variables significantly affecting on affective attitudes towards social worker of the students from the social work and welfare faculty, , huachiew chalermprakiet university, amphoe bangpee, changwat samutprakhan from the most to the least interpersonal relationship between student and friends X_{16} , educational level 2 X_6 , physical environment X_{17} , female X_2 , guardians occupation: private sector employee X_{10} guardians occupation: entrepreneur X_{11} .There 6 variables could predicted equation of the attitudes towards social worker about the percentage .51

The predicted equations of the affective attitudes towards social work were as follow:

3.1 In terms of raw scores were

$$\hat{Y} = -.311 + .708X_{16} - .182X_6 + .189X_{17} + .037X_2 - .269X_{10} - .104X_{11}$$

3.2 In terms of standard scores were:

$$Z = .561X_{16} - .173X_6 + .145X_{17} + .103X_2 - .121X_{10} - .117X_{11}$$

4. There were 6 variables significantly affecting on behavioral attitudes towards social worker of the students from the social work and welfare faculty, huachiew chalermprakiet university, amphoe bangpee, changwat samutprakhan from the most to the least; interpersonal relationship between student and friends X_{16} , educational level 2 X_6 , personality X_{12} ,

interpersonal relationship between student and teachers X_{15} , guardians occupation: entrepreneur X_{11} mental health X_{13} .There 6 variables could predicted equation of the attitudes towards social worker about the percentage .59

The predicted equations of the affective attitudes towards social work were as follow:

4.1 In terms of raw scores were

$$\hat{Y} = .412 + .517X_{16} - .162X_6 + .199X_{12} + .168X_{15} - .115X_{11} + .336X_{13}$$

4.2 In terms of standard scores were:

$$Z = -.484X_{16} - .182X_6 + .190X_{12} + .170X_{15} - .154X_{11} + .099X_1$$

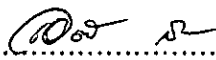
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
นิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขา
จิตวิทยาการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

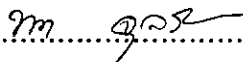
ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

กรรมการ

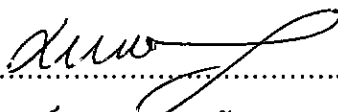
(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. พาสณา จุฬรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร ฉัตรสกุล)

วันที่ 16 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำ
เครือ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง และอาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์
กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจน
ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง อาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ และ
อาจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือพร้อมทั้งให้คำ
แนะนำอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่
ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ให้ใช้สถานที่ในการทำวิจัย และ
ขอขอบพระคุณนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ปีการศึกษา 2547 ทุก
ท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคุณสุรัตน์ คุณรัตนา ทองปัญญา และน้องๆ ที่ให้ความช่วยเหลือในทุกๆ
ด้านและคอยเป็นกำลังใจ แสดงความห่วงใยผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอขอบคุณคุณพ่อพล ขอด โสภณ คุณแม่ปรุ่งจิต วิลาจันทร์ และ
คุณมณี วิลาจันทร์ ที่ให้การสนับสนุนการเรียนและทุนทรัพย์ ให้ความรัก ความห่วงใยและเป็น
กำลังใจที่สำคัญของผู้วิจัยตลอดมา

ผลแห่งความดีทั้งหมดนี้ที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยครั้งนี้ ขอมอบให้คุณพ่อ คุณแม่ ผู้มีพระคุณ
ทุกท่าน และบูรพคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

เพ็ญพักตร์ ขอด โสภณ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ

ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	10

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์.....	11
ความหมายของทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์.....	21
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ.....	22
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นปี.....	22
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	24
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ.....	24
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต.....	26
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง.....	29
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง.....	31
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์.....	31
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน.....	35
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ.....	39
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.....	41

สารบัญ

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการศึกษา	
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	47
	วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	48
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	59
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผล.....	61
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	73
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	75
	อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	77
	ข้อเสนอแนะ.....	85
	บรรณานุกรม.....	88
	ภาคผนวก.....	85
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	130

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัย ห้วเจิวเฉลิมพระเกียรติ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี และอาชีพผู้ปกครอง.....	63
2	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ลักษณะทางกายภาพ ทศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์.....	64
3	แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณเพื่อใช้ทดสอบคิตต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยห้วเจิวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดการใช้การวิเคราะห์แบบ Stepwise.....	65
4	ตัวแปรที่พยากรณ์ที่ศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยห้วเจิวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดการใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regreion Analysis).....	66
5	ตัวแปรที่พยากรณ์ที่ศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยห้วเจิวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดการใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regreion Analysis).....	67
6	ตัวแปรที่พยากรณ์ที่ศนคติด้านความรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยห้วเจิวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดการใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regreion Analysis).....	69
7	ตัวแปรที่พยากรณ์ที่ศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยห้วเจิวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดการใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regreion Analysis).....	70

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านบุคลิกภาพ.....	122
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับผู้ปกครอง.....	123
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านลักษณะทางกายภาพ.....	124
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับอาจารย์.....	125
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านสัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับเพื่อน.....	126
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ นักสังคมสงเคราะห์.....	127

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไปแล้วว่า มนุษย์ทั้งหลายได้พยายามที่จะแสวงหาความสุขความสำเร็จในชีวิตด้วยกันทั้งนั้น แต่ก็ยังมีบุคคลอีกจำนวนมากที่ไม่มีความสามารถในการดำเนินชีวิตของตนเอง ได้ทัดเทียมกับผู้อื่น ซึ่งความสามารถนี้อาจเป็นเพราะความยากจน พิกัด หุนนวก หรือสูญเสียอวัยวะของร่างกายบางส่วนหรือประสบความล้มเหลวในชีวิต เจ็บไข้ได้ป่วยตลอดเวลา เป็นโรคจิต โรคประสาท ว่างาน สิ้นเนื้อประดาตัว หรือประสบภัยธรรมชาติต่างๆ เป็นต้น เมื่อมนุษย์ด้วยกันเห็นเพื่อนมนุษย์ตกทุกข์ได้ยาก ก็ได้มีผู้ใจบุญ ใจกุศล คิดช่วยเหลือเกื้อกูลผู้เดือดร้อนตามกำลังความสามารถของตนที่จะช่วยได้ โดยได้อาศัยความเชื่อทางศาสนาเป็นแรงผลักดัน แต่เนื่องด้วยผู้ที่เดือดร้อนย่อมมีมากกว่าผู้ที่ จะให้ความช่วยเหลือหลายเท่า การที่จะให้บุคคลช่วยซึ่งกันและกันเท่านั้น ย่อมให้การสงเคราะห์ได้ไม่เพียงพอ บุคคลใจบุญเหล่านั้น จึงได้รวบรวมเป็นกลุ่ม เป็นสมาคม หรือเป็นองค์กรเพื่อจะดำเนินการงานสงเคราะห์ได้กว้างขวางออกไป จนกระทั่งต่อมาสังคม และรัฐบาลมองเห็นความจำเป็นที่จะต้องช่วยเหลือผู้ที่โชคร้ายเพื่อป้องกัน และแก้ปัญหาสังคมที่อาจเกิดขึ้นหรือนำความเสียหายอย่างร้ายแรงหากไม่ได้ให้การช่วยเหลือ รัฐบาลจึงได้ก้าวเข้ามามีบทบาทสำคัญในการรับผิดชอบดำเนินการสังคมสงเคราะห์ประชาชนผู้เดือดร้อน (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์. 2524-2525 : 4)

ปัจจุบันประเทศต่างๆ ได้ถือเป็นนโยบายของรัฐที่จะต้องให้การช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบความเดือดร้อน ดังจะเห็นได้จากปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้บัญญัติไว้ และได้ประกาศใช้โดยมีสาระดังนี้ ทุกคนมีสิทธิที่จะมีความเป็นอยู่ในมาตรฐานที่เหมาะสมด้านสุขภาพ ความผาสุกของตนเอง และครอบครัว รวมทั้งด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาลและบริการสังคมที่จำเป็นอื่นๆ มีสิทธิที่จะได้รับหลักประกันในยามว่างงาน เจ็บป่วย ไร้ความสามารถ เป็นหม้าย ขราภาพ หรือจากปัจจัยในการครองชีพอื่นๆ อันเนื่องจากเหตุพ้นวิสัยที่ตนเองจะควบคุมได้ (นันทนีย์ ไชยสุต. 2516 : 11)

ในต่างประเทศ เช่น ยุโรป และสหรัฐอเมริกา แม้ความรุ่งเรืองเรื่องทางเศรษฐกิจของประเทศจะทำให้รัฐบาล และประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้สูง มีการครองชีพอยู่ในระดับดี แต่ก็ยังปรากฏว่า การต้องการความช่วยเหลือในรูแบบต่างๆ ทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา ได้เผชิญกับปัญหาด้านสวัสดิการสังคม และได้พยายามปรับปรุงแก้ไข คัดแปลง และจัดบริการสังคมที่เหมาะสมและให้เพียงพอกับความต้องการ ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันเกี่ยวกับงานสังคมสงเคราะห์ระหว่างประเทศ โดยถือว่าเป็นงานเพื่อประโยชน์สุขของมนุษยชนผู้ร่วมโลกเดียวกัน เป็นการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ผู้ประสบความเดือดร้อนให้เขาเหล่านั้น ได้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ในที่สุด (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์. 2527-2529 : 23)

งานสังคมสงเคราะห์มุ่งที่จะช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมของคนให้ดีขึ้น ช่วยฟื้นฟูทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อให้บุคคลผู้ประสบความเดือดร้อนเหล่านั้นได้สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นพลเมืองของชาติที่สมบูรณ์ และให้ความเชื่อมั่นในศักยภาพ (Potentiality) ของคนถือว่าคนเป็นทรัพยากรที่มีค่าของประเทศชาติ ชาติใดสังคมใดจะเจริญก้าวหน้าหรือไม่ขึ้นอยู่กับศักยภาพของประเทศผู้มีพลานามัยแข็งแรงทั้งกายและใจ มีการกินคือยุดี มีความขยันขันแข็ง กระตือรือร้นปฏิบัติหน้าที่ของตนได้โดยไม่เป็นภาระแก่ผู้อื่น การช่วยเหลือผู้เดือดร้อนให้เขาสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในที่สุดนั้น นักสังคมสงเคราะห์ต้องเป็นผู้มีไหวพริบที่จะช่วยพิจารณาแก้ไขสถานการณ์อันซับซ้อนของผู้เดือดร้อน ต้องเป็นผู้สามารถตัดสินใจเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ต้องเข้าใจ และยอมรับสภาพปัญหาของผู้เดือดร้อน มีความรู้เกี่ยวกับสภาพความเป็นไปในสังคม มีทักษะในการช่วยเหลือผู้มีปัญหา สามารถนำทรัพยากรต่างๆ ในสังคมหรือชุมชนมาใช้ในการช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้มีปัญหาให้บังเกิดผล อีกทั้งสิ่งหนึ่งที่นักสังคมสงเคราะห์จะตระหนักถึง ดังที่ สมุน (นงลักษณ์ เอ็มประคิชฐ์.2527-2529 : 11) กล่าวว่า การมีทัศนคติต่อวิชาชีพ ซึ่งเป็นเรื่องของความนึกคิด ความรู้สึกและผลของการกระทำซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จหรือล้มเหลวต่อตนเองและสังคม หรือดังที่ นิวคอมบ์ (Newcomb. 1954 : 12) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึก โน้มเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ซึ่งแสดงออกมาทางพฤติกรรมที่แบ่งเป็น 3 ลักษณะใหญ่ คือ แสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วยหรือชอบ เรียกว่า ทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) ส่วนอีกลักษณะหนึ่งแสดงออกถึงความไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย เรียกว่า ทัศนคติทางลบ (Negative Attitude) ส่วนการแสดงออกในลักษณะเฉยๆ หรือไม่แสดงออกว่า ชอบ หรือไม่ชอบ เรียกว่า ทัศนคติแบบกลาง (Neutral Attitude) ในการผลิตบุคลากรออกไปสู่สังคมนั้น มิใช่แต่ด้านความรู้และความสามารถในวิชาชีพเท่านั้น หากต้องคำนึงถึงการปลูกฝังนิสัยนักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ ทั้งนี้ทัศนคติจึงมีอิทธิพลต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ เพื่อให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถนำมาซึ่งความภาคภูมิใจและความสุขในการทำงาน นอกจากนี้บุคคลจะต้องมีความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานแล้วจำเป็นต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพของตน เพราะถ้าบุคคลมีความรู้สึก ไม่ดีต่อวิชาชีพของตนเองแล้วย่อมทำหน้าที่ของตน ไม่ดีเท่ากับบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ (วัลวิภา พัดเปีย.2539 : 3)

๕ การมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์นั้นผู้ปฏิบัติต้องเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงสภาพบุคคล กลุ่มบุคคล ชุมชนและค้นให้ลึกถึงสาเหตุของปัญหาทุกระดับ เพื่อจะได้วางแผนและดำเนินการช่วยเหลือได้ตรงกับเหตุการณ์มากที่สุด นักสังคมสงเคราะห์ต้องทำงานด้วยความอดทน ความเพียรพยายาม ความกล้าเผชิญกับปัญหา คราบที่ยังประกอบอาชีพนี้ถ้านักสังคมสงเคราะห์มีความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่รักงานสังคมสงเคราะห์ ไม่พยายามเข้าใจบทบาทภาระหน้าที่ของตน ย่อมเป็นผลเสียอย่างมากถ้ายึดจะประกอบอาชีพนี้ต่อไป รวมถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับบริการ ผู้รับบริการ คือที่รวมจุดประสงค์ในการทำงานของนักสังคมสงเคราะห์ ต้องให้บริการอย่างเหมาะสม เข้าใจ ยอมรับ เห็นอกเห็นใจ ให้เกียรติ ยอมรับในปัญหาของผู้รับบริการ มีความจริงใจในการช่วยเหลือ ไม่มีอคติ อีกทั้งการมี

ทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงานอย่างละเอียด ผู้ที่จะทำงานให้บรรลุผลก้าวหน้าต้องมองหน่วยงานในแง่ดี (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์.2541 : 47) การมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่นๆ นักสังคมสงเคราะห์ทำงานคนเดียวไม่ได้ต้องมีเพื่อนร่วมงาน มีการติดต่อประสานงานกัน ไว้ใจคนรอบข้าง หลีกเลี่ยงปัญหา จะทำให้นักสังคมสงเคราะห์ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในฐานะที่ผู้วิจัยเคยเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์เพื่อนในขณะที่ยังเรียนด้วยกัน จำนวน 30 คน ถามว่า ทำไมถึงเลือกเรียนคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ส่วนใหญ่ตอบว่า เลือกเรียนตามเพื่อน ไม่รู้จะเรียนสาขาใด ไม่ชอบเรียนคำนวณ พ่อแม่ให้เรียน เลือกเรียนตามอาชีพพ่อแม่ เรียนแล้วจบง่าย ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้น โดยการแจกแบบสอบถามปลายเปิดให้นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 200 คน ชั้นปีที่ 1 จำนวน 70 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 70 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 40 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 3 ข้อดังรายละเอียดต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “ ท่านคิดอย่างไรต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ เพราะเหตุใด” พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ตอบว่า เป็นวิชาชีพที่ดี เพราะได้ช่วยเหลือผู้อื่น ผู้ด้อยโอกาสในสังคม จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7 ตอบว่า เป็นวิชาชีพที่น่ายกย่อง เพราะทำงานที่ซื่อซาค จำเจ และได้ค่าตอบแทนน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตอบว่า เป็นวิชาชีพที่ต้องใช้ความอดทนสูง เพราะทำงานกับผู้ที่ประสบปัญหา ความเดือดร้อน ต้องบรรเทาความเดือดร้อนให้ผู้อื่น นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ตอบว่า เป็นวิชาชีพที่ดี เพราะได้ช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนในสังคม จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ตอบว่า เป็นวิชาชีพที่น่ายกย่อง เพราะทำงานหนักและได้ค่าตอบแทนน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7 ตอบว่า เป็นวิชาชีพที่ต้องใช้ความอดทนสูง เพราะทำคุณประโยชน์กับบุคคลอื่นที่มีความเดือดร้อน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12 ตอบว่า เป็นวิชาชีพที่ดี เพราะได้ช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตอบว่า เป็นวิชาชีพที่น่ายกย่อง เพราะได้ค่าตอบแทนน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตอบว่า เป็นวิชาชีพที่ต้องใช้ความอดทนสูง เพราะทำงานกับผู้ที่มีปัญหาและต้องได้รับความช่วยเหลือ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตอบว่า เป็นวิชาชีพที่ดี เพราะได้ช่วยเหลือผู้อื่น ผู้ด้อยโอกาสให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ตอบว่า เป็นอาชีพที่น่ายกย่อง เพราะได้ค่าตอบแทนน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ตอบว่า เป็นวิชาชีพที่ต้องใช้ความอดทนสูง เพราะบรรเทาความเดือดร้อนให้ผู้ที่มีปัญหา

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “ ท่านรู้สึกอย่างไรต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ เพราะเหตุใด” ชั้นปีที่ 1 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 ตอบว่า ชอบ เพราะเป็นวิชาชีพที่มีความท้าทาย น่าสนใจในการช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ตอบว่า ไม่ชอบ เพราะ เป็นวิชาชีพที่น่าเบื่อทำงานหนัก ชั้นปีที่ 2 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ตอบว่า ชอบ เพราะ เป็นวิชาชีพที่ได้บุญกุศล ได้

ช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ตอบว่า ไม่ชอบ เพราะเป็นวิชาชีพที่ทำงานหนัก ชั้นปีที่ 3 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ตอบว่า ชอบ เพราะได้บุญกุศลในการช่วยเหลือผู้อื่น จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ตอบว่า ไม่ชอบ เพราะทำงานหนักต้องรับผิดชอบช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ตอบว่า ชอบ เพราะเป็นวิชาชีพที่ท้าทายความสามารถในการช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ตอบว่า ไม่ชอบ เพราะเป็นวิชาชีพที่น่าเบื่อและทำงานหนัก

คำถามข้อที่ 3 ถามว่า “ท่านจะทําอย่างไรบ้างหากจะต้องทำงานสังคมสงเคราะห์” ชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ตอบว่า ตั้งใจช่วยเหลือผู้อื่นให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7 ตอบว่า ออกทน ใจเย็น จำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 5.5 ตอบว่า จะตั้งใจและเสียสละในการทำงาน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ตอบว่า ต้องทำงานกับบุคคลหลายคนหลายอาชีพ อาจทำงานได้ไม่เต็มที่ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ตอบว่า ทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ตอบว่า จะออกทนในการทำงาน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตอบว่า ช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเต็มความสามารถ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตอบว่า ทำงานให้เสร็จทันเวลา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ตอบว่า ช่วยพัฒนาสังคมและพัฒนาคน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตอบว่า ออกทน ออกกลั้น จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตอบว่า ไม่ขัดแย้งกับทีมงานในหน่วยงาน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตอบว่า ทำงานตรงต่อเวลา

จากการสำรวจเบื้องต้น สรุปได้ว่านักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม น่าจะมีปัญหาด้านทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งนักสังคมสงเคราะห์ เป็นวิชาชีพ ที่คนทำงานด้านนี้ต้อง ได้รับการศึกษาฝึกอบรมให้มีความทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีพอที่จะทำงานได้ การทำงานด้านนี้มีเป้าหมาย มีกิจกรรม มีกระบวนการ มีเทคนิค กลยุทธ์ในการทำงาน เงื่อนไขของคุณภาพในการทำงานอยู่ทั้งตัวคนทำงาน นโยบายขององค์กร นโยบายของรัฐ สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ความรู้และเข้าใจของประชาชน มากพอที่จะมีส่วนร่วม จุดหมายของงาน สังคมสงเคราะห์ มีได้อยู่ที่เพียงกลุ่มเป้าหมาย แต่รวมถึงสังคมทั้งสังคม เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายดำรงชีวิตอยู่ได้ควรแต่ยึดภาพ ดังที่ (ดร. นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์.2529 : 87) กล่าวว่า ความคิดเห็น ความรู้สึของผู้เรียนต่อวิชาชีพ มีความสำคัญที่จะส่งผลเชื่อมโยง ไปสู่การปฏิบัติงานในอาชีพต่อไป

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผู้วิจัย : สันติสุข บุญเกิด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาถึงตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยส่วนรวมและรายด้าน

2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์กับ โดยส่วนรวมและรายด้านของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและคณาจารย์ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการรับนิสิต การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมนิสิต เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ให้แก่ นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นปีที่ 4 ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ปีการศึกษา 2546 จำนวน 450 คน เป็นนักศึกษาชาย 150 คน และนักศึกษาหญิง 300 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ปีการศึกษา 2546 จำนวน 225 คน เป็นนักศึกษาชาย 65 คน และนักศึกษาหญิง 160 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของยามานะ (Yamane, 1967 : 52) โดยใช้ระดับชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

- 3.1.1.1 เพศ
- 3.1.1.2 อายุ
- 3.1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 3.1.1.4 ระดับชั้นปี
- 3.1.1.5 บุคลิกภาพ
- 3.1.1.6 สุขภาพจิต
- 3.1.1.7 อาชีพของผู้ปกครอง

3.1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว

3.1.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

3.1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม

3.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพ

3.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

3.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกทางด้านการกระทำและพฤติกรรมในทางบวกหรือทางลบที่มีผลต่อวิชาชีพ ในงานวิจัยนี้หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มการพฤติกรรมของนักศึกษาที่แสดงออกทางด้านการกระทำและพฤติกรรมในทางบวกหรือทางลบที่มีผลต่อการประกอบวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วย

1.1 ด้านความคิด หมายถึง การเห็นคุณค่า ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.2 ด้านความรู้สึก หมายถึง ความชอบ ความภาคภูมิใจและความสนใจที่มีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม หมายถึง พฤติกรรมในการแสดงความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ การเสริมสร้างบุคลิกภาพ จรรยาบรรณวิชาชีพและการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทางวิชาการและวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

2.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต มีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศหญิง เพศชาย

2.1.2 อายุ ได้แก่ จำนวนเวลานับเป็นปีเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. ที่เกิดจนถึงปัจจุบัน

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ของทุกวิชานับตั้งแต่เริ่มเรียน

2.1.4 ระดับชั้นปี ได้แก่

2.1.4.1 ระดับชั้นปีที่ 1

2.1.4.2 ระดับชั้นปีที่ 2

2.1.4.3 ระดับชั้นปีที่ 3

2.1.4.4 ระดับชั้นปีที่ 4

2.1.5 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะที่แสดงออกของนักศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ ทำให้เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำของเจนกินส์ (Jenkin s Activity Survey) โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

2.1.6 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย

2.1.7 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ อดทนและรอได้

2.1.8 สุขภาพจิต หมายถึง ภาวะความสมบูรณ์ทางจิตใจของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมที่มีต่อตนเองและผู้อื่น โดยสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดจนความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน

3. อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

4.2.1 อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4.2.2 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

4.2.3 อาชีพธุรกิจส่วนตัว

4. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักศึกษากับผู้ปกครองหรือบิดามารดา และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองหรือบิดามารดากับนักศึกษาเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่

4.1 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองที่มีต่อนักศึกษา ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลสุขภาพ การอบรมสั่งสอน เป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและการศึกษา

4.2 การปฏิบัติตนของนักศึกษาที่มีต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอน ทั้งทางด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว การเงินและการเรียน การช่วยเหลืองานภายใน

5. ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

5.1 ลักษณะทางกายภาพ หมายถึง สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่มีผลต่อนักศึกษา ได้แก่

5.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียน กับปริมาณนักศึกษา บริเวณของห้องเรียนที่ปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ เช่น เสียง และกลิ่น

5.1.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน หมายถึง ปริมาณของสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทางสถาบันและอาจารย์จัดหามาเพื่อสื่อกลางในการอธิบาย ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจใน

เนื้อหาต่างๆให้มีประสิทธิภาพ มีความทันสมัย มีคุณภาพในการใช้งานและสามารถใช้งานได้หลากหลาย

5.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติตนของอาจารย์ที่มีต่อนักศึกษาและการปฏิบัติตนของนักศึกษามีต่ออาจารย์ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ได้แก่

5.2.1 การปฏิบัติตนของอาจารย์ที่มีต่อนักศึกษา หมายถึง ความเอาใจใส่ การให้ความรัก ความเอ็นดู ให้ความเป็นกันเอง ยอมรับความคิดเห็น ให้คำแนะนำปรึกษาทั้งทางด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัว

5.2.2 การปฏิบัติตนของนักศึกษากับเพื่อน หมายถึง การให้ความเคารพ เชื้อเชิญ ให้เกียรติ แสดงกริยา วาจา และใจ ถึงความเคารพ ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม

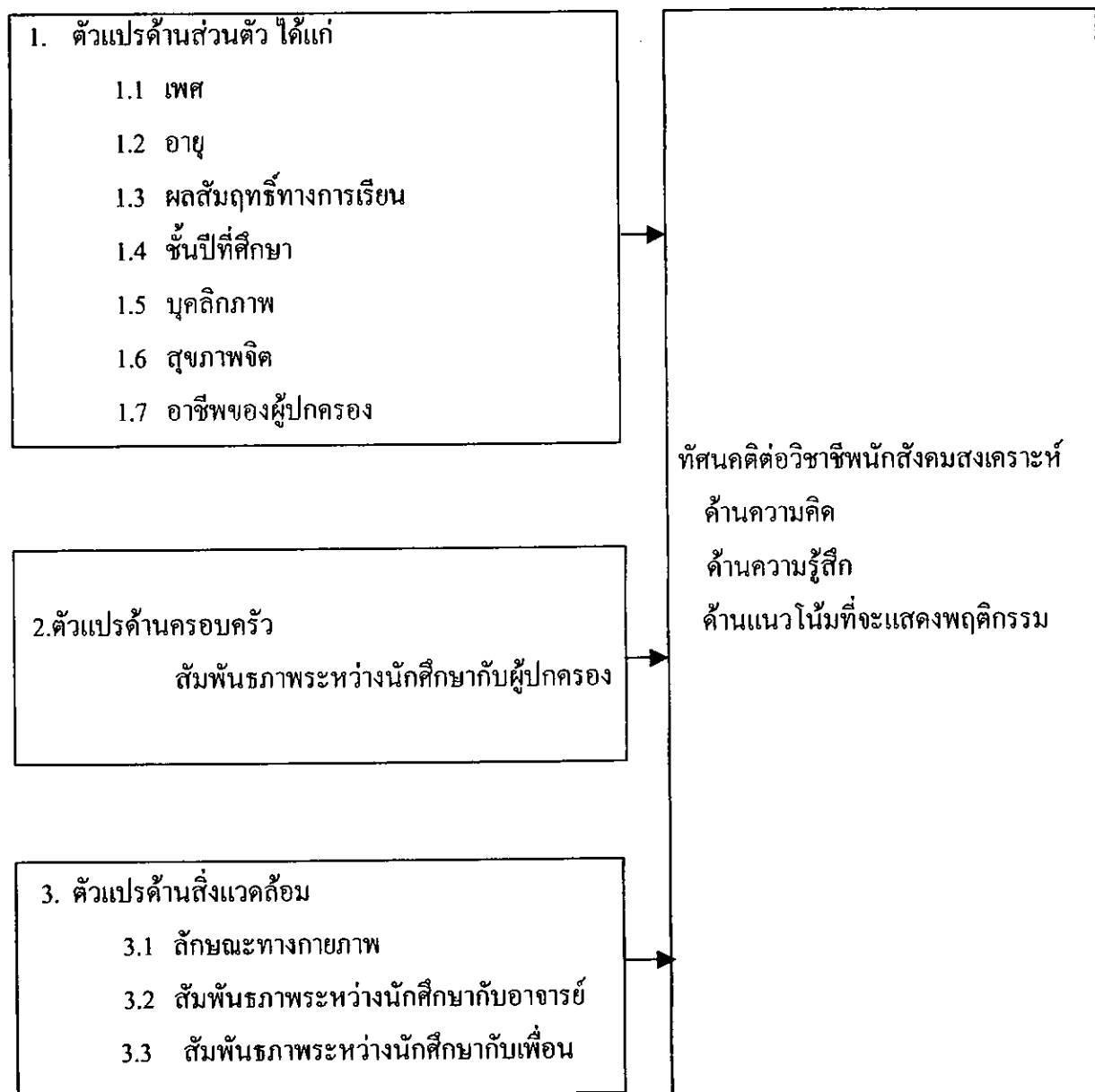
5.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาและเพื่อนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาส่งกันและกัน ด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัว การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเรียน ความหวังใยใกล้ชิด สนับสนุนกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันเพื่อให้เกิดความสัมพันธที่ดี

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนส่งผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์โดยส่วนรวมและรายด้าน

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนส่งผลต่อทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนส่งผลต่อทัศนคติด้านความรู้สึกรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

3. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนส่งผลต่อทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

1.1.1 ความหมายของทัศนคติ

กูด (Good. 1959 : 48) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกที่แสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือการต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รักเกลียดกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้นๆ

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 564) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง การยอมรับหรือปฏิเสธในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสังกัดใดสังกัดหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง รวมทั้งความพร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้นๆ โดยมีความลำเอียงในการตัดสินใจอยู่ในใจก่อนแล้ว

เคนเลอร์ (Kendler. 1963 : 572) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ภาวะความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรม ในทางสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างต่อบุคคล ต่อสถาบัน หรือต่อแนวคิดบางอย่าง อีกทั้งเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้เป็นตัวกำหนดแนวโน้มของแต่ละบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

โรเคิช (Rokeach.1972 : 112) ให้ความหมายว่า ทัศนคติเป็นการผสมผสานกันหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อจะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

ฮอลพอร์ต (วัลวิภา พัดเป็ย.2539 : 9-10 ; อ้างอิงจาก Allport.1940) ให้คำนิยามว่า เป็นสภาวะที่มีก่อนการแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมกล่าวคือ ทักษะคิดเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลรู้จักสังเกตและตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคล ได้ยิน ได้ฟัง แล้วนำมาคิดพิจารณาไตร่ตรอง และแสดงออกมาเป็นการกระทำ

ครูช และ ครัชฟิลด์ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ.2526 : 2 ; อ้างอิงจาก Kretch and Crutchfield. 1948) กล่าวว่า ทักษะคิดเป็นผลรวมของกระบวนการที่ก่อให้เกิดสภาพการจูงใจ อารมณ์ การยอมรับ และพุทธิปัญญา (Cognitive) ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของบุคคล

นิวคอมบ์ (วัลนิภา พัดเป็ย.2539 : 9 ; อ้างอิงจาก Newcomb.1954) กล่าวว่า ทักษะคิดของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ทักษะคิดของบุคคลนั้นอาจแสดงออกทางพฤติกรรม ซึ่งแบ่งได้เป็นสามลักษณะ คือ ลักษณะพึงพอใจหรือชอบอันเป็นผลให้ผู้นั้นเกิดความพอใจรักใคร่อยากใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ เรียกว่า ทักษะคิดเชิงนิมานหรือเชิงบวก (Positive Attitude) กับทักษะคิดอีกแบบหนึ่งซึ่งออกมาในรูปของความไม่พึงพอใจเมื่อหน้าเป็นผลให้บุคคลนั้นเกิดความชิงชังไม่อยากจะใกล้ชิดสิ่งนั้นๆ เรียกว่า ทักษะคิดเชิงนิเสธหรือเชิงลบ (Negative Attitude) ส่วนการแสดงออกในลักษณะเฉยๆ หรือไม่แสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบ เรียกว่า ทักษะคิดแบบกลาง (Neutral Attitude)

คาแกน (Kagan. 1968 : 613) กล่าวว่าทักษะคิด หมายถึง ความโน้มเอียงที่ฝังแน่นในความคิด และความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น

ครูช (Cruac. 1974 : 187) กล่าวว่า ทักษะคิด หมายถึง ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ตนเราได้รับและทักษะคิดจะเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ

เชดส์คี้ โฆวาสินธุ์ (2520 : 38) กล่าวว่า ทักษะคิด หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลและพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเรานั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งทักษะคิดนี้จะแสดงออก หรือปรากฏให้เห็น ได้ชัดในกรณีที่สิ่งเรานั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2540 : 231) กล่าวว่า ทักษะคิด หมายถึง ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะ ได้ตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใด ๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยออกไป

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2536 : 108) ได้ให้ความหมายของว่า ทักษะคิดเป็นสิ่งที่ผลักดันบุคคลให้แสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า อันอาจเป็นตัวบุคคล วัตถุ สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งปฏิกิริยาที่แสดงออกนั้นอาจอยู่ในลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

จิตติมา โสภารัตน์ (2522:28) ประมวลว่า ทักษะคิดเป็นเรื่องของจิตใจ ความเชื่อ ความต้องการที่จะมีปฏิกิริยาตอบโต้ต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อม เป็นท่าทีความรู้สึกและความโน้มเอียงของบุคคลที่มีความคิดเห็นต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่น ต่อสิ่งต่าง ๆ และต่อสถานการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ทักษะ

ทัศนคติเป็นนามธรรมที่มองไม่เห็น สัมผัสไม่ได้ แต่สามารถปลูกฝัง เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง และพัฒนาได้ ทัศนคติเป็นไปได้ 2 ด้านคือด้านดีหรือด้านบวก (positive) กับด้านปฏิเสธหรือด้านลบ (negative) หรือเป็นความชอบไม่ชอบของบุคคล ตัวอย่างของทัศนคติได้แก่ ทัศนคติของนักสังคมสงเคราะห์ที่มีต่อการพึ่งตนเองและการแก้ไขปัญหาด้านตนเอง ทัศนคติต่อการให้และรับความช่วยเหลือ ทัศนคติต่อเชื้อชาติ ศาสนา และชั้นทางสังคม ทัศนคติต่อพฤติกรรมมนุษย์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกนึกคิดที่มีแรงจูงใจให้เกิดขึ้น หรือความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกลุ่มคณะใด หรือ หมายถึง การแยกออกเป็นเอกเทศหรือเป็นคณะบุคคลก็ได้ เช่น ความชอบ-ไม่ชอบ ศรัทธา-ไม่ศรัทธา นิยม-ไม่นิยม เป็นต้น

1.1.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

องค์ประกอบของทัศนคตินั้น เซพเวอร์ (บุษราคัม ชูระพันธ์. 2534 : 11 ; อ้างอิงมาจาก Shaver. 1977) กล่าวว่า ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เขารับรู้ อาจจะเป็นทางที่ดี หรือ ไม่ดี ถ้าบุคคลมีความรู้สึก ไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะไม่ชอบสิ่งนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด ก็จะชอบสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Behavioral Component) หมายถึง ความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน คือการยอมรับหรือไม่ยอมรับ ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

1.1.3 การเกิดทัศนคติ

ธีรพร อุวรรณ โฉ (กสิการ ตรีศกุล. 2536 : 32 ; อ้างอิงจาก ธีรพร อุวรรณ โฉ. 2521) ได้ศึกษาและสรุปเกี่ยวกับการเกิดทัศนคติไว้ดังนี้

1. อิทธิพลของพ่อแม่ อาจเรียกได้ว่าเป็นแหล่งที่มีอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะเด็กก่อนวัยเรียน ซึ่งจะพัฒนาค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดขึ้นมาในกรอบของครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่เป็นหลัก
2. อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ ในโรงเรียน ครูและเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็ก โรงเรียนที่วางกฎเกณฑ์ให้นักเรียนปฏิบัติ หรือหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอนจะมีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็กไม่น้อย นักเรียนที่มีครูเป็นแบบอย่างที่ดี การพัฒนาทัศนคติก็จะไปในทางที่ดี
3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว ประสบการณ์ที่รุนแรง หรือกระทบกระเทือนจิตใจ หรือประสบการณ์ของความสำเร็จจะทำให้คนมีทัศนคติที่แตกต่างกันไป
4. อิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์จะมีผลต่อการเกิดและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

โดยสรุป การเกิดทัศนคติ เกิดจากอิทธิพลของพ่อแม่ คู่ เพื่อน ประสบการณ์ส่วนตัวและสื่อมวลชน

1.1.4 ลักษณะของทัศนคติ

สุชา จันทรเอมและสุรางค์ จันทรเอม (2520 : 100-101) กล่าวถึง ลักษณะของทัศนคติดังต่อไปนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดต่อกันแต่กำเนิด คนเราได้รับทัศนคติจากประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต บางครั้งยังได้รับจากการเอาอย่าง ซึ่งเริ่มตั้งแต่เด็ก ๆ ยังอยู่ในวัยที่มีอายุน้อย ๆ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เช่น บิดา มารดา สัตว์เลี้ยงต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อนฝูงของเด็ก มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็กในระยะเริ่มต้นทั้งสิ้น

2. บุคคลแต่ละคนย่อมมีทัศนคติต่อสถานการณ์เดียวกัน หรือต่อบุคคลเดียวกันต่างกันออกไปได้หลายลักษณะ แล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

3. ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นอาจเป็นสิ่งที่ถาวรตลอดไป หรือชั่วคราวได้ ทัศนคติบางอย่างอยู่ในสภาพไม่มั่นคงก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนทัศนคติที่มั่นคงถาวรย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม บุคลิกภาพของบุคคลมาก และการเปลี่ยนแปลงย่อมมีได้ยาก อย่างไรก็ตามการแนะนำที่ดี ตลอดจนวิธีการสอนที่ดีของครู ย่อมทำให้เด็กเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่พึงประสงค์ได้เช่นเดียวกัน

ส. วาสนา ประวาลพฤษย์ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญของทัศนคติไว้ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการเตรียมนี้เป็นการเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้

2. สภาพความพร้อมที่จะตอบสนอง เป็นลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น ๆ จะเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายได้ยาก และบางครั้งไม่มีเหตุผล

3. ทัศนคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสถานะของจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกทางพฤติกรรม

4. ทัศนคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือเพื่อวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรือใช้อธิบายทัศนคติได้

5. ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีทัศนคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันออกไปได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ ความเป็นปัญญา เป็นต้น

6. ทักษณคดีมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทักษณคดีเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ถ้าการเรียนรู้และประสบการณ์นั้นได้เปลี่ยนแปลงไปทักษณคดีก็อาจเปลี่ยนแปลงได้

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2540 : 231) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของทักษณคดีไว้ดังนี้

1. ทักษณคดีเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทักษณคดีเป็นดัชนีที่จะชี้แจงแนวทางในการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทักษณคดีไม่ดีก็มิมีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทักษณคดีไม่ดีก็มิมีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหาโดยการถอยหนี หรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ เช่น เด็กชอบครูสอนทำให้อยากเรียนวิชาที่ครูสอน ถ้าเด็กไม่ชอบวิชานั้น ๆ หรือ ไม่ชอบครูคนนั้น ก็พยายามหลีกเลี่ยงไม่เรียนวิชานั้น เป็นต้น
3. ทักษณคดีสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่ง ไปสู่อีกบุคคลหนึ่งได้ เช่น บิดามารดาไม่ชอบบุคคลหนึ่ง ย่อมมีแนวโน้มทำให้เด็กไม่ชอบบุคคลนั้นด้วย
4. ทักษณคดีสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทักษณคดีเป็นสิ่งที่ได้รับมาจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทักษณคดีย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น เดิมนิสิตที่เข้ามาเรียนไปได้สักครึ่งหนึ่งของบทเรียนมีความรู้สี่กว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ จึงเปลี่ยนแปลงแนวความคิดจากความไม่ชอบเป็นความชอบคือเปลี่ยนเป็นทักษณคดีทางบวกแทน

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 : 185-188) กล่าวว่า ทักษณคดีมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. ทักษณคดีเกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ มิได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด คนเกิดการเรียนรู้ย่อมจะมีความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้นั้น นั่นคือเกิดทักษณคดีขึ้นนั่นเอง
2. ทักษณคดีเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ มิใช่ว่าคนเราชอบหรือเกลียดอะไรแล้วจะต้องชอบหรือเกลียดไปตลอดชีวิต อาจเปลี่ยนแปลงหรือเป็นตรงกันข้ามก็ได้ ถ้าสภาพแวดล้อม หรือสถานการณ์และเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทักษณคดีของคนจะเปลี่ยน ไปจากทักษณคดีที่ยอมรับเป็นทักษณคดีที่ไม่ยอมรับ หรือจากไม่ยอมรับ ไปสู่ยอมรับก็ได้
3. ทักษณคดีเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก เราสามารถทราบได้ว่าบุคคลใดมีทักษณคดีในทางยอมรับหรือไม่ยอมรับ โดยการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออกอาจแสดงด้วยคำพูด หรือสีหน้าท่าทางพอใจ ไม่พอใจก็ได้ ทักษณคดีจึงกำหนดพฤติกรรมทั่ว ๆ ไปของบุคคลแม้จะไม่ทุกกรณี แต่ก็สามารถทำนายพฤติกรรมโดยทั่ว ๆ ไปได้ ทักษณคดีเป็นสิ่งโน้มน้าวให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น มีทักษณคดีที่ดีต่อศาสนา ก็มักจะ ไม่ปฏิเสธเรื่องการบริจาค เป็นต้น
4. ทักษณคดีเป็นสิ่งซับซ้อน มิที่มาสลับซับซ้อนเพราะทักษณคดีขึ้นอยู่กับหลายประการ เช่น ประสบการณ์ การรับรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ สิ่งแวดล้อม จึงผันแปรได้

5. ทักษะที่เกิดจากการเลียนแบบ ทักษะสามารถถ่ายทอดออกไปสู่บุคคลอื่น ๆ ได้ การคล้อยตามเป็นของธรรมชาติที่จะพึงมี ถ้าเรารักนับถือใครก็ย่อมมีศรัทธา เห็นว่าพฤติกรรมของบุคคลที่เรายอมรับนั้นดีงาม จึงเลียนแบบเป็นเยี่ยงอย่างไม่ว่าจะเป็นท่าทางการพูดจา ท่าทาง หรืออุปนิสัยใจคอ ดังนั้นพ่อแม่ ครูเกลียดสิ่งใด เด็กก็จะพลอยเกลียดด้วย

6. ทิศทางและปริมาณของทักษะ ปริมาณความเข้มข้นของทักษะจะมีตั้งแต่พอใจอย่างยิ่งปานกลาง จนถึงไม่พอใจอย่างยิ่ง ส่วนความเข้มข้นก็แล้วแต่ว่าจะมีความรู้สึกสุดปลายไปด้านใด ทิศทางของทักษะมี 2 ทิศทาง คือ สนับสนุน หรือต่อต้าน

7. ทักษะอาจเกิดขึ้นจากความมีจิตสำนึก หรือจากจิตใต้สำนึกก็ได้

8. ทักษะมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร ทักษะบางอย่างอยู่ในสภาพไม่มั่นคงพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงได้ ส่วนทักษะที่มั่นคงถาวร เปลี่ยนแปลงได้ยากและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพมาก

สตราค์ ไคว้ตระกูล (2533 : 246-247) ได้กล่าวถึงลักษณะของทักษะไว้ดังนี้

1. ทักษะเป็นสิ่งที่ยั่งยืน

2. ทักษะเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ฉะนั้นทักษะจึงมีทั้งบวกและลบ เช่น ถ้านักเรียนมีทักษะที่บวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนจะชอบเรียนคณิตศาสตร์ และเมื่ออยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ก็จะเลือกเรียนแขนงวิทยาศาสตร์ ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีทักษะที่ลบต่อคณิตศาสตร์ก็จะไม่ชอบหรือไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียน เมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ก็จะเลือกเรียนทางสายอักษรศาสตร์ ภาษา

3. ทักษะประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึก อารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบเชิงปัญญา หรือการรู้คิด (Cognitive Component) และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavior Component)

4. ทักษะเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงของทักษะอาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบ หรือจากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงทิศทางของทักษะหรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย ทักษะบางอย่างอาจจะหยุดเลิกไปได้

5. ทักษะเปลี่ยนแปลงตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจจะมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ฉะนั้นค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อทักษะของบุคคลที่เป็นสมาชิก ในกรณีที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงทักษะจะต้องเปลี่ยนค่านิยม

6. สังคมประภค (Socialization) มีความสำคัญต่อพัฒนาการทักษะของเด็ก โดยเฉพาะทักษะที่ต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม อุดมคติ เช่น ทักษะต่อเสรีภาพในการพูด การเรียน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมสูง จะมีทักษะที่บวกสูงสุดที่สุด

สรุปลักษณะของทัศนคติได้ว่า เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ เปลี่ยนแปลงได้ สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่ง ไปยังบุคคลอื่นได้และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและนอกของบุคคล

1.1.5 การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2540 : 200) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติเปลี่ยนได้ง่ายกว่าค่านิยม เพราะขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยไม่ต้องคำนึงถึงเกณฑ์การตัดสินของสังคม จึงมักพบเสมอว่า ในสังคมจะมีการพยายามเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ มากกว่าการเปลี่ยนค่านิยม หรือความรู้สึกอื่น ๆ และเนื่องจากทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ หรือได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ในสังคม จึงย่อมจะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ตามสภาพหรือสถานการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

กระบวนการเกิดทัศนคติ หรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติมี 3 อย่าง คือ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2526 : 122-124 ; อ้างอิงจาก Kelman. 1958 : 51-60)

1. การยินยอม (Compliance) การยินยอม จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อเขา และเพื่อมุ่งหวังจะให้เกิดความพึงพอใจจากบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น
2. การเลียนแบบ (Identification) การเลียนแบบเกิดขึ้น เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้น ซึ่งการยอมรับนี้เป็นผลมาจากการที่เขาต้องการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหรือที่พึงพอใจระหว่างตัวเขากับบุคคลหรือกลุ่มหนึ่ง
3. ความต้องการภายใน (Internalization) จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า อันสืบเนื่องมาจากสิ่งนั้นตรงกับความต้องการภายในของบุคคลนั้น

โดยสรุป การเปลี่ยนแปลงของทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่าค่านิยม เพราะขึ้นอยู่กับความรู้สึก ไม่ต้องคำนึงถึงเกณฑ์การตัดสินของสังคมและสามารถเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ตามสภาพหรือสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

1.1.6 ความหมายของวิชาชีพ

อับราฮัม เฟรคเนอร์ (อรพิน แสงสว่าง. 2536 : 11 ; อ้างอิงจาก Abraham Flexner. 1973) กล่าวว่า วิชาชีพ คือ ลักษณะงานหรือกิจกรรมที่ต้องอาศัยสติปัญญาเป็นพื้นฐานและดำเนินการโดยบุคคลผู้ประกอบอาชีพซึ่งมีความรับผิดชอบสูง ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องมีความรู้พื้นฐานและปฏิบัติได้จริงมากกว่าเป็นเพียงทฤษฎี นอกจากนี้วิชาชีพจะต้องมีความมั่นคงในตัวเอง มีหลักการและเป็นการปฏิบัติที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

ลออ หุดางกูร (อรพิน แสงสว่าง. 2536 : 11 ; อ้างอิงจาก ลออ หุดางกูร. 2525) กล่าวว่า วิชาชีพเป็นเพียงคำที่สร้างมโนทัศน์เฉพาะอย่างขึ้น เพื่อให้คนเข้าใจตรงกัน ตามความหมายสากลคำนี้หมายถึง บริการของอาชีพหนึ่ง ๆ ในระดับสถาบันของสังคมซึ่งมีลักษณะต่อไปนี้

1. มีหน้าที่ให้บริการเฉพาะด้าน ซึ่งต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญอย่างแท้จริงในการนั้นเพื่อประกันประสิทธิภาพของบริการและความปลอดภัยของสังคม

2. เป็นบริการในสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งสังคมพยายามจัดสรรขึ้นเพื่อให้บริการแก่สมาชิกตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง เช่น บริการการแพทย์ การพยาบาล ทุนายความ ตูลาการ การศึกษา ฯลฯ และจะเพิ่มพูนมากขึ้นตามความเจริญในอารยธรรม ความก้าวหน้าทางวิชาการ และสภาพเศรษฐกิจของแต่ละสังคม

3. เป็นบริการที่ต้องการธรรมจรรยาที่สูงพอของผู้ให้บริการ เพราะมีสิทธิเฉพาะในการให้บริการนั้น ๆ ผู้ให้บริการจะต้องมีทั้งความรู้ ความสามารถในการบริการ มีวิจารณญาณและมีคุณธรรมเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจได้ว่า จะไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่ก่อความเสียหายให้แก่ผู้รับบริการและสังคมโดยรวม

ราชบัณฑิตยสถาน (2530 : 754) ให้ความหมายของ วิชาชีพ ว่าหมายถึง อาชีพที่ต้องอาศัยวิชาความรู้ความชำนาญ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (อรพิน แสงสว่าง. 2536 : 11 ; อ้างอิงจาก กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2518) กล่าวว่า วิชาชีพ (Profession) หมายถึง อาชีพซึ่งจำเป็นต้องมีการเรียน โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาเป็นเวลาหลายปี และต้องมีประมวลจริยธรรม (Code of Ethics) ยึดถือประจำอาชีพนั้น ๆ ด้วย

สรุปได้ว่า วิชาชีพ หมายถึง อาชีพที่มีลักษณะเป็นบริการเพื่อสังคม ที่ต้องมีความรู้ความชำนาญในอาชีพนั้น ๆ มีจรรยาบรรณในอาชีพ ดังนั้นอาชีพครูจึงถือว่าเป็นวิชาชีพ

1.1.7 ความหมายของนักสังคมสงเคราะห์

นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์ (2524-2524:69)กล่าวว่า สังคมสงเคราะห์เป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการเพื่อนมนุษย์ ดังนั้นการสังคมสงเคราะห์จึงเป็นกิจกรรมทางวิชาชีพที่จัดขึ้นเพื่อมุ่งให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ โดยการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาจิตความสามารถของบุคคล ครอบครัว กลุ่ม และชุมชนให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในสังคม (Social functioning) ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมทางสังคมด้วย

จิตติมา ไสภารัตน์ (2522:49) กล่าวถึง ทศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ว่า ผู้ปฏิบัติงานหรือนักสังคมสงเคราะห์ต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับมนุษย์ ความรู้เกี่ยวกับสังคม ความรู้เกี่ยวกับวิธีการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งแตกต่างออกไปตามประเภทบุคคล กลุ่มชน และชุมชนที่ได้รับความช่วยเหลือ นักสังคมสงเคราะห์ต้องมีทักษะในการให้ความช่วยเหลือ และสิ่งที่ยังสำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งก็คือ ความเข้าใจที่ถูกต้องในปรัชญาของการสังคมสงเคราะห์ ซึ่งอาจกล่าวสั้นๆได้ว่า สงเคราะห์เพื่อให้ผู้รับบริการช่วยเหลือตนเองได้ในภายหลัง

ดร.นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์ (2529:91)กล่าวว่า วิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ต้องยึดหยุ่นและหมั่นตัวรับกับปัญหาที่เกิดขึ้น อย่างน้อยต้องสร้างความเข้าใจในบทบาทและขอบเขตของการทำงานใน

หมู่บ้านการที่ทำงานสังคมสงเคราะห์ด้วยกัน ซึ่งทัศนคติจะช่วยให้เกิดเงื่อนไขในทางที่ดีได้โดยหน้าที่ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจให้คนเราปรับตัวตามทัศนคติที่ดีที่ตนมีอยู่
2. ทำหน้าที่ให้คำนิยามหรือความชื่นชอบต่อเนื่องไปถึงสิ่งอื่น เรื่องอื่น คนอื่นที่ตรงกับทัศนคติของตนทำหน้าที่ช่วยให้คนเราสามารถตีความสามารถตามสถานการณ์ได้ถูกต้อง เช่น ถ้าเรามีทัศนคติที่ดีจะทำให้เราเข้าใจสถานการณ์ โครงสร้างบุคลิกภาพของคนอื่นได้ เช่น มีทัศนคติที่ดีต่อพ่อแม่ แม้ว่าพ่อแม่จะคว่ำ เราก็เข้าใจว่าพ่อแม่กระทำไปเพราะรักใคร่หวังดีทำหน้าที่ป้องกันตัวเอง เพราะ

การมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง จะทำให้ค้นหาความสามารถของตนเองมาสร้างประโยชน์แก่ตนเองและคนอื่นได้ง่ายกว่าคนที่มีความเห็นต่อตนเองในทางลบ

1.1.8 ความหมายของวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

นางลักขณ์ เอมประดิษฐ์ (2524-2525:84) กล่าวว่า วิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์หนึ่งที่มีพื้นฐานความรู้ที่จะช่วยจัดบริการในสังคมให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของตน ลดปัญหาสังคม ทำให้คนในสังคมมีศักยภาพและชีวิตที่ให้ประโยชน์แก่สังคมมากขึ้น

กิติพัฒน์ นนทปัทมาศกุลย์ (2529:71) ได้ให้ข้อคิดไว้อย่างมีเหตุผลสรุปได้ว่า นักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคมมนุษย์ และนักวิชาการบางท่านถือว่าเอกลักษณ์ของการสังคมสงเคราะห์ ก็คือ“ตัวตน” (self) ของนักสังคมสงเคราะห์ เนื่องจากการใช้ตัวตน หรือ self ของนักสังคมสงเคราะห์ไม่มีเครื่องมือควบคุมปัจจัยทางสังคมได้แน่นอน เพราะสภาพความต้องการรับบริการของมนุษย์แตกต่างกัน เหล่านี้เป็นเหตุผลจำเป็นที่นักสังคมสงเคราะห์ต้องพัฒนาศาสตร์และพัฒนารูปแบบปฏิบัติงานของตนอย่างมีเอกลักษณ์ และเป็นเอกภาพกับสังคมศาสตร์ทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์จะไม่ยึดถือในทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งอย่างแน่นแฟ้น หรือปฏิบัติงานเพียงแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้า หรือใช้สามัญสำนึกเท่านั้น แต่นักสังคมสงเคราะห์ควรต้องแสดงความสามารถเกี่ยวกับทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาด้วยทำที่ผู้ใช้บริการและผู้ร่วมงานยอมรับเข้าใจได้ รู้จักการกระตุ้น ชักจูงผู้ใช้บริการให้แสดงศักยภาพในการช่วยตนเองและก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ นักสังคมสงเคราะห์จะต้องสามารถยกระดับการวิเคราะห์ให้โยงใยสัมพันธ์กับระบบปัญหาอื่น ๆ หรือขยายขอบเขตการวิเคราะห์ให้กว้างขวางลึกซึ้งขึ้น อันจะนำไปสู่โครงการหรือการสถาปนาสถาบันตลอดจนวิธีการจัดการใหม่ ๆ ที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาสังคมในที่สุด”

การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เป็นงานสวัสดิการสังคม สำหรับประเทศไทยถึงเวลาแล้วที่จะมองด้วยสายตากว้างไกลออกไปนอกเหนือจากการปฏิบัติให้บริการแก่ผู้รับบริการในหน่วยงานหรือในชุมชน ทว่าควรจะมีส่วนร่วมในการเสนอข้อมูลให้กับระดับนโยบาย ร่วมวางแผนงานในการพัฒนามนุษย์ชาติให้สามารถยืนอยู่ด้วยกำลังความสามารถของตนเองให้ได้มากที่สุด ทำให้ยังคงเพิ่มพูนพัฒนาศาสตร์โดยยืนอยู่บนพื้นฐาน โดยทั่วไปสำหรับการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์

(generic base of social work practice) นอกจากนั้นนักสังคมสงเคราะห์จะต้องมีคุณสมบัติที่ดี คือนอกเหนือจากการมีความรู้ที่ก้าวหน้าแล้วยังต้องมีค่านิยม ทักษะ และทักษะในการปฏิบัติงานทุกระดับอย่างเพียงพอ สามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของมนุษย์และสภาพของสังคม"

วันทนี วาสิกะสิน (2529:21) เขียนไว้ว่า การปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ (ทาง การแพทย์) นั้นประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ4ประการคือ

1. การมีความรู้และมีทฤษฎีในการปฏิบัติงาน
2. การมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ
3. การมีทักษะ กลวิธีและเทคนิคในการปฏิบัติงาน
4. การมีความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกับวิชาชีพอื่น

ทำหน้าที่ป้องกันตัวเอง เพราะการมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง จะทำให้ค้นหาความสามารถ ของตนเองมาสร้างประโยชน์แก่ตนเองและคนอื่นได้ง่ายกว่าคนที่ไม่มีทัศนคติต่อตนเองในทางลบ จะเห็นได้ว่า การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์นั้น จะต้องปฏิบัติโดยมีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการสามารถนำ ทฤษฎีต่าง ๆ ทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มาประยุกต์ เข้าด้วยกันอย่างเหมาะสม เพื่อแก้ไข สถานการณ์และป้องกันปัญหา รวมทั้งปรับปรุงสิ่งแวดล้อมของผู้บริการ เช่น ครอบครัว เพื่อน บ้าน ชุมชน ทำให้ทั้งฝากผู้รับบริการและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นปฏิปักษ์ซึ่งกันและกัน การดำเนินการเช่นนี้ ต้องอาศัยเทคนิค ทักษะ และการมีทัศนคติที่ดีในการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงาน นั้น ๆ ด้วย ฉะนั้นจึงเป็นการยืนยันได้ว่า นักสังคมสงเคราะห์หาได้ทำงาน โดยใช้สามัญสำนึก หากแต่ นักสังคมสงเคราะห์ได้รับการฝึกฝนพิเศษในด้านการใช้ดุลยพินิจของตัวเอง (self) เช่น ความเชื่อมั่นใน ตัวเอง การมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนเอง

1.1.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

นางลักษณะ เอมประดิษฐ์ (2527:11) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นองค์ประกอบหนึ่งของวิชา ชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทัศนคติของนักสังคมสงเคราะห์จะดีหรือไม่ดี ย่อมมีผลต่อการกระทำหน้าที่ อย่างมาก และเพื่อให้การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์บรรลุผลดี นักสังคมสงเคราะห์ควรรู้สึกที่พึงพอ ใจต่อเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพของตนเอง วิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ เป็นงานที่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านนี้จะต้องเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงสภาพบุคคล กลุ่มบุคคล ชุมชน และค้นให้ลึกซึ้งถึงสาเหตุของ ปัญหาทุกระดับ เพื่อจะได้วางแผนและดำเนินการช่วยเหลือ ได้ตรงกับเหตุการณ์มากที่สุด นักสังคม สงเคราะห์จึงต้องทำงานด้วยความอดทน ความเพียรพยายาม ความกล้าเผชิญกับปัญหาหรือบุคคล กลุ่ม บุคคล ถ้านักสังคมสงเคราะห์มีความรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่รักงานสังคมสงเคราะห์ ไม่พยายามเข้าใจบท บาท ภาระหน้าที่ของตน ย่อมเป็นผลเสียอย่างมาก

2. มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับบริการ ผู้รับบริการ คือที่รวมของจุดประสงค์ในการทำงานของนักสังคมสงเคราะห์ นักสังคมสงเคราะห์จะต้องให้ความช่วยเหลือผู้รับบริการอย่างเหมาะสม ไม่ว่าผู้รับบริการจะมีพฤติกรรมเป็นอย่างไร นักสังคมสงเคราะห์จะต้องมองผู้รับบริการในแง่ดี ต้องเข้าใจยอมรับ เห็นอกเห็นใจผู้รับบริการ ให้เกียรติให้เสรีภาพทางความคิด เห็นแก่ผู้รับบริการ เข้าใจและยอมรับในปัญหาของผู้รับบริการ มีความจริงใจที่จะช่วยเหลือ ไม่มีอคติต่อผู้รับบริการ

3. มีทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงานและบุคลากรอื่นๆ

ต่อหน่วยงาน เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งเมื่อใครก็ตามเข้าทำงานในหน่วยงาน ไม่ว่าจะ เป็นหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชนก็ตาม จะต้องยึดถือปฏิบัติตามระเบียบ กฏเกณฑ์ ตลอดจนนโยบายของหน่วยงานนั้นๆ แม้ว่าบางส่วนของระบบระเบียบ กฏเกณฑ์หรือนโยบายของหน่วยงานจะขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิดของผู้ปฏิบัติงาน นักสังคมสงเคราะห์ก็เช่นเดียวกัน เมื่ออยู่ในหน่วยงานใด จะต้องศึกษา ทำความเข้าใจกฎระเบียบ นโยบายของหน่วยงานอย่างละเอียดและต้องศึกษาให้ลึกซึ้งซึ่งว่าภายใต้ นโยบาย ระบบระเบียบของหน่วยงาน จะมีช่องทางใดบ้างที่เปิดรับงาน ตลอดจนแนวคิดทางสังคมสงเคราะห์ หรือทำให้มีการผลักดันงานสังคมสงเคราะห์เข้าสู่หน่วยงานได้อย่างสอดคล้องกลมกลืนกับแนวปฏิบัติของหน่วยงาน ผู้ที่จะทำงานได้บรรลุผลก้าวหน้าต้องมองหน่วยงานในแง่ดี ให้ความคิดเห็นที่เป็นกลางว่า ข้อขัดข้องที่พบในหน่วยงานเป็นเรื่องธรรมดา แต่ต้องการคนในหน่วยงานร่วมคิดการแก้ไข ถ้านักสังคมสงเคราะห์คิดได้เช่นนี้ เขาจะทำงานด้วยความสบายใจและรักหน่วยงาน

ต่อบุคลากรอื่นๆ นักสังคมสงเคราะห์ทำงานคนเดียวไม่ได้ ต้องมีเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา มีการติดต่อประสานงาน ประสานแผนซึ่งกันและกัน การเรียนรู้และศึกษาภูมิหลัง ประสพการณ์ ค่านิยม วัฒนธรรมย่อย ปรัชญาทางวิชาชีพของสหวิชาชีพ ฯลฯ ในหน่วยงานเดียวกัน หรือในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นความจำเป็น การศึกษา บุคคลอื่นไม่ใช่การจับผิด แต่เป็นการศึกษาเพื่อนักสังคมสงเคราะห์จะได้รู้ว่าควรปรับตนเองอย่างไรจึงจะเข้ากับบุคลากรอื่นๆ ได้ หรือลดปัญหาโต้แย้งได้

4. มีทัศนคติที่ดีต่อชุมชนหรือพื้นที่ที่หน่วยงานของนักสังคมสงเคราะห์รับผิดชอบ ขณะนี้นักสังคมสงเคราะห์ขยายความรับผิดชอบของงานออกสู่ชุมชนมากขึ้นนอกเหนือจากการให้บริการในหน่วยงาน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองนโยบายของประเทศในการเปลี่ยนแปลงพัฒนาชุมชน และสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้กับคนในชุมชน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

D.L.Mcleod และ J.J.Meyer (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ .2518 ; 19 อ้างอิงจาก Donn L.Mcleod and Henry J.Meyer.1967) ได้ทำการศึกษานักสังคมสงเคราะห์และนักศึกษาสังคมสงเคราะห์จำนวน 293 คน ในมิชิแกน พบว่า ความแตกต่างกันในพื้นที่ฐานการศึกษาทั่วไปก่อนที่จะเข้าศึกษาวิชา

ชีพสังคตสงเคราะห์ศาสตร์นั้น ไม่มีผลเกี่ยวพันกับการที่บุคคลจะยึดถือในทัศนคติทางวิชาชีพสังคตสงเคราะห์แต่อย่างใด

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องกับตัวแปร

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเพศ

กันยา สุวรรณแสง (2532 : 161) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรม และจากการค้นคว้า ปรากฏว่า เพศหญิงหรือเพศชาย สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ทัดเทียมกัน แต่ชายและหญิงจะมีเจตคติหรือความสนใจที่แตกต่างกันจึงเกิดปัญหาและความรู้สึกนึกคิด อุดมคติที่ต่างกัน ตัวแปรเพศจึงมีความสำคัญมากในการศึกษาค้นคว้า

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเพศ

2.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ดิพบอย และแอนเดอร์สัน (วัลนิภา พัดเปีย.2539 : 28 ; อ้างอิงจาก Dibboy And Anrerson .1954) ได้ศึกษาว่า ค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมปลายในโรงเรียนมัธยมในรัฐนิวยอร์ก พบว่า นักเรียนชายเลือกอาชีพที่มีรายได้สูง มีความก้าวหน้าในงานและมีความอิสระในการทำงาน ส่วนนักเรียนหญิงเลือกอาชีพที่มีเกียรติยศในสังคม ความน่าสนใจในวิชาชีพ มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสภาพของการทำงานดี

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

มาลินี วงศ์นาม (2527 : 53) ได้ทำการศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อวิชาสุขศึกษา พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเพศชาย และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเพศหญิง มีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาต่างกัน โดยนักศึกษาเพศหญิงมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่าเพศชาย

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรระดับชั้นปี

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นปี

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530:43) ได้วิเคราะห์ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 รู้สึกตื่นเต้นสนใจต่อสิ่งต่าง ๆ รอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียน กิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย มีความตั้งใจในการศึกษา อยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรม และพร้อมที่จะเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ไม่ค่อยพอใจครูอาจารย์เริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้งเป็นปฏิปักษ์กับมหาวิทยาลัย มีความรู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มักสงบเสงี่ยมชอบอยู่ที่กลุ่มเพื่อนมากกว่า มีความเฉยเมยต่อสังคมมหาวิทยาลัยและต่อการเรียน อาจมีความคิดที่พอจะมีเพื่อนต่างเพศที่สนิทพอที่จะเป็นคู่รักต่อไปได้ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนมากมักไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมมหาวิทยาลัย จะเริ่มสนใจเกี่ยวกับเรื่อง การงาน การศึกษาต่อ และความก้าวหน้าในอนาคต

ทองเรือน อมรรักษ์กุล (2525:38-39) ได้กล่าวถึงลักษณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยจำแนกเป็นชั้นปีคือ

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อมุ่งหวังความสำเร็จในเชิงวิชาการ สนใจการศึกษาหาความรู้ ความคิดต่าง ๆ ต้องการเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหาสังคม รวมทั้งแสวงหาเอกลักษณ์ของตน มีความเป็นมิตร ผูกพันกับเพื่อนและชอบอยู่ในกลุ่ม มีมนุษยธรรม เห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความตื่นตัวที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทุประเภทในมหาวิทยาลัย

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนมากมักจะเกิดความไม่พอใจมหาวิทยาลัยแต่ในบางกรณีก็เพียงต่างมีความรู้สึกเบื่อ รู้สึกเฉย ๆ ไม่นิยมยินยอรับต่อสภาพทั่วไปในมหาวิทยาลัยทั้งนี้เพราะพวกนี้ถูกทอดทิ้งไม่ได้รับการเอาใจใส่ จนกระทั่งเกิดความรู้สึกว่าเป็นคนขาดความรับชอบ ลักษณะภายนอกของนักศึกษาเหล่านี้ก็คือ ริเริ่มสร้างเสริมความรู้สึกเป็นแบบแผนของกลุ่มย่อยขึ้นจนเกิดเป็นวัฒนธรรมเพื่อนฝูง (Peer Culture)

3. นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เนื่องจากเคยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มาแต่เดิม นักศึกษาจึงมีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของตนเองเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่สูงมาก สำหรับในกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ด้วยกันเองจะมีความคิดที่แตกแยกออกไปน้อยมาก ส่วนมากมีความคิดไปในแนวเดียวกันมีค่านิยมคล้ายคลึงกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คือความไม่พอใจมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ รวมทั้งวิพากษ์วิจารณ์มหาวิทยาลัยอย่างรุนแรง

4. นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีแนวโน้มหันความสนใจไปจากมหาวิทยาลัยจะไม่มีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เริ่มตั้งแต่ไม่สนใจวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของนักศึกษารวมทั้งไม่ยอมรับระเบียบประเพณีของนักศึกษาด้วยกันเอง ส่วนมากจะสนใจเรื่องส่วนตัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยไปแล้ว

ลักษณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยมีข้อสังเกตที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง คือ ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นั้นพบว่าจะเป็นได้ทั้งมิตรและศัตรูต่อกัน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 นั้นมักจะเป็นเพื่อนกันก็ต่อเมื่อเรียนวิชาที่เหมือน ๆ กัน และอยู่ในชั้นเรียนเดียวกันเท่านั้น แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนมากต่างคนต่างอยู่และไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างลึกซึ้ง

2.2.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรระดับชั้นปี

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

สปิริค (วัลนิภา พัดเป็ย.2539 : 83 ; อ้างอิงจาก Sprick.1989) ได้ศึกษาจุดมุ่งหมายและทัศนคติต่อวิชาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัยมิชิแกน โดยวิธีการติดตามผลในระยะยาว พบว่า จุดมุ่งหมายและทัศนคติต่อวิชาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาจากช่วงที่เข้าเรียนถึงเรียนจบ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก็คล้ายคลึงกับที่ตั้งใจไว้แต่เดิม หากแต่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมในระดับสูงขึ้น

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ริงเนสส์ (Ringness. 1968:131) กล่าวว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกลึกเกี่ยวกับตนเอง ช่วยตัวเองได้เมื่อเผชิญกับภาวะความตึงเครียดในที่สุดสามารถปรับตัวได้ และมีสุขภาพจิตดี ส่วนคนที่ไม่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีความวิตกกังวลทอดถอยและมุ่งร้ายต่อผู้อื่น ซึ่งถ้ามีความวิตกกังวลมากๆจะทำให้คนนั้นมีสุขภาพจิตไม่ดี และพบว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้รับรางวัลในสังคม จะมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและคนอื่นในโรงเรียน

ชวาล แพริตกุล (2526 :15) ได้สรุปความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าหมายถึงความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะและสมรรถภาพด้านต่างๆ ของสมอง นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรประกอบไปด้วยสิ่งสามสิ่งสำคัญ คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองด้านต่างๆ

2.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ทอมสัน (Thomson.1966:850-851) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนในแคลิฟอร์เนีย 10 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเกรด 9 จำนวน 2,287 คน โดยใช้แบบสอบถามของเซนเตอร์ พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเลือกอาชีพด้านรายได้ ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.3.1.2 งานวิจัยในประเทศ

ยุพรรณี สุขสมมติ (2510 : 40) ได้ศึกษาค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ให้ความสำคัญในอาชีพด้านการมีผู้บังคับบัญชา นักบริหารที่ดี มีอาชีพสุจริต มีความสนใจในการทำงาน และการมีอิสระในการทำงาน มากกว่านักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ , 2530:41 ; อ้างอิงจาก Ruch.1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือตัวเราทั้งหมด

ฟริคแมน และ โรสแมน (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึงบุคลิกภาพแบบเอ มีบุคลิกภาพเร่ร้อนชอบแข่งขันก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อย มีความรู้สึกใช้เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วมีความมานะพยายามในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้กับการทำงานล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบบี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึงบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลายไม่รีบร้อน ก้าวร้าวมีลักษณะเรื่อย ๆ เนื่อย ๆ ชอบการพักผ่อนและดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงาน และไม่ชอบการทำงานในเวลาเร่งด่วน

ศรีเรือน แก้วสังวาลย์ (2539:5) ให้ความหมายของบุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนภายนอกที่มองเห็นชัดเจน เช่น รูปร่างหน้าตา กิริยามารยาทการแต่งตัว วิธีการพูดจา การนั่ง การยืน และส่วนภายในที่มองเห็นได้ยาก เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะทางอารมณ์ ความใฝ่ฝัน ค่านิยม ความสนใจ ปรัชญาชีวิต

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2519:8) กล่าวว่าบุคลิกภาพ หมายถึงส่วนต่าง ๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น ส่วนต่างนั้น ได้แก่ อุปนิสัยใจคอ ความสนใจ ทักษะคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่าง ๆ เหล่านี้จักเป็นลักษณะสำคัญของแต่ละบุคคล

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ชาวทซ์และคนอื่น ๆ (Schwarz And Other. 1972) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และบี ที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวในประสบการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีความมุ่งหวังสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไม่เอาตัวไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

บลูเมนทอลต์ (ชมพูนุช พงษ์ศิริ.2535 : 28;อ้างอิงจาก Blumenthal .1978) ได้ศึกษานบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ของเด็กนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นบุคคลที่มีความเครียดสูงกว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

2.4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เชดส์คัลท์ โฆวาสินธุ์ (2520:126-127) ได้ศึกษาตัวแปรด้านพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมศึกษาต่อ จำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษาคือ จิตลักษณะพื้นฐานของบุคคลและสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ในการศึกษาจิตลักษณะพื้นฐานนั้นศึกษาจากบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจะมีบุคลิกภาพแบบเอมากกว่าผู้ที่ไม่มีความพฤติกรรมการศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มคนโสด ส่วนกลุ่มคนที่มีครอบครัวและมีบุคลิกภาพแบบเอจะมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อมากกว่าคนที่มีบุคลิกภาพแบบบี

ชมพูนุช พงษ์ศิริ (2535:73-74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2,3 และ 4 จำนวน 230 คน ตัวแปรที่ศึกษาคือ ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล บุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นปี และความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบน

หอผู้ป่วยของการนักศึกษาพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วยสูงกว่าแบบบี

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

แบบคัดกรองปัญหาสุขภาพจิต ไทย จีเอชคิว 60 (Thai GHQ 60)

จีเอชคิว (GHQ : General Health Questionnaire) ของ โกลด์เบิร์ก และพอล วิลเลียม (David Goldberg and Paul William. 1988 : 12) แปลเป็นภาษาไทยโดย ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคนอื่น ๆ (2539 : 1-17) เป็นแบบคัดกรองปัญหาสุขภาพจิตที่ได้รับการยอมรับกว้างขวางที่สุดฉบับหนึ่งในปัจจุบันโดยจะบอกได้ว่าบุคคลนั้นมีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตหรือไม่ แต่ไม่สามารถบอกการวินิจฉัยได้ว่าเป็นโรคจิตเวชชนิดใด เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบตอบด้วยตนเอง และได้รับการออกแบบมาสำหรับคัดกรองปัญหาสำคัญ 2 ประการ คือ การไม่สามารถดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ ได้อย่างปกติสุขอย่างที่ควรจะเป็น และการมีปัญหาที่ทำให้เกิดความทุกข์ใจ โดยเน้นถึงปัญหาที่ผิดไปจากสภาวะปกติของบุคคลนั้น ๆ มากกว่าลักษณะที่เป็นลักษณะประจำของบุคคลนั้น ๆ เช่น ปัญหาบุคลิกภาพ ข้อคำถามของ จีเอชคิว จะครอบคลุมปัญหาใหญ่ ๆ 4 ด้าน คือ ความรู้สึกไม่เป็นสุข (Unhappiness) ความวิตกกังวล (Anxiety) ความบกพร่องเชิงสังคม (Social Impairment) และความรู้สึกกังวลเกี่ยวกับสุขภาพ (Hypochondriasis)

จีเอชคิว ฉบับเต็ม คือ จีเอชคิว 60 (GHQ 60) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อและมีฉบับย่ออื่น ๆ อีกคือ จีเอชคิว 30, จีเอชคิว 20 และ จีเอชคิว 12 ซึ่งมีข้อคำถาม 30, 20 และ 12 ข้อตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีจีเอชคิว 28 ซึ่งเป็น Scaled GHQ คือ แบ่งคะแนนเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ อาการทางกาย (Somatic Symptoms) อาการวิตกกังวลและการนอนไม่หลับ (Anxiety and Insomnia) ความบกพร่องทางสังคม (Social Dysfunction) และอาการซึมเศร้าที่รุนแรง (Severe Depression)

ในการคิดคะแนนของ จีเอชคิว (GHQ) โกลด์เบิร์ก (Goldberg) แนะนำให้ใช้การคิดแบบ GHQ Score (0-0-1-1) ซึ่งสะดวกและให้ผลไม่แตกต่างจากการคิดคะแนนแบบ ลิเคิร์ต (Likert Score = 0-1-2-3) โดยพบว่าความสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างทั้งสองวิธีนี้อยู่ระหว่าง 0.92-0.94 ส่วนเกณฑ์ในการตัดสินว่ามีความผิดปกติทางจิตเวชของ จีเอชคิว (GHQ) ฉบับต่าง ๆ มีดังนี้ จีเอชคิว 60 ใช้จุดตัดคะแนนที่ 11/12 จีเอชคิว 28 ใช้จุดตัดคะแนนที่ 4/5 จีเอชคิว 30 ใช้จุดตัดคะแนนที่ 3/4 และจีเอชคิว 12 ใช้จุดตัดคะแนนที่ 1/2

วิธีการได้มาของ ไทย จีเอชคิว (Thai GHQ) โดยการศึกษาจากประชากรในเขตหนองจอก กรุงเทพฯ ที่มารับบริการจากหน่วยบริการสาธารณสุขเคลื่อนที่ จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้คือ จีเอชคิว ฉบับภาษาไทย ฉบับเต็ม (Thai GHQ 60) ซึ่งแปลมาจากฉบับภาษาอังกฤษโดยจิตแพทย์ผู้ทำการศึกษาและนำไปแปลกลับโดยจิตแพทย์อีกท่านหนึ่ง ซึ่งมีความเชี่ยวชาญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และไม่คุ้นเคยกับ จีเอชคิว ฉบับภาษาอังกฤษมาก่อน หลังจากนั้นจึงนำฉบับแปลกลับมาเปรียบเทียบกับ

ต้นฉบับภาษาอังกฤษ และปรับปรุงฉบับภาษาไทยให้มีความเหมาะสมที่สุด แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้ป่วยจำนวน 200 คน เพื่อทดสอบความเข้าใจ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้าย

วิธีการศึกษา ทำโดยให้ผู้ป่วยตอบแบบสอบถาม ไทย จีเอสคิว 60 (Thai GHQ 60) ด้วยตนเอง โดยมีเจ้าหน้าที่พยาบาลคอยช่วยเหลือในกรณีที่มีปัญหา หลังจากผู้ป่วยตอบแบบสอบถามแล้ว จิตแพทย์ผู้ทำการรักษาจะสัมภาษณ์ผู้ป่วยโดยใช้ Semistructure Psychiatric Interview ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดัดแปลงจาก Clinical Interview Schedule (CIS) และ DSM-III-R หลังจากสัมภาษณ์จิตแพทย์จะให้การวินิจฉัยว่าเป็นกลุ่มที่ไม่มีความผิดปกติทางจิตเวช (Non-Cases) หรือกลุ่มที่มีความผิดปกติทางจิตเวช (Cases) ในการสัมภาษณ์นี้จิตแพทย์ผู้สัมภาษณ์ทั้ง 3 ราย ได้ฝึกทำการสัมภาษณ์ร่วมกัน และทดสอบความเชื่อถือได้ (Interrater Reliability) ในผู้ป่วย 10 ราย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การคิดคะแนนแบบ GHQ Scoring (0-0-1-1) เพื่อคิดคะแนนรวม และนำมาเปรียบเทียบกับกรณีวินิจฉัยของจิตแพทย์ โดยถือว่ากลุ่มที่อาจมีความผิดปกติทางจิตเวช (Borderline-Cases) อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีความผิดปกติทางจิตเวช (Non-Cases) เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรง โดยการคำนวณหาความไว (Sensitivity) ความจำเพาะ (Specificity), Misclassification rate ความเที่ยงตรงเชิงทำนายทางบวกและทางลบ (Positive Predictive Value และ Negative Predictive Value) ส่วนการหาจุดตัดคะแนนที่เหมาะสมในการคัดกรองความผิดปกติทางจิตเวช ทำโดยใช้ Receiver Operating Characteristic (ROC) Curve Analysis ส่วนค่าความเชื่อมั่น ได้ทดสอบโดยคำนวณหาค่า Internal Consistencies โดยใช้ Cronbach's alpha Coefficients และหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการแบ่งครึ่งแบบทดสอบ (Split-half Coefficients)

จากผลการศึกษา พบว่า แบบทดสอบนี้ผ่านการประเมินหลายครั้งและหลายคน ผลที่ได้ออกมาตรงกัน คือ ความเชื่อถือได้ (Interrater Reliability) มีค่าสัมประสิทธิ์ (Agreement Coefficient), Generalized Kappa เป็น 0.83 (SE = 0.29, Z = 2.80, P = 0.0003) ค่าความเชื่อมั่นภายใน (Internal Consistencies) ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้ Cronbach's alpha Coefficients มีค่าตั้งแต่ 0.86 สำหรับ จีเอสคิว 12 จนถึง 0.95 สำหรับ จีเอสคิว 60 และค่า Split-half Reliability Coefficients มีค่าตั้งแต่ 0.84 สำหรับ จีเอสคิว 12 จนถึง 0.91 สำหรับ จีเอสคิว 28 ความเที่ยงตรงในการคำนวณพื้นที่ใต้ ROC Curve เมื่อเปรียบเทียบอำนาจในการจำแนกของ จีเอสคิว ฉบับภาษาไทยแต่ละฉบับ พบว่า จีเอสคิว 30 มีพื้นที่ใต้ ROC Curve มากที่สุดคือ 0.92 และ จีเอสคิว 12 มีพื้นที่ใต้ ROC Curve น้อยที่สุด คือ 0.89 อย่างไรก็ตามพบว่า ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Z = 1.13, P = 0.26) จุดตัดคะแนนของ จีเอสคิว ฉบับภาษาไทย ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่ตรงกับจุดตัดคะแนนที่แนะนำสำหรับ จีเอสคิว ฉบับภาษาอังกฤษ ยกเว้น จีเอสคิว 30 เพียงฉบับเดียวที่มีจุดตัดคะแนนสูงกว่า นอกจากนี้พบว่า ความไว และความจำเพาะของ จีเอสคิวฉบับภาษาไทยทุกฉบับมีแนวโน้มจะมีค่าต่ำกว่าในประชากรที่เป็นชาย เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรที่เป็นหญิง แต่ความแตกต่างทั้งหมดไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการศึกษาที่ได้ พบว่า ไทย จีเอชคิว (Thai GHQ) ทุกฉบับที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมีความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้อยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่าความไวและความจำเพาะตลอดจนสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงอื่น ๆ ในระดับที่ค่อนข้างสูง และสมควรจะนำไปใช้เป็นแบบคัดกรองความผิดปกติทางจิตเวช ทั้งในชุมชนและในสถานบริการสาธารณสุขต่าง ๆ ได้ดี

จากผลการศึกษาพบว่า ค่าความไวของ ไทย จีเอชคิว (Thai GHQ) ในผู้ชายต่ำกว่าผู้หญิงค่อนข้างชัดเจน ในขณะที่ค่าความจำเพาะไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของฮอบบ์ (Hobb) และคนอื่น ๆ และอารยา (Arya) และคนอื่น ๆ ที่รายงานว่าค่าความไวของจีเอชคิว (GHQ) ในผู้ชายต่ำกว่าผู้หญิง ส่วนมารีและวิลเลียม (Mari and Williams) วิเคราะห์ว่าผู้ชายมักจะมีผลลบปลอม (False Negative) สูงกว่าผู้หญิง

ไทย จีเอชคิว 60 มีค่าความเที่ยงตรงดีใกล้เคียงกับ ไทย จีเอชคิว 30 และมีค่าความเชื่อมั่นที่สุด จะใช้เวลาในการตอบประมาณ 5-10 นาที ส่วนฉบับอื่น ๆ ก็จะใช้เวลาน้อยลงตามลำดับ ในการตอบคำถามของ ไทย จีเอชคิว ในผู้ที่พออ่านออกเขียนได้ และผู้ที่มีปัญหาอื่น ๆ ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการตอบก็สามารถตอบได้

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แบบคัดกรองปัญหาสุขภาพจิต ไทย จีเอชคิว 60 (Thai GHQ 60) เป็นแบบคัดกรองปัญหาสุขภาพจิตที่ได้รับการยอมรับกว้างขวางที่สุดฉบับหนึ่งในปัจจุบัน โดยจะบอกได้ว่าบุคคลนั้นมีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตหรือไม่ แต่ไม่สามารถบอกการวินิจฉัยได้ว่าเป็นโรคจิตเวชชนิดใด แบบคัดกรองปัญหาสุขภาพจิต ไทย จีเอชคิว 60 ประกอบด้วยคำถามจำนวน 60 ข้อ แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการตอบประมาณ 5-10 นาที

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรสุขภาพจิต

2.5.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คาแพลน (Kaplan.1959 : 293) พบว่า เด็กหญิงที่มีปัญหาความคับข้องใจและการปรับตัวมากกว่าเด็กชายเนื่องจากเด็กหญิง ได้รับการปกป้องอิสระน้อยกว่าเด็กชาย ส่วนเด็กชายที่มี อิสระในการแสดงออกพฤติกรรมต่างๆทางอารมณ์มากกว่าถูกเลี้ยงดูแบบผู้ใจจากผู้ใหญ่น้อยกว่า

2.5.2.2 งานวิจัยในประเทศ

รัตนา ประเสริฐสม(2526 : 6)ศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2530 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาในการปรับตัวด้านการเรียนการสอนมากที่สุด คือ มีความรู้สึกว่ามีการแข่งขันในทางการเรียน วิตกกังวลมากเกี่ยวกับการเรียน แบ่งเวลาเรียนไม่ถูก และรู้สึกตัวเองไม่อบอุ่นมั่นคง รองลงมาคือปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันกับเพื่อน คือ รู้สึกว่าตัวเองว่าเหว่เมื่อขาดเพื่อน รู้สึกเกรงใจเพื่อนเมื่อไปขอความช่วยเหลือ รู้สึกว่าเพื่อนไม่จริงใจต่อกัน ส่วนปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์มีน้อยที่สุด

เพ็ญทิพา นรินทรางกูณ ณ อยุธยา (2533 : 60) ศึกษาปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิต โควิดตามมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต โควิดทั้งหมดที่กำลัง เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน ปีการศึกษา 2531 จำนวน 204 คน ใช้แบบสำรวจปัญหา มุนี้นี้สำหรับนิสิตนักศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า นิสิต โควิดฯ ชั้นปีที่ 1 ประสบปัญหา มากที่สุด คือ การปรับตัวทางด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ประสบปัญหาน้อยที่สุดในด้านศีลธรรม จรรยา และศาสนา นิสิต โควิดฯ ชั้นปีที่ 2 ประสบปัญหา มากที่สุดในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา รองลงมา ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ประสบปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านทางเพศ นิสิต โควิดฯ ชั้นปีที่ 3 ประสบปัญหา มากที่สุดในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ และการศึกษากับด้านการเรียน รองลงมา ได้แก่ ด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ ประสบปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านบ้านและครอบครัว นิสิต โควิดฯ ชั้นปีที่ 4 ประสบปัญหา มากที่สุดในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ และการศึกษา รองลงมา ได้แก่ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านการเรียน ประสบปัญหา น้อยที่สุด ได้แก่ ด้านทางเพศ เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวระหว่างชั้นปี พบว่า ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

คอบบินส์ (Dobbins. 1969 : 2957-A) กล่าวว่า iva อาชีพของบิดามารดามีอิทธิพลต่อ การเลือกอาชีพของนักเรียน

ไตรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2-3) กล่าวว่า การคุ้นเคยกับวิชาชีพอาจมีส่วนต่อทัศนคติได้ เพราะทัศนคติมีความรู้เป็นองค์ประกอบอยู่ด้วย และในทางตรงกันข้ามความไม่รู้จักคุ้นเคยกับ อาชีพอาจมีผลทำให้ทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพต่ำลง

วัชร ทรัพย์มี (2523 : 15) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่มีความใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด เป็นสถาบันที่จะถ่ายทอดความรู้สึกลึกซึ้ง ประสพการณ์ทำงานให้แก่เด็ก นอกจากนี้แล้ว ครอบครัวยังมีผลต่อการเลือกอาชีพของบุคคล โดยลูกบางคนจะเลือกเรียนตามอาชีพบิดามารดา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 121) กล่าวถึง การเกิดทัศนคติว่า อาจเกิดขึ้นได้จากการ เลียนแบบบุคคลที่เคารพนับถือ

ธีระพร อุวรรณ โณ (2529 : 5/1) ได้กล่าวถึง การเกิดทัศนคติว่า อิทธิพลจากบิดามารดา จะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกลึกซึ้งของเด็ก

เอกพจน์ สมุทธานนท์ (2537 : 26) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมอันดับแรก และสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลการสร้างทัศนคติและค่านิยมให้แก่เด็ก ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรก

ที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่เด็กตั้งแต่เกิด ถึงแม้จะเติบโตขึ้นก็ยังได้รับการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นประจำ

วัลนิภา พัดเปีย (2539 : 29) กล่าวว่า พฤติกรรมและการเรียนรู้ส่วนมากที่บุคคลกระทำอยู่เป็นพฤติกรรมที่บุคคลเรียนรู้มาจากการสังเกตพฤติกรรมที่ดี เมื่อพิจารณาจากบรรทัดฐานของสังคมซึ่งเป็นแหล่งการเรียนรู้ของบุคคลส่วนใหญ่ คือ ครอบครัว กลุ่มเพื่อนสถาบันการศึกษา ชุมชน และสื่อมวลชนต่าง ๆ ในครอบครัวไทย บิดามารดาเป็นแบบอย่างที่มีอิทธิพลสูงซึ่งจะเป็นตัวแบบให้บุตรมีพฤติกรรมตาม โดยไม่ต้องลงมือทดลองดู ถ้าบุตรเห็นว่าพฤติกรรมของบิดามารดาให้ผลในทางบวก ก็มีแนวโน้มว่าบุตรจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้นและอยากกระทำตาม

โดยสรุป อาชีพของผู้ปกครองเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจและมีอิทธิพลสูงในการ ใ้มน้ำให้บุตรมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมหรืออยากทำพฤติกรรมนั้น ๆ

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

2.6.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ประมวล ศิริพันธ์แก้ว (วัลนิภา พัดเปีย. 2539 : 5 ; อ้างอิงจาก ประมวล ศิริพันธ์แก้ว. 2513) ศึกษาเหตุผลของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 และ ม.ศ. 5 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการเลือกและไม่เลือกเรียนทางครู พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เลือกอาชีพครู ส่วนใหญ่เป็นบุตรครูและข้าราชการ

บุษกร เพชรวิวรรธน์ (2519 : 73) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูในโรงเรียนภาคกลาง พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร อาชีพค้าขาย และอาชีพอื่น ๆ มีทัศนคติต่อครูดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ

พรรณอร อุฑาภาพ (2527 : 85-87) ได้ศึกษา ทัศนคติของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ในโรงเรียนของรัฐบาล เขตการศึกษา 3 ที่มีต่อการสอนวิชาประวัติศาสตร์ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพทางการเกษตรมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจการค้า รับจ้างบริการ และอาชีพที่ต้องใช้วิชาชีพอื่น ๆ

วัลนิภา พัดเปีย (2539 : 85) ได้ศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองของนิสิต พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร ค้าขาย พนักงานสถานประกอบการเอกชน รับราชการ และประกอบวิชาชีพอิสระอื่น ๆ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับสูง ส่วนนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูในระดับปานกลาง

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

โรเจอร์ (Rogers.1969:127) ได้แบ่งประเภทการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความอบอุ่นแบบให้ความคุ้มครอง

วารภรณ์ รักวิชัย (2529:40-41) กล่าวว่า สถานภาพภายในครอบครัวของบิดามารดาบุตรนั้นมีความสำคัญ ถ้าหากว่าครอบครัวใดขาดบิดาหรือมารดา ไม่ว่าจะกรณีใดบุตรย่อมขาดความอบอุ่น และไม่มีควมมั่นคงในความรัก และทางด้านอารมณ์ย่อมทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

2.7.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โรบินสัน และชาร์เลอร์ (Robinson and Shaver, 1985:247) ได้ศึกษาอิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติของเด็กพบว่า บิดามารดาและการตั้งสมประสงค์ จากการศึกษาเลี้ยงดูที่ดีจะทำให้เด็กได้รับการพัฒนาและรับรู้ตนเอง สามารถแก้ไขสถานการณ์และมีเหตุผลเกิดการรับรู้และควบคุมตนเองโดยไม่คล้อยตามผู้อื่น หรืออิทธิพลใด ๆ จากสิ่งรอบข้างที่ชักนำไปในทางเสื่อมเสีย

ชอร์และอลแลน (Shore and Alan, 1960:391) ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจของผู้ปกครอง การวางแผนของผู้ปกครองผลปรากฏว่า บิดามารดาของผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสนใจเอาใจใส่ในเรื่องโครงการการเรียน การวางแผนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงกว่าเด็กที่บิดามารดาไม่สนใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.54

2.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

2.8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2518 : 49) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทุกระดับ นอกจากผู้เรียน

ต้องการผู้สอนที่มีความรู้ดี มีประสบการณ์ดีแล้ว ยังต้องการอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่เป็นกันเอง เข้าใจ และเห็นอกเห็นใจผู้เรียนแต่ในขณะเดียวกันก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้องเหมาะสมให้ข้อคิดตรงไปตรงมาซึ่งเต็มไปด้วยความหวังดี จะช่วยให้บรรยากาศเรียนรู้ดีขึ้น

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2527: 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนว่า ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้นการเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตร ได้ง่ายขึ้นอย่าทำให้เกิดการเสียหน้าและควรรับฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2518 : 49) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทุกระดับ นอกจากผู้เรียนต้องการผู้สอนที่มีความรู้ดี มีประสบการณ์ดีแล้ว ยังต้องการอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่เป็นกันเอง

เหมาะสม และเห็นอกเห็นใจผู้เรียน แต่ในขณะที่เดียวกันก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้อง เหมาะสม ให้ข้อติชมตรงไปตรงมา ซึ่งเต็ม ไปด้วยความหวังดีที่จะช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น

จรูญ จิวานาน (2528 : 61) กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาผู้เรียน กล่าวคือ เป็นทั้งปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคของการเรียนรู้เพราะผู้สอนเป็นทั้งสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งในห้องเรียน ซึ่งส่งผลถึงบรรยากาศและเป็นผู้สร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ในห้องเรียนด้วย

ชนินฐา เกื้อมี (กนกรัตน์ นาคเหตุย. 2540 : 109 ; อ่างอิงจก ชนินฐา เกื้อมี. 2530) ได้แสดงความคิดเห็นว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายประการด้วยกัน เช่น ลักษณะของหลักสูตร วิธีสอนของอาจารย์ และกิจกรรมการเรียนการสอน การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม การบริการทางวิชาการ การประเมินผลการเรียน รวมถึงสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดได้

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (1) (2530 : 57) ได้เสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนไว้ประการหนึ่งว่า ควรเพิ่มความเป็นกันเองระหว่างอาจารย์กับนิสิต โดยอาจารย์ผู้สอนควรลดบทบาทความเคร่งเครียดลงบ้าง และแสดงความเป็นกันเองแก่นิสิต โดยพูดคุยกันบ้างหรือพบปะกันนอกชั้นเรียนบ้างเป็นการทำลายกำแพงน้ำแข็งระหว่างอาจารย์กับศิษย์ ความเป็นกันเองนี้ทำให้นิสิตเกิดความเข้าใจผู้สอนและเป็นมูลเหตุจูงใจให้สนใจเรียนวิชานั้น ๆ เพิ่มขึ้น และกล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอน คือ ผู้เรียน ผู้สอน อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตร มีความสำคัญและเป็นสิ่งช่วยเสริมสร้างบรรยากาศทางสังคมระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ นักศึกษากับนักศึกษา ตลอดจนความพร้อมของนักศึกษาและอาจารย์

วชิระ ชาวหา (2534 : 62) กล่าวว่า องค์ประกอบทางด้านการเรียนการสอนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และความสำเร็จในการศึกษาของนิสิตนั้นมี 6 องค์ประกอบ คือ หลักสูตรและเนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ในการสอน บุคลิกภาพของอาจารย์ อุปกรณ์การสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต และการประเมินผลการเรียนการสอน

นงเยาว์ แก้วก้วาล (2535 : 22) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนนั้นผู้สอนจะต้องเป็นผู้จัดกระบวนการและสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้กระบวนการสอนนั้นเกิดประโยชน์สูงสุด

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนักศึกษายังถ้าทั้งสองมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นมากขึ้นเพียงใด นิสิตก็จะพัฒนาความสนใจในการเรียนรู้สูงขึ้นตามไปด้วยและจะมีแนวโน้มที่จะสนใจการเรียน และส่งผลให้มีการเรียนดี และเป็นปัจจัยส่งเสริม และอุปสรรคการเรียนรู้อของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนรวมทั้งเกิดความเข้าใจอันดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนให้มีความใกล้ชิดและเป็นกันเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นสัมพันธภาพที่ดีระหว่างทั้งสองทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2.8.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

2.8.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โคแกน และเลวิน (ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์. 2531 : 37 ; อ้างอิงจาก Cogan and Levin. 1957) ได้ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์แบบอุบอุ้นเป็นมิตรระหว่างครูและนักเรียนจะทำให้การเรียนของนักเรียนดีขึ้น และถ้าครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันมากเท่าไร นักเรียนจะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้ถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น นักเรียนมีความศรัทธาในตัวครู ความศรัทธาที่นักเรียนให้แก่ครู จะช่วยให้ครูมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

แมคแดเนียล และราวิทซ์ (วชิระ ชาวหา. 2534 : 65 ; อ้างอิงจาก McDaniel and Ravitz. 1971) ได้ศึกษาคุณลักษณะของอาจารย์ที่ต้องการของนิสิตมหาวิทยาลัยเพอร์ดู (Purdue) และมหาวิทยาลัยเคนตักกี (Kentucky) พบว่า อาจารย์ที่นิสิตต้องการมีลักษณะดังนี้ มีการเตรียมการสอนที่ดี ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสม สร้างข้อทดสอบได้ดี และครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่เรียน มีความสนใจผู้เรียน และมีความยุติธรรม

โทรรูบา และ ไรซ์ (วชิระ ชาวหา. 2534 : 65-66 ; อ้างอิงจาก Wotruba and Wright. 1975) พบว่า ลักษณะของอาจารย์ที่ดีตามความคิดเห็นของนิสิต มีดังนี้ 1. มีความรู้กว้างขวางถูกต้องแม่นยำ ทันสมัย มีความรู้ในเนื้อหาวิชาอย่างแท้จริง 2. ส่งเสริมให้นิสิตคิดด้วยตนเอง 3. เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น ต่อเนื้อหาวิชาที่สอน 4. มีความยุติธรรมในการประเมินผลการเรียน 5. มีความปรารถนาที่จะช่วยนิสิตทั้งในและนอกห้องเรียน 6. เป็นผู้ทำให้บรรยากาศในการสอนสนุกสนานมีชีวิตชีวา 7. เป็นผู้บรรยายที่ดี 8. มอบหมายงานให้นิสิตได้อย่างชัดเจน 9. บอกวัตถุประสงค์ของการสอนได้อย่างชัดเจน 10. การเตรียมการสอนล่วงหน้าเป็นอย่างดี

ไคเตอร์ และเฮา์เชลล์ (วชิระ ชาวหา. 2534 : 71-72 ; อ้างอิงจาก Deiter and Hounshell. 1975) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตมีผลต่อประสิทธิภาพในการสอน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ คือ การเข้าใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในวิชาที่เรียน การกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของผู้เรียน การส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม การทราบถึงความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน การพยายามช่วยเหลือผู้เรียน การส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดีของผู้เรียน และการส่งเสริมทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอน

2.8.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นลินี วันชัย (ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์. 2531 : อ้างอิงจาก นลินี วันชัย. 2509) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในอุดมคติระหว่างครูและนักเรียน พบว่าความสัมพันธ์ที่ระหว่างครูและนักเรียนจะเกิดขึ้น ได้ก็ต่อเมื่อครูมีการติดต่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ

นักเรียน ซึ่งความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนกับนักเรียนมีความใกล้ชิดทางอารมณ์มาก ครูต้องไม่มีความรู้สึกที่ตัวเองเหนือนักเรียน ต้องไม่ดูถูกและไม่มีการทำที่เขินชากับนักเรียน

จริยา สิงคณิกา (วชิระ ชาวหา. 2534 : 72 ; อ้างอิงจาก จริยา สิงคณิกา. 2520) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ประยุกต์ พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ คือ การให้ความช่วยเหลือนิสิตทั้งในและนอกห้องเรียน ให้ความเป็นกันเองกับนิสิตเสมอ มีทัศนคติที่ดีต่อนิสิต ส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนิสิต มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนในระดับอุดมศึกษา

มาลินี แซ่เตี๋อง (2534) ศึกษาทัศนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อวิชาชีพและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพในทุก ๆ ด้าน จึงทำให้อาจารย์ส่วนใหญ่อุทิศตัวต่อการสอน และมีความสัมพันธ์กับนิสิตในระดับดี ส่งผลให้บรรยากาศการเรียนการสอน โดยทั่วไปเป็นที่น่าพึงพอใจของนิสิต ทั้งนี้ นิสิตในมหาวิทยาลัยมีความสามัคคี มีความประพฤติเรียบร้อย มีการรักษาวัฒนธรรมประเพณี จึงช่วยให้ประสบความสำเร็จด้านสังคมเป็นที่พึงพอใจของนิสิตในระดับมาก

กนกรัตน์ นาคเหตุทัย (2540 : 98-101) ศึกษาสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในวิทยาลัยพัฒนศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ตามเห็นของนักศึกษพบว่าสภาพแวดล้อมทางการศึกษาโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ในด้านการเรียนการสอนสิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ ประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ และมีข้อเสนอแนะว่าวิทยาลัยควรมีการอบรมอาจารย์เกี่ยวกับการใช้จิตวิทยาในการเรียนการสอน เพื่อเป็นการจูงใจและกระตุ้นให้นักศึกษามีความสนใจในวิชาที่เรียน ควรมีการควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอน ควรมีการเตรียมการสอนให้พร้อม วิทยาลัยควรจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัยให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา และควรมีการสำรวจความสนใจในการผลิตสื่อ การใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ของอาจารย์ และมีระบบการจัดเก็บและบำรุงรักษาสื่อที่ดีด้วย ในด้านสังคมกลุ่มเพื่อนสิ่งที่ต้องปรับปรุง คือ นักศึกษามีความผูกพันกับแผนกวิชาของตนมากเกินไป มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกซึ่งไม่เอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรมส่วนรวม และมีข้อเสนอแนะว่า วิทยาลัยควรจัดกิจกรรมระหว่างแผนกวิชาระหว่างรอบการศึกษาให้มากขึ้นและต่อเนื่อง และควรพานักศึกษาไปทัศนศึกษานอกสถานที่บ้าง เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับนักศึกษา

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษามีผลต่อประสิทธิภาพในการสอนและประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ คือ รับฟังความคิดเห็น มีความเป็นกันเองกับผู้เรียน ยืดหยุ่น อภิปรายปัญหาอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเข้าใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตุ้น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดีต่อผู้เรียนและประสิทธิภาพในการสอนให้ดียิ่งขึ้น

2.9 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

2.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

เซอร์ลีด (ประกอบ คูปรันต์.2530:24 อ้างอิงมาจาก HURLOCK.1964) กล่าวว่า หากเด็กวัยรุ่น สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น ได้ดีจะช่วยให้มีสุขภาพจิตดีและส่งผลต่อการเรียนการใช้ชีวิตที่ดี

ฟองศรี เกียรติเลิศสนา (2526:106) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด จะมีอิทธิพลมากต่อความคิดเห็นกับวิชาชีพของนักศึกษา

ฮวิทเลย์ และเกรซ (ประสาน อุพาธรรม. 2535 : 25 ; อ้างอิงจาก Wheatley and Grace. 1965) กล่าวว่า นักศึกษากับกลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งนักศึกษาต้องเปลี่ยนสภาพแวดล้อมใหม่ ต้องเปลี่ยนเพื่อนใหม่ นักศึกษาต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนในสถาบันเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

เซอร์ลีด (ประสาน อุพาธรรม. 2535 : 25 ; อ้างอิงจาก Hurlock. 1975) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนนักศึกษาเป็นสภาพแวดล้อมอย่างหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความเจริญงอกงามทั้งสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ การปรับตัวเข้ากับเพื่อน การสร้างบรรยากาศแห่งการเป็นมิตร ก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์ และความก้าวหน้าให้กับตนเองและสังคม

เฟลด์แมน และนิวคอมบ์ (ประกอบ คูปรันต์. 2525 : 179 ; อ้างอิงจาก Feldman and Newcomb. 1973) ได้สรุปความสำคัญของเพื่อนที่มีต่อนักศึกษาแต่ละคน ดังนี้

1. เป็นการเชื่อมโยงระยะเวลาการอยู่ภายในครอบครัวกับพ่อแม่ หรือผู้ปกครองกับระยะเวลาการทำงานในโลกกว้าง เพื่อนทำหน้าที่ช่วยนักศึกษาให้ผ่านยุควิกฤตต่าง ๆ และทำให้มีความเป็นอิสระจากบ้านและครอบครัวได้
2. ในบางสถานการณ์เพื่อนร่วมกลุ่ม สามารถช่วยเหลือเกื้อหนุนในด้านกำหนดเป้าหมายในการเรียนและวิชาการได้
3. เพื่อนสามารถให้กำลังใจในเรื่อง โดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งไม่สามารถจะหาได้จากคณาจารย์ ชั้นเรียนหรือหลักสูตรที่กำหนดไว้ทั้งหมด
4. เพื่อนสามารถให้โอกาสนักศึกษาในการฝึกการอยู่ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบุคคลที่มีภูมิหลัง ความสนใจ และการฝึกรอบที่แตกต่างไปจากตน
5. เพื่อนช่วยเสริมคุณค่าภายในกลุ่มให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น และทำให้เป็นการยากที่จะเปลี่ยนแปลงคุณค่าต่าง ๆ เหล่านั้น นอกจากนี้แรงผลักดันจากกลุ่มยังอาจออกไปในรูปทำทนายและต่อต้านคุณค่าและความคิดเก่า ๆ กระตุ้นความสำนึกทางวิชาการและเป็นเครื่องทดสอบแนวความคิด และ

ประสบการณ์ใหม่ ๆ แนะนำการอาชีพ ตลอดจนช่วยกระตุ้นและให้กำลังใจคนที่กำลังจะเปลี่ยนแนวความคิด

6. เพื่อนสามารถช่วยทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและพอใจในตนเองยิ่งขึ้น และช่วยสนองความสนใจของนักศึกษา

7. เพื่อนช่วยทำหน้าที่ให้การฝึกเข้าสังคมแก่นักศึกษา และช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัว ซึ่งจะมีผลในการช่วยเหลือกันในระหว่างการทำงานในภายหลัง

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2518 : 134) ได้แบ่งความสัมพันธ์ภายในกลุ่มเพื่อนออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ความสัมพันธ์ทางอารมณ์ เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของความรู้สึกและความผูกพันต่อกัน เช่น ความรู้สึกระหว่างครอบครัว ความรู้สึกผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน การตัดสินใจอาศัยความรู้สึก อารมณ์ และอาวุโสเป็นหลัก กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ลักษณะนี้ได้แก่ กิจกรรมบันเทิง การเชียร์กีฬา ความสัมพันธ์แบบนี้จะสูญหายและถูกทำลายไปโดยง่าย เพราะไม่ได้เกิดขึ้นด้วยเหตุผลและหลักการ

2. ความสัมพันธ์ทางสติปัญญา เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของเหตุผลและหลักการอาศัยความรู้ ความคิด และสติปัญญาเป็นเครื่องเชื่อมโยง เช่น ความรู้ของเพื่อนร่วมงาน นิสิตรุ่นพี่กับรุ่นน้อง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กิจกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ลักษณะนี้ได้แก่ การอภิปรายหรือสัมมนาวิชาการเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ความสัมพันธ์แบบนี้จะยืนยงและมั่นคง เพราะเป็นความสัมพันธ์ที่จำเป็นสำหรับกลุ่มเพื่อน ซึ่งเป็นที่ต้องการของแวดวงวิชาการของมหาวิทยาลัย

ประคินันท์ อุปรมัย (ศิริรัตน์ ภู่อกลเจริญศักดิ์. 2531 ; อ้างอิงจาก ประคินันท์ อุปรมัย. 2523) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อความคิด ทักษะ และพฤติกรรมของผู้เรียน

วิจิต คาราบด (ประสาน อุพาธรรม. 2535 : 25 ; อ้างอิงจาก ประคอบ คุปรัตน์. 2524) กล่าวว่า ลักษณะของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นวัยใกล้เคียงกัน และเป็นระยะที่นักศึกษาต้องการความจริงใจจากเพื่อนร่วมวัย กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลในการชักจูงเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

ประคอบ คุปรัตน์ (2525 : 179-180) ได้สรุปความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อนิสิตไว้ว่า เพื่อนสามารถให้กำลังใจในเรื่องทั่วไป ซึ่งไม่สามารถหาได้จากอาจารย์และชั้นเรียน เพื่อนร่วมกลุ่มสามารถช่วยเหลือเกื้อหนุนในด้านกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนและวิชาการได้ กลุ่มเพื่อนสามารถช่วยทำให้นิสิตมีความมั่นใจและพอใจในตนเองยิ่งขึ้น และเพื่อนยังช่วยทำหน้าที่ในการฝึกการเข้าสังคมแก่นิสิตและช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัว ซึ่งจะส่งผลในการช่วยเหลือกันในการทำงานได้

ผ่องศรี เกียรติเลิศสนภา (2526 : 106) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ของเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด จะมีอิทธิพลมากต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพของนักศึกษา

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวถึงกลุ่มเพื่อน ว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะสังคมในสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษาซึ่งลักษณะของกลุ่มจะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (1) (2530 : 45-46) กล่าวว่า นิสิตยังอยู่ในวัยรุ่นมีความต้องการที่จะอยู่ในกลุ่มเพื่อนอย่างมีความสุขสบายใจ ซึ่งกลุ่มเพื่อนจะให้ความมั่นใจและยอมรับในพฤติกรรมต่าง ๆ ของเขา ทำให้มีความสุขสบายใจ มีความสุข และได้กล่าวถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนไว้ดังนี้

1. เป็นกลุ่มที่จะประสานชีวิตจากสังคมในบ้าน ไปสู่สังคมมหาวิทยาลัย ทำให้ นิสิตรู้สึกว่าคุณค่าตนเองประสบความสำเร็จด้านใดด้านหนึ่ง
2. เป็นกลุ่มที่สนับสนุนและเป็นเครื่องมือให้บรรลุเป้าหมายทางพุทธิปัญญาของการศึกษาในมหาวิทยาลัย
3. เป็นกลุ่มที่สนับสนุนสนองอารมณ์ จิตใจ และความต้องการของนิสิต ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับอาจารย์ ห้องเรียน และมหาวิทยาลัย
4. เป็นกลุ่มที่เปิดโอกาสให้นิสิตเรียนรู้ และเข้าใจชีวิตการอยู่ร่วมกัน การสมาคม และการทำงานกับคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกันได้ดี
5. กลุ่มเพื่อนอาจจะช่วยขยุงให้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ กระตุ้นให้เกิดความคิดหรือประสบการณ์ใหม่ ให้กำลังใจในการเปลี่ยนแปลงของนิสิต หรือในทางกลับกันกลุ่มเพื่อนก็อาจจะช่วยกันบำรุงรักษาสภาพที่คงเดิมไว้ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงอะไรก็ได้
6. นิสิตที่เรียนไม่ค่อยดี หรือมีความผิดหวัง กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เขาเลือกทางออกทางอื่น หรือช่วยให้เขามีภาพพจน์ในทางบวก โดยที่จะสนับสนุนให้ความสนใจต่อสิ่งอื่น ๆ ที่มีใช้การศึกษา
7. องค์การบริหารของนิสิตมักจะมีหน้าที่เป็นพรรคพวกของนิสิตแต่ละคน อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนดังกล่าวเป็นผลมาจากการรวมตัวของนิสิต มีการแพร่จากแต่ละคน ไปสู่กลุ่ม และมีอิทธิพลจากกลุ่ม ไปสู่บุคคลการใช้ชีวิตในสังคมมหาวิทยาลัย ตลอดจนพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนิสิตให้เจริญงอกงาม

วชิระ ชาวหา (2534 : 59) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางด้านเพื่อนมีอิทธิพลต่อนิสิตหลายด้าน เช่น ด้านการเรียน ความประพฤติ ทัศนคติ และค่านิยม รวมทั้งการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิต ถ้าสภาพแวดล้อมทางด้านกลุ่มเพื่อนดีจะทำให้ นิสิตมีความรัก ความผูกพัน ความสามัคคี และช่วยเหลือซึ่งกันทั้งในด้านการเรียนและการปรับตัวของนิสิต ซึ่งจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบผลสำเร็จในการเรียนในที่สุด

ประธาน อุพาทธรรม (2535 : 24) กล่าวว่า นักศึกษาที่ได้เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างมากในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ เพราะเป็นระยะที่นักศึกษาต้องพึ่งตนเอง และต้องตัดสินใจเอง พยายามที่จะให้ตนมีฐานะเป็นบุคคลหนึ่งที่ทำให้ผู้อื่นรับรองฐานะของตน เป็นระยะที่สติปัญญาของนักศึกษายาวและพัฒนา เป็นระยะเวลาที่นักศึกษาหมกมุ่นอยู่กับกลุ่มหรือคณะ และการกระทำที่เรียกร้องความสนใจของเพศตรงข้าม

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อนด้านความรู้สึก โดยสรุป ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของนักศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากความสัมพันธ์ในกลุ่มนักศึกษาจะส่งเสริมความเจริญงอกงามด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม

2.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

2.9.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แอสติน (ประธาน อุพาทธรรม. 2535 : 25 ; อ้างอิงจาก Astin. 1969) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาและอาชีพของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามักจะคล้อยตามกลุ่มเพื่อน กล่าวคือ นักศึกษาจะยึดถือการตัดสินใจของตนเองหรือจะเปลี่ยนแปลงการเลือกนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของเพื่อนที่เลือกสาขาอาชีพกันสูง โดยเฉพาะในสาขาวิศวกรรม การสอนกฎหมาย และธุรกิจ

2.9.2.2 งานวิจัยในประเทศ

บุบผา การิเวท (ประธาน อุพาทธรรม. 2535 : 25 ; อ้างอิงจาก บุษผา การิเวท. 2527) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อสภาพแวดล้อมกลุ่มเพื่อน ในด้านการคบเพื่อน ด้านกิจกรรมสังคมในกลุ่มเพื่อน ด้านการใช้เวลาว่างในกลุ่มเพื่อน และด้านการปรับตัวในกลุ่มเพื่อน โดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติของนักศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 ปรากฏว่า นักศึกษาส่วนมากจะเลือกคบเพื่อนที่มีรสนิยมความคิดเห็นและลักษณะนิสัยใจคอที่คล้ายคลึงกันและยังเห็นว่า นักศึกษามีอิสระในการคบเพื่อนต่างเพศสูง การคบเพื่อนทำให้นักศึกษามีวุฒิภาวะทางอารมณ์และมีความมั่นใจในตนเองสูง

ประธาน อุพาทธรรม (2525 : 78-81) ศึกษาสภาพแวดล้อมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมในสถาบันด้านการสังคมในกลุ่มเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และประเด็นสำคัญที่ต้องพัฒนา คือ นักศึกษามีความผูกพันกับแผนกวิชาของตนมากเกินไป ซึ่งไม่เอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรมส่วนรวม และมีข้อเสนอแนะว่า วิทยาเขตควรจัดกิจกรรมระหว่างแผนกให้มากและให้มีความต่อเนื่อง

สว่างจิต ศรีระษา (นิพนธ์ วรรณเวช. 2538 : 81 ; อ้างอิงจาก สว่างจิต ศรีระษา. 2528) ศึกษาชีวิตนักศึกษาขอนแก่น พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์สนิทสนม

ในกลุ่มเพื่อนที่เป็นนักศึกษาด้วยกันมากกว่ากลุ่มบุคคลอื่น นอกจากนี้ นักศึกษายังพักอยู่ในหอพักของสถาบันจึงมีโอกาสดพบปะ และทำกิจกรรมรวมกันเสมอ

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพของนักศึกษากับเพื่อนมักมีอิทธิพลกับการตัดสินใจในการเลือกสาขาที่ต้องการเรียนหรือมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงการเลือกนั้น การคบเพื่อนมีส่วนสำคัญในการเลือกสาขาอาชีพเพราะคนส่วนมากจะยึดตามกลุ่มเพื่อนที่มีความคิดเห็นและมีนิสัยใจคอคล้าย ๆ กัน

2.10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพทางการเรียนการสอน

2.10.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

สุพิชญา ธีระกุล และคนอื่น ๆ (2524:182-187) ได้เสนอแนวทางการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและสภาพห้องเรียน โรงเรียนจัดสถานที่ถูกหลักวิชาการ เช่น

การวางแผนแนวอาคารถูกทิศทาง ได้รับแสงสว่างอย่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทดี ไม่ร้อนอบอ้าวจนเกินไป ไม่มีเสียงดังรบกวน ภายในตกแต่งด้วยสิ่งสวยงาม เป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้บรรยากาศร่มรื่น น่าเรียน สภาพห้องเรียนควรยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา บริเวณอาคารควรสวยงาม โต๊ะ เก้าอี้มีเพียงพอที่จำนวนนักเรียน และขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะสร้างเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

2. หลักสูตร หลักสูตรคือแนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้กับเด็กหรือเพื่อให้เกิด การเรียนรู้ หลักสูตรที่ดีจะต้องจัดให้ตรงกับความมุ่งหมายทางศึกษาและตรงกับความต้องการของเด็กแต่ละวัยด้วย

3. แบบเรียนและบทเรียน แบบเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิด การเรียนรู้และถือว่า เป็นอุปกรณ์ทางการศึกษาที่โรงเรียนจะขาดเสียไม่ได้ สิ่งที่ครูควรพิจารณาก็คือ การจัดบทเรียนที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับวัยความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนและความเหมาะสมกับท้องถิ่น

2.6.1 สื่อและอุปกรณ์ทางการศึกษา สื่อและอุปกรณ์ทางการศึกษา เป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่คิดและง่ายขึ้นอยู่กับทักษะ และความสนใจของครูว่าจะใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหาเวลาและใช้ได้ถูกต้องเพียงใด

2.6.2 กิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน คือพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิด การเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ กิจกรรมที่ดีเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีมากมายหลายแสดงสิ่ง ประดิษฐ์ เป็นต้น

2.6.3 เวลาและโอกาส การเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเวลา เช่นกันครูจะต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน เวลาควรมีความยืดหยุ่นไปตามเนื้อหาหรือสาขาวิชา ไม่ควรมีกฎเกณฑ์ตายตัว

2.6.4 สถานที่ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนนั้น อาจไม่ได้หมายถึงห้องเรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนามโรงเรียน หรือสถานที่ไปทัศนศึกษาด้วย สถานที่จึงมีส่วนช่วยสร้างความรู้ สึกและสร้างบรรยากาศของนักศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนไม่รู้จำจกเบื่อ ช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้น สถานที่ที่ใช้ในการเรียนต้องไม่มีเสียงรบกวนของผู้เรียน และจะต้องไม่วิเวกวังเวงจนน่ากลัว ไม่เสียงภัยหรือใกล้สิ่งที่เป็นอันตรายหรือรสกปรก และสถานที่นั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง

2.6.5 ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้และเป็นผลดี ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมและความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้และรับรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนหรือ เมื่อผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนก็ควรให้โอกาสผู้เรียนทันที ครูผู้เรียนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน หากแสดงความรู้สึกว่ามีความวิตกกังวล มีความคับข้องใจ ครูจะต้องช่วยลดความรู้สึคนั้น ๆ เสียก่อน และพยายามสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถเต็มที่

2.6.6 ผู้สอนและวิธีการสอน ครูถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี นักการศึกษาต่างประเทศและการวิจัยการศึกษา ได้ระบุไว้แน่ชัดว่า ยังไม่มีอุปกรณ์การสอนใด ๆ ใช้แทนครูที่ดีความสามารถทางการสอนได้

2.10.2งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพทางการเรียนการสอน

2.10.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ประพัฒน์ จำปาไทย (2525:158-161) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า นิสิต พึงพอใจและมีความต้องการสอดคล้องกันเกี่ยวกับการจัดบรรยากาศทางการเรียนการสอนของบัณฑิตศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิมศรี เปานิล (2530:102) ได้ศึกษาบรรยากาศในการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ของนิสิตและอาจารย์ผลการศึกษาพบว่านิสิตคณะพลศึกษามีทัศนคติต่อบรรยากาศการเรียนการสอนแตกต่างจากนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยคณะวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยนิสิตบัณฑิตคณะพลศึกษา เห็นว่า ด้านการบริการทางวิชาการและด้านอาคารสถานที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ส่วนคณะอื่น ๆ เห็นว่าบรรยากาศในการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

3.1 ประวัติและพัฒนากกรมมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนชั้นนำที่จัดตั้งขึ้นเพื่อผลตบบุคลากรที่มีคุณภาพที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคม ภายใต้เจตนารมณ์ "เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม" ทั้งเป็นการสานต่อแนวคิดและแนวปฏิบัติของหลวงปู่ไต้ฮง ผู้ก่อกำเนิดงานด้านบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์และมูลนิธิป่อเต็กตึ๊งในประเทศไทย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ก่อตั้งขึ้น โดยมีรากฐานมาจากโรงเรียนผดุงครรภ์อนามัยที่มูลนิธิป่อเต็กตึ๊งก่อตั้งขึ้นและพัฒนากกรมมาเป็นลำดับซึ่งอาจแบ่งพัฒนากกรมออกเป็นช่วงสำคัญๆ ได้เป็น 3 ยุค ดังนี้

1. โรงเรียนผดุงครรภ์อนามัย โรงพยาบาลหัวเฉียว (พ.ศ. 2485 – 2524) มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตเจ้าหน้าที่ผดุงครรภ์ และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ มีผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรผดุงครรภ์ชั้น 1 และชั้น 2 จำนวนทั้งสิ้น 1,494 คน

2. วิทยาลัยหัวเฉียว (พ.ศ. 2524 – 2534) คณะกรรมการมูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง ได้ตระหนักถึงภารกิจของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520 – 2524) และพร้อมที่จะสนองนโยบายของรัฐจึงได้ขยายโรงพยาบาลหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติให้เป็นโรงพยาบาลทั่วไป โดยเปิดให้บริการรักษาพยาบาลและให้คำแนะนำแก่ผู้มารับบริการทุสาขาการแพทย์ เมื่อ พ.ศ. 2521 พร้อมกับได้ขยายโรงเรียนผดุงครรภ์อนามัยให้เป็นวิทยาลัยพยาบาล ให้ชื่อวิทยาลัยว่า วิทยาลัยหัวเฉียว ตามชื่อเดิมอันเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 โดยเปิดคณะพยาบาลศาสตร์ ในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลและผดุงครรภ์เพียงคณะเดียว ต่อมาในปี พ.ศ. 2533 ได้เปิดสอนคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ในหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต ขึ้นอีกคณะหนึ่ง

3. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (พ.ศ. 2535 – ปัจจุบัน) ปี พ.ศ. 2533 เป็นวาระที่มูลนิธิป่อเต็กตึ๊งดำเนินการมาครบ 80 ปี และตรงกับวาระครบรอบทศวรรษของวิทยาลัยหัวเฉียวมูลนิธิ ซึ่งมีนโยบายแน่วแน่ที่จะส่งเสริมและขยายขอบข่ายงานการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลในระดับอุดมศึกษาและด้วยน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ และสมเด็จพระเจ้านางเธอพระบรมราชินีนาถ ที่ทรงปกครองอาณาประชาราษฎร์ทุกชาติ ศาสนา ให้อยู่ร่วมกันอย่างสามัคคีและสงบสุข มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง ได้มีมติให้พัฒนาวิทยาลัยหัวเฉียวให้เข้าสู่ระดับมาตรฐานมหาวิทยาลัย เพื่อทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเป็นพระราชกุศล จึงได้จัดทำโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัย และได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยให้จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยได้ บนพื้นที่ประมาณ 140 ไร่ ที่ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระ

เจ้าอยู่หัวฯ โปรดเกล้าฯ กรม่อมพระราชทานชื่อ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2535

ในปีการศึกษา 2535 อันเป็นปีแรกนั้นมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เปิดสอนระดับปริญญาตรีใน 5 คณะ คือ

1. คณะพยาบาลศาสตร์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

2. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

3. คณะมนุษยศาสตร์

สาขาวิชาภาษาจีนและสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

คณะวิทยาการจัดการ

สาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

นอกจากนี้ได้เปิดสอนระดับปริญญาโท หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ โครงการสวัสดิการสังคมด้วย

มหาวิทยาลัยได้พัฒนาการมาเป็นลำดับและในปีการศึกษา 2542 เปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี แลบัณฑิตศึกษา รวมทั้งสิ้น 10 คณะ

1. คณะพยาบาลศาสตร์
2. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม
3. คณะศิลปศาสตร์
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะเภสัชศาสตร์
7. คณะเทคนิคการแพทย์
8. คณะกายภาพบำบัด
9. คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
10. บัณฑิตวิทยาลัย

3. ประวัติความเป็นมาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นคณะที่ 2 ของวิทยาลัยหัวเฉียว เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2535 ซึ่งเป็นปีที่วิทยาลัยได้รับการยกฐานะให้เป็นวิทยาลัย และได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ พระราชทานนามว่า มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ก่อกำเนิดขึ้นตามเจตนารมณ์ของมูลนิธิป่อเต็กตึ๊งที่ต้องการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ เนื่องจากเป็นภารกิจอย่างหนึ่งของมูลนิธิฯ

หลักสูตรความเป็นมาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ฯ มี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต และหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสังคม

3.1 ปรัชญา

มุ่งให้บัณฑิตมีความรู้ ทักษะ ทศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของการเป็นนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพเพื่อรับใช้สังคม

3.2 วัตถุประสงค์

1. สามารถปฏิบัติงานนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพระดับปฏิบัติการร่วมกับนักวิชาชีพสาขาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม
3. พัฒนาศักยภาพของบุคคลให้สามารถผลิตบัณฑิตอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ผลิตรายงานวิจัยเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน วิชาชีพและสังคม
5. บริการชุมชนเพื่อให้คณะเป็นที่รู้จักและยอมรับในสังคม

3.3 หลักสูตรของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมที่เปิดสอนมีดังต่อไปนี้

1. ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) เปิดการเรียนการสอนในเวลาปกติตั้งแต่วันจันทร์ – ศุกร์ เวลาราชการประกอบด้วย 5 สาขา คือ
 - 1.1 สาขาวิชาอุตสาหกรรม
 - 1.2 สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ทั่วไป
 - 1.3 สาขาวิชาการแพทย์
 - 1.4 สาขาวิชาสาธารณสุข
 - 1.5 สาขาวิชากระบวนการยุติธรรม
2. ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) เปิดการเรียนการสอนในเวลาปกติตั้งแต่วันเสาร์ – วันอาทิตย์ เวลาราชการประกอบด้วย 2 สาขา คือ
 - 2.1 สาขาวิชาการบริหารสังคม โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มวิชาคือ

2.1.1 สาขาวิชาบริหารงานสวัสดิการสังคม

2.1.2 สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาแรงงาน

2.7 สาขาการจัด โครงการสวัสดิการสังคม

3.4 จำนวนนักศึกษา ภาคปกติ ปีการศึกษา 2546

1. ชั้นปีที่ 1 แบ่งเป็นชาย จำนวน 20 คน หญิง จำนวน 92 คน รวมทั้งสิ้น 112 คน
2. ชั้นปีที่ 2 แบ่งเป็นชาย จำนวน 38 คน หญิง จำนวน 85 คน รวมทั้งสิ้น 123 คน
3. ชั้นปีที่ 3 แบ่งเป็นชาย จำนวน 37 คน หญิง จำนวน 96 คน รวมทั้งสิ้น 133 คน
4. ชั้นปีที่ 4 แบ่งเป็นชาย จำนวน 21 คน หญิง จำนวน 61 คน รวมทั้งสิ้น 82 คน

ปีการศึกษา 2546 มีนักศึกษาทั้งหมด 450 คน

3.5 หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต

นักศึกษาจะต้องศึกษาและสอบผ่านรายวิชาตามหลักสูตร โดยมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 145 หน่วยกิต ดังนี้ (คู่มือหลักสูตรการศึกษา ปีการศึกษา. 2545 :105-109)

1. หมวดวิชาพื้นฐาน (General Education) เป็นการศึกษาเนื้อหาความรู้ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนเพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวางและรู้รอบในสิ่งจำเป็นสำหรับการเป็นพลเมืองดีของสังคม แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- 1.1 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 1.2 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
- 1.4 กลุ่มวิชาภาษา
- 1.5 กลุ่มวิชาพลานามัย

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) เป็นวิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ รู้เทคนิค และเข้าใจกระบวนการงานอาชีพและมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

- 2.1 วิชาพื้นฐานวิชาชีพ
- 2.2 วิชาชีพ
- 2.3 วิชาเฉพาะด้าน นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งต่อไปนี้
 - 2.3.1 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ทั่วไป
 - 2.3.2 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์
 - 2.3.3 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์สาธารณสุข
 - 2.3.4 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม
 - 2.3.5 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กระบวนการยุติธรรม

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Education) เป็นสาขาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนจากหมวดวิชาเลือกเสรีที่มหาวิทยาลัยกำหนด และให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ปีการศึกษา 2546 ระดับชั้นปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 450 คน เป็นนักศึกษาชาย 150 คน และนักศึกษาหญิง 300 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ปีการศึกษา 2546 จำนวน 225 คน เป็นนักศึกษาชาย 65 คน และนักศึกษาหญิง 160 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1970 : 52) โดยใช้ระดับชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรออกเป็นระดับชั้นปีและเพศ ได้ดังนี้

- 1.1 ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 44 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 56 คน
- 1.2 ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 30 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 70 คน
- 1.3 ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 110 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 50 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 60 คน
- 1.4 ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 140 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 30 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 110 คน

2. ผู้วิจัยประมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาตามความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เมื่อเปรียบเทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Yamane.1967 : 887) ได้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 2 : 1 เป็นนักศึกษาชาย 65 คน นักศึกษาหญิง 165 คน รวม 225 คน ดังนี้

- ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 50 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 22 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 28 คน
- ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 50 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 15 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 35 คน
- ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 55 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 25 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 30 คน

ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 70 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 15 คน นักศึกษาหญิง
จำนวน 55 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีและเพศ

ตัวแปร	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ชั้นปีที่ 1	44	56	100	22	28	50
ชั้นปีที่ 2	30	70	100	15	35	50
ชั้นปีที่ 3	50	60	110	25	30	55
ชั้นปีที่ 4	30	110	140	15	55	70
รวมทั้งสิ้น	154	296	450	87	138	225

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ด้านการประกอบอาชีพของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ แบ่งเป็น 7 ด้าน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามสุขภาพจิต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านส่วนตัวของนักศึกษา เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ()

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....

4. ชั้นปีที่ศึกษา

() ชั้นปีที่ 1 () ชั้นปีที่ 2 () ชั้นปีที่ 3 () ชั้นปีที่ 4

5. อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

() รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัทเอกชน

() ธุรกิจส่วนตัว

() อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

2.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ของภาควิชา สุทธิพิเชษฐภัณฑ์ (2545 : 164) โดยนำมาปรับปรุงและสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 2.1 และ 2.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert scale type)

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดบุคลิกภาพ เมื่อท่านอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าเป็นคนจริงจังกับการเรียน					
00	ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นคนเฉื่อยชากับการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก
(คะแนน)

จริงที่สุด	5
จริง	4
จริงบ้าง	3
จริงน้อย	2
จริงน้อยที่สุด	1

ข้อความที่มีความหมายทางลบ
(คะแนน)

จริงที่สุด	1
จริง	2
จริงบ้าง	3
จริงน้อย	4
จริงน้อยที่สุด	5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์ 2538 :9)

คะแนนเฉลี่ย 24 – 45 หมายถึง มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

คะแนนเฉลี่ย 9 - 23 หมายถึง มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิต

5.2 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

5.3 ผู้วิจัยศึกษาได้นำแบบคัดกรองสุขภาพจิต (Thai GHQ – 60) ของเดวิด โกลด์

เบอร์กและพอล วิลเลียมส์ แปลเป็นภาษาไทยโดย ธนา นิลชัย โกวิทย์และคณะ เพื่อเป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์

คำชี้แจง สุขภาพของท่านโดยทั่วไปในระยะ 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้โดยขีดเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าคำตอบให้ใกล้เคียงกับสุขภาพ และความรู้สึกลับ

ของท่านในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมปัญหาที่ท่านเคยมีมาในอดีตและกรุณาตอบคำถามทุกข้อในระบะที่ผ่านมานี้ท่าน...

ข้อที่ 1 รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี

- () ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ
() แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก

ข้อที่ 2 รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ
() ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนน (ธนา นิลชัยโกวิทย์และคณะ. 2539 : 1 - 17)

ตอบ 2 ข้อแรกให้คะแนน 0 คะแนน

ตอบ 2 ข้อหลังให้คะแนน 1 คะแนน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองของ จเรนาคจู (2544 : 102) โดยนำมาปรับปรุงและสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

4.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับลิเคอร์ท (Likert scale type)

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างขวามือของใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านจริงมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
000	การปฏิบัติตนของผู้ปกครองที่มีต่อนักศึกษา ผู้ปกครองแนะนำวิธีการอ่านหนังสือให้ ข้าพเจ้า ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียน ของข้าพเจ้า การปฏิบัติตนของนักศึกษาที่มีต่อผู้ปกครอง					
000	ข้าพเจ้ามักเล่าเรื่องราวต่างๆที่ประสบมาให้ผู้ ปกครองฟังเสมอ ข้าพเจ้าไม่ยอมปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมี ปัญหา					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์.2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.75 – 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.26 – 3.74 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.25 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามด้านลักษณะทางกายภาพ

5.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อ

วิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของ พรรณวดี สนธิทรัพย์ (2542) โดยนำมาปรับปรุงและสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

5.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type)

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความด้านซ้ายมือแล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องด้านขวามือที่ตรงกับความคิดของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	คำถาม	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	ด้านลักษณะทางกายภาพ					
0	สภาพห้องเรียนเหมาะสมกับลักษณะวิชา					
00	ภายในห้องเรียนมีโต๊ะ เก้าอี้สำหรับนักศึกษาอย่างเพียงพอ					
	ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
0	ห้องเรียนแต่ละห้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก	(คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ	(คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5		1
เห็นด้วย	4		2
ไม่แน่ใจ	3		3
ไม่เห็นด้วย	2		4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1		5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์.2538 :9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.49 หมายถึง มีลักษณะทางกายภาพไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

6.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ของ นเรศ ภูโคกสูง

(2541 : 150) โดยนำมาปรับปรุงและสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

6.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 5.1. และ 5.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type)

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	การปฏิบัติตนของ อาจารย์ที่มีต่อนักศึกษา อาจารย์มีความห่วงใย ข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

(คะแนน)

จริงที่สุด 5

จริง 4

จริงบ้าง 3

จริงน้อย 2

จริงน้อยที่สุด 1

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

1

2

3

4

5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์.2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.75 – 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.26 – 3.74 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.25 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

7.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ของ จเร นาคจู (2544 : 103) โดยนำมาปรับปรุงและสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

7.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อมูลจาก 6.1 และ 6.2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ลิเคอร์ท (Likert scale type)

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าเข้ากับเพื่อน ได้ดี					
00	ข้าพเจ้าไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์.2538 :9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.75 – 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.26 – 3.74 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.25 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

8.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของ พรพนวดี สนธิทรัพย์ (2542) โดยนำมาปรับปรุงและสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

8.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert scale type)

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความด้านซ้ายมือแล้วเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องด้านขวามือที่ตรงกับความคิดของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความคิดของท่านมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ตรงกับความคิดของท่านบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความคิดของท่านน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความคิดของท่านน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
	ก.ด้านความคิด					
0	เป็นอาชีพที่มั่นคง					
00	เป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องใน สังคม					
	ข.ด้านความรู้สึก	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	รู้สึกว่าเป็นอาชีพที่ไม่ก้าวหน้า					
00	รู้สึกภูมิใจในวิชาชีพนักสังคม สงเคราะห์เพราะได้ช่วยเหลือผู้อื่น					
	ค.ด้านพฤติกรรม	เป็นประจำ	บ่อย	บ่อยบ้าง	บ่อยน้อย	บ่อยน้อยที่สุด
0	ไม่กระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน เพราะมีรายได้น้อย					
00	ข้าพเจ้ามักจะพูดคุยถามทุกข์สุขผู้ ป่วยอยู่เสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก	ข้อความที่มีความหมายทางลบ
(คะแนน)	(คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

เกณฑ์การแปลผล (วิเชียร เกตุสิงห์.2538 :9)

- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 หมายถึง มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์
 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง มีทัศนคติปานกลางต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์
 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.49 หมายถึง มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์วรินทร์ กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และอาจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์ ตรวจสอบหาความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ โดยใช้ t-test เลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัยปรากฏว่าได้ค่าอำนาจของแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.941-4.457

2.2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.979-7.675

2.3 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ จำนวน 19 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.931-7.806

2.4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.809-5.488

2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน จำนวน 24 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.990-5.853

2.6 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ (ด้านความคิด) จำนวน 23 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.461-14.977 (ด้านความรู้สึก) มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.711-11.225 (ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม) จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 1.800-4.123

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้เฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ 2 ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบราค (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบุคลิกภาพ เท่ากับ 0.7521

3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง เท่ากับ 0.7836

3.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ เท่ากับ 0.8451

3.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ เท่ากับ 0.8273

3.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน เท่ากับ 0.9167

3.6 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ (ด้านความคิด) เท่ากับ 0.8710 (ด้านความรู้สึก) เท่ากับ 0.8597 (ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม) เท่ากับ 0.8912

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินงานเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อนำไปขออนุญาตจากนายแพทย์ธนา นิลชัย โกวิทย์ ในการขอใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว - 60
2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อนำไปขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และ สวัสดิการสังคม ที่เป็นกลุ่มประชากร
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยพบกับคณะบดีคณะสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้และเก็บรวบรวมข้อมูลที่ตอบเสร็จแล้วภายใน 3 สัปดาห์
4. นำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์
3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

- 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง- กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
- 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 3.2 วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - Distribution
df	แทน	Degree of Freedom
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean of Squares
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE _b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
\hat{Y}	แทน	สมการพยากรณ์ที่สนใจศึกษาที่สนใจศึกษาของนักศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์ที่สนใจศึกษาที่สนใจศึกษาของนักศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	ที่สนใจศึกษาที่สนใจศึกษาของนักศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	อายุ
X_4	แทน	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
X_5	แทน	ชั้นปีที่ 1
X_6	แทน	ชั้นปีที่ 2
X_7	แทน	ชั้นปีที่ 3
X_8	แทน	ชั้นปีที่ 4
X_9	แทน	อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
X_{10}	แทน	อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน
X_{11}	แทน	อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพธุรกิจส่วนตัว
X_{12}	แทน	บุคลิกภาพ
X_{13}	แทน	สุขภาพจิต
X_{14}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
X_{15}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
X_{16}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
X_{17}	แทน	ลักษณะทางกายภาพ
Y	แทน	ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และอาชีพของบิดามารดา

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ลักษณะทางกายภาพ และด้านทัศนคติต่อวิชานักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม

พระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นปีที่ศึกษา อาชีพของบิดามารดา

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นปีที่ศึกษา และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตัวแปร	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	87	32.8
	หญิง	138	67.2
	รวม	225	100.0
2. ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 1	50	23.3
	ชั้นปีที่ 2	50	24.1
	ชั้นปีที่ 3	55	20.5
	ชั้นปีที่ 4	70	39.66
	รวม	225	100.0
3. อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	90	37.0
	อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน	9	3.7
	อาชีพธุรกิจส่วนตัว	70	36.2
	อาชีพอื่นๆ	56	23.0
	รวม	225	100.0

จากตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ชั้นปีที่ศึกษา และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

จำแนกตามตัวแปร เพศ พบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีมากกว่านักศึกษาเพศชายในคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

จำแนกตามตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมชั้นปีที่ 4 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ตามลำดับ

จำแนกตามตัวแปรอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจมากที่สุด รองลงมาคือ ธุรกิจส่วนตัว และประกอบอาชีพอื่นๆ และพนักงานบริษัทตามลำดับ

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ลักษณะทางกายภาพ และทัศนคติต่อวิชานักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละระดับตัวแปรดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ลักษณะทางกายภาพ และทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ตัวแปร	\bar{X}	S	การแปลผล
1. อายุ	20.58	1.169	วัยผู้ใหญ่
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.8467	.49889	ดีพอใช้
3. บุคลิกภาพ	62.4	6.78	แบบ เอ
4. สุขภาพจิต	0.15	0.11	ปกติ
5. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง	2.20	0.55	ดีพอใช้
6. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์	3.04	0.36	ดีพอใช้
7. สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	3.06	0.34	ดีพอใช้
8. ลักษณะทางกายภาพ	3.28	0.33	ดีพอใช้
9. ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์	3.19	0.33	ดีพอใช้

จากตาราง 2 พบว่านักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีค่าเฉลี่ยของตัวแปรด้านบุคลิกภาพในแบบ

เอ ค่าเฉลี่ยด้านสุขภาพอยู่ในระดับปกติ ค่าเฉลี่ยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองอยู่ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์อยู่ในระดับดีพอใช้ ค่าเฉลี่ยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้ ค่าเฉลี่ยด้านลักษณะทางกายภาพอยู่ในระดับดีพอใช้ และคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าแตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยด้านทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับดีพอใช้ และคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าแตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regrssion	9	16.283	1.809	54.169**
Residual	200	6.680	.033	
Total	209	22.962		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีตัวแปร 9 ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 4

ตาราง 4 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₆	.610	.045	.621	.751	.563	268.365**
X ₁₆ X ₆	-.184	.036	-.223	.787	.619	168.241**
X ₁₆ X ₆ X ₁₁	-.175	.029	-.254	.802	.643	123.430**
X ₁₆ X ₆ X ₁₁ X ₁₂	.110	.044	.113	.812	.660	99.281**
X ₁₆ X ₆ X ₁₁ X ₁₂ X ₁₇	.103	.044	.103	.820	.673	83.981**
X ₁₆ X ₆ X ₁₁ X ₁₂ X ₁₇ X ₉	-.104	.033	-.145	.826	.683	72.856**
X ₁₆ X ₆ X ₁₁ X ₁₇ X ₉ X ₁₀	-.188	.072	-.109	.823	.692	64.716**
X ₁₆ X ₆ X ₁₁ X ₁₂ X ₁₇ X ₉ X ₁₀ X ₄	-.070	.026	-.105	.837	.700	58.671**
X ₁₆ X ₆ X ₁₁ X ₁₂ X ₁₇ X ₉ X ₁₀ X ₄ X ₅	-.080	.032	-.101	.842	.709	54.169**
a = .998						
R = .842						
R ² = .709						
SE = .18275						

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดมี 9 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X₁₆) ระดับชั้นปีที่ 2 (X₆) อาชีพธุรกิจส่วนตัว (X₁₁) บุคลิกภาพ (X₁₂) ลักษณะทางกายภาพ (X₁₇) อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X₉) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X₁₀) อายุ (X₃) ระดับชั้นปีที่ 1 (X₅) ซึ่งตัวแปรทั้ง 9 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ .71 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .998 + .610X_{16} - .184X_6 - .175X_{11} + .110X_{12} + .103X_{17} - .101X_9 - .188X_{10} + .070X_4 - .080X_5$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .621X_{16} - .223X_6 - .254X_{11} + .113X_{12} + .103X_{17} - .145X_9 - .109X_{10} - .105X_4 - .101X_5$$

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regrssion	6	14.978	2.496	32.946**
Residual	204	15.457	.076	
Total	210	30.435		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีตัวแปร 6 ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 ตัวแปรทัศนคติด้านความคิดที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₆	.416	.070	.369	.578	.334	104.887**
X ₁₆ X ₁₂	-.241	.063	.216	.626	.391	66.847**
X ₁₆ X ₁₂ X ₁₁	-.228	.047	-.287	.653	.426	51.258**
X ₁₆ X ₁₂ X ₁₁ X ₉	-.162	.049	-.203	.679	.462	44.156**
X ₁₆ X ₁₂ X ₁₁ X ₉ X ₁₇	.179	.063	-.121	.694	.481	38.044**
X ₁₆ X ₁₂ X ₁₁ X ₉ X ₁₇ X ₂	.093	.045	.702	.702	.492	32.946**

a = .673

R = .702

R² = .492

SE = .27526

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) นุคลิกภาพ (X_{12}) อาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_9) ลักษณะทางกายภาพ (X_{17}) เพศหญิง (X_2) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ .64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .673 + .416X_6 - .241X_{12} - .228X_{11} - .168X_9 + .179X_{17} + .093X_2$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .369X_6 + .216X_{12} - .287X_{11} - .203X_9 + .155X_{17} + .114X_2$$

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านความรู้สึกรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regrssion	6	19.604	3.267	36.237**
Residual	204	18.394	.090	
Total	210	37.998		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีตัวแปร 6 ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติ ด้านความรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงรายละเอียด ในตาราง 8

ตาราง 8 ตัวแปรทัศนคติด้านความความรู้สึกที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₆	.708	.069	.561	.643	.414	147.603**
X ₁₆ X ₆	-.182	.055	-.173	.679	.461	89.077**
X ₁₆ X ₆ X ₁₇	.189	.069	.145	.693	.480	63.716**
X ₁₆ X ₆ X ₁₇ X ₂	.037	.019	-.103	.702	.493	50.031**
X ₁₆ X ₆ X ₁₇ X ₂ X ₁₀	-.269	.111	-.121	.709	.503	41.517**
X ₁₆ X ₆ X ₁₇ X ₂ X ₁₀ X ₁₁	-.104	.045	-.117	.718	.516	36.237**

$$a = .19.604$$

$$R = .718$$

$$R^2 = .516$$

$$SE = .30028$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านความรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X₁₆) ระดับชั้นปีที่ 2 (X₆) ลักษณะทางกายภาพ (X₁₇) เพศหญิง (X₂) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X₁₀) อาชีพธุรกิจส่วนตัว (X₁₁) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

และสถิติการสังکم อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 51.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านความรู้สึกรักต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังکم อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = -.311 + .708X_{16} - .182X_6 + .189X_{17} + .037X_2 - .269X_{10} - .104X_{11}$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านความรู้สึกรักต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังکم อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .561X_{16} - .173X_6 + .145X_{17} + .103X_2 - .121X_{10} - .117X_{11}$$

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังکم อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regrssion	6	16.042	2.674	49.081**
Residual	205	11.167	.054	
Total	211	27.209		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีตัวแปร 6 ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังکم อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 10

ตาราง 10 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₆	.517	.063	.482	.692	.478	192.588**
X ₁₆ X ₆	-.162	.041	-.188	.726	.527	116.589**
X ₁₆ X ₆ X ₁₂	.199	.053	.190	.743	.552	85.419**
X ₁₆ X ₆ X ₁₂ X ₁₅	.168	.054	.170	.752	.556	67.405**
X ₁₆ X ₆ X ₁₂ X ₁₅ X ₁₁	-.115	.036	-.154	.762	.581	57.078**
X ₁₆ X ₆ X ₁₂ X ₁₅ X ₁₁ X ₁₃	.336	.160	.099	.768	.590	49.081**

a = 16.042
R = .768
R² = .590
SE = .23340

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X₁₆) ระดับชั้นปีที่ 2 (X₆) บุคลิกภาพ (X₁₂) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X₁₅) อาชีพธุรกิจส่วนตัว (X₁₁) สุขภาพจิต (X₁₃) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ .59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .412 + .517X_{16} - .162X_6 + .199X_{12} + .168X_{15} - .115X_{11} + .336X_{13}$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์
ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ใน
รูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = -.484X_{16} - .182X_6 + .190X_{12} + .170X_{15} - .154X_{11} + .099X_1$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาถึงตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติโดยส่วนรวมและรายด้าน

2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์กับ โดยส่วนรวมและรายด้านของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและคณาจารย์ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการรับนิสิต การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมนิสิต เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ให้แก่ นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นปีที่ 4 ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ปีการศึกษา 2546 จำนวน 450 คน เป็นนักศึกษาชาย 150 คน และนักศึกษาหญิง 300 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ถึง ระดับชั้นปีที่ 4 ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ปีการศึกษา 2546 จำนวน 225 คน เป็นนักศึกษาชาย 65 คน และนักศึกษาหญิง 160 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของยามานะ (Yamane, 1970 : 52) โดยใช้ระดับชั้นปีและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ด้านการประกอบอาชีพของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ แบ่งเป็น 7 ด้าน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามสุขภาพจิต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินงานเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยัง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากคณบดี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 225 ฉบับ ไปให้นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 23 – 29 กรกฎาคม ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับแล้วจึงนำมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical package for the Social Science) ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม
3. วิเคราะห์ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอ บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังตัวพยากรณ์ที่ส่งผลน้อยที่สุดมี 9 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) ระดับชั้นปีที่ 2 (X_6) ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) บุคลิกภาพ (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพ (X_{17}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_9) ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อายุ (X_3) และระดับชั้นปีที่ 1 (X_5)

สมการที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้ ในรูปคะแนนดิบ

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .998 + .610X_{16} - .184X_6 - .175X_{11} + .110X_{12} + .103X_{17} - .101X_9 - .188X_{10} + .070X_4 - .080X_5$$

สมการทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .621X_{16} - .223X_6 - .254X_{11} + .113X_{12} + .103X_{17} - .145X_9 - .109X_{10} - .105X_4 - .101X_5$$

โดยอธิบายเป็นรายด้านดังนี้

1. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) บุคลิกภาพ (X_{12}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_9) ลักษณะทางกายภาพ (X_{17}) เพศหญิง (X_2) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ .64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .673 + .410X_6 + .241X_{12} - .228X_{11} - .168X_9 + .179X_{17} + .093X_2$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .369X_6 + .216X_{12} - .287X_{11} - .203X_9 + .155X_{17} + .114X_2$$

2. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านความรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) ระดับชั้นปีที่ 2 (X_6) ลักษณะทางกายภาพ (X_{17}) เพศหญิง (X_2) ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 51.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านความรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = -.311 + .708X_{16} - .182X_6 + .189X_{17} + .037X_2 - .269X_{10} - .104X_{11}$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านความรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .561X_{16} - .173X_6 + .145X_{17} + .103X_2 - .121X_{10} - .117X_{11}$$

3. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) ระดับชั้นปีที่ 2 (X_6) บุคลิกภาพ (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ (X_{15}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) สุขภาพจิต (X_{13}) ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ .59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .412 + .517X_{16} - .162X_6 + .199X_{12} + .168X_{15} - .115X_{11} + .336X_{13}$$

สมการถ้อยพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .484X_{16} - .182X_6 + .190X_{12} + .170X_{15} - .154X_{11} + .099X_{13}$$

การอภิปรายผลการค้นคว้า

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังตัวพยากรณ์ที่ส่งผลน้อยที่สุดมี 9 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) ระดับชั้นปีที่ 2 (X_6) ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) บุคลิกภาพ (X_{12}) ลักษณะทางกายภาพ (X_{15}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_5) ผู้ปกครองประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อายุ (X_3) และระดับชั้นปีที่ 1 (X_5)

1.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เป็นอันดับ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนดี ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อนักศึกษา ทั้งด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัว มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิด สนับสนุนกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสามัคคีที่ดีและแสดงพฤติกรรมที่เหมือนกัน ดังที่ฮิลล์ และเกรซ (ประสาน อุพารธรรม.2535: 25)อ้างอิงจาก Wheatley and Grace.1965) กล่าวว่า นักศึกษากับกลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้ โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งนักศึกษาต้องเปลี่ยนสภาพแวดล้อมใหม่ ต้องเปลี่ยนเพื่อนใหม่ นักศึกษาต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนในสถาบันเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มและตามที่ แอสติน (Astin : 15) กล่าวว่า เพื่อนเป็นสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อการแสดงออก หรือพฤติกรรมต่างๆของนิสิต ทำให้นักศึกษาต้องปรับตัวเข้ากับการเรียนสาขาวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้เรียนตามทันเพื่อน ให้มีความสามารถเท่าเทียมเพื่อนๆ และในสาขาวิชาเดียวกันนักศึกษาจะมีความสนิทสนมกันมากเป็นพิเศษ เพราะเรียนด้วยกัน ทำกิจกรรมด้วยกันหรือทำงานกลุ่มเดียวกัน

1.2 ระดับชั้นปีที่ 2 ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เป็นอันดับที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าชั้นปีที่ 2 ทำให้มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 เริ่มเรียนในเนื้อหาวิชาที่ยากขึ้น มีภาระหน้าที่ในความรับผิดชอบมากขึ้น ย่อมได้รับ

ประสบการณ์ที่มากขึ้น เริ่มค้นพบตัวเองในความชอบที่แท้จริงว่าตนเองต้องการอะไร ทำให้ไขว่ไขว่และมองหาแนวทางหรือกิจกรรมใหม่ๆ ทำให้ระดับชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติทางลบต่อนักสังคมสงเคราะห์

1.3 ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่งผลต่อทางลบทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เป็นอันดับที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ทำให้มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวเห็นว่าอาชีพธุรกิจส่วนตัวเป็นอาชีพที่ผู้ปกครองกระทำอยู่ และเพื่อให้มีผู้ที่สืบทอดกิจการของตนต่อไปจึงสนับสนุนให้เรียนในสาขาอาชีพที่ใกล้เคียงกับอาชีพธุรกิจส่วนตัวเพื่อนำช่วยกิจการทางบ้านต่อ ประกอบกับวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ มีรายได้หรือผลตอบแทนน้อย ดังที่ธีระพร อูวรรณ โณ (2526 : 5/1) กล่าวว่า การเกิดทัศนคติว่า อิทธิพลจากบิดามารดาจะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาด้านนิยมนความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดของเด็ก

1.4 บุคลิกภาพ ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เป็นอันดับที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพ แบบเอ ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอ เป็นลักษณะที่ค่อนข้างจริงจังกับการทำงาน ตั้งใจผลสำเร็จในการทำงานสูง ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย คุณลักษณะเช่นนี้มีความสอดคล้องกับวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ได้ ดังที่ นางลักษณ์ เอมประดิษฐ์ กล่าวว่า สังคมสงเคราะห์เป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการเพื่อนมนุษย์ ดังนั้นการสังคมสงเคราะห์จึงเป็นกิจกรรมทางวิชาชีพที่จัดขึ้นเพื่อมุ่งให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ โดยการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาจิตความสามารถของบุคคล ครอบครัว กลุ่ม และชุมชนให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ในสังคม (Social functioning) ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมทางสังคมด้วย

1.5 ลักษณะทางกายภาพ ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เป็นอันดับที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ลักษณะทางกายภาพดี ทำให้นักศึกษามีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่เรียนในสภาพแวดล้อมที่สะดวก สบาย มีบรรยากาศที่น่าเรียน มีการถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียน กับปริมาณนักศึกษา บริเวณของห้องเรียนที่ปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ ปริมาณของสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทางสถาบันและอาจารย์จัดหามาเพื่อสื่อกลางในการอธิบาย ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ มีความทันสมัย มีคุณภาพในการใช้งานและสามารถใช้งานได้หลากหลาย ดังที่ ละเมียด ลิ้มอักษร (2519:23-28) กล่าวว่า สถาบันการศึกษา เป็นสถานที่ซึ่งจัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้การศึกษาแก่นักเรียนโดยตรง ดังนั้นการสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาที่สำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียน นักศึกษา ได้พบกับทางการเรียนหลายอย่าง เช่น ได้มีการสมาคมติดต่อกับครูและ

เพื่อน นักศึกษาในวัยต่าง ๆ ได้รับการอบรมสั่งสอนจากครู ได้เล่นและทำงานร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้น ได้อ่านหนังสือในห้องสมุด ได้ดูภาพยนตร์ โทรทัศน์ ฟังวิทยุและสื่อต่าง ๆ ทางการศึกษาที่ครูจัดขึ้น เพื่อประกอบการสอน ซึ่งล้วนเป็นประโยชน์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้งสิ้นช่วยให้นักเรียน นักศึกษามีประสบการณ์ มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ ดังนั้นถ้าลักษณะทางกายภาพในการเรียนการสอน มีความพร้อม ส่งผลให้นักศึกษามีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนและวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.6 ผู้ปกครองประกอบประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เป็นอันดับที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทำให้มีทัศนคติทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่มีผู้ปกครองอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีประสบการณ์ และคุ้นเคยกับอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มาก่อน จึงเห็นสภาพในการทำงานว่ามีการใช้ระบบอุปถัมภ์ และมีการแก่งแย่งชิงดี มากกว่าการใช้สามารถจริงๆ ประกอบกับเล็งเห็นว่าการรับราชการ หรืออาชีพนักสังคมสงเคราะห์ มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าครองชีพในสภาวะปัจจุบัน ผู้ปกครองจึงต้องการให้นักศึกษาประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง สามารถนำมาจุนเจือครอบครัว ได้เพียงพอ ดังนั้นนักศึกษาจึงได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองเกี่ยวกับประสบการณ์ดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ดังที่ คอบบินส์ (Dobbins. 1969 : 2957-A) กล่าวไว้ว่า อาชีพของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน

1.7 ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เป็นอันดับที่ 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ทำให้มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีประสบการณ์และคุ้นเคยกับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมาก่อนจึงเห็นสภาพในการทำงานว่ามีรายได้เป็นจำนวนมาก สามารถได้รับค่าทำงานนอกเวลาเป็นจำนวนค่อนข้างสูง สามารถนำมาจุนเจือครอบครัวได้เพียงพอ และวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์มีรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ดังนั้นนักศึกษาจึงได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองเกี่ยวกับประสบการณ์ดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษามีทัศนคติลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ดังที่ ดุสิต น้าฝน (2529 : 42) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมทางสังคมและภูมิหลังทางสังคมจะมีอิทธิพลที่นำไปให้ยอมรับเอาคุณค่าใดมาเป็นแนวทางของตนเองมาตัดสินใจ

1.8 อายุ ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เป็นอันดับที่ 8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษามีอายุมากขึ้น ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่อายุมากขึ้น ได้เพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ มีความรอบคอบในการแก้ไขปัญหา ก็จะให้มี

ทัศนคติทางบวกวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ส่วนคนที่มีอายุน้อย มีความใจร้อน ขาดความกระตือรือร้น ต้องการการยอมรับ ทำให้มีทัศนคติทางลบต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ (2533 : 193) ที่กล่าวว่า คนที่มีอายุน้อย มีความใจร้อน ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ยกย่อง ชื่นชม ทั้งในเรื่องการเรียน กิจกรรมหรือด้านกีฬา แต่ไม่สามารถทำความเข้าใจความต้องการเหล่านี้ จึงเกิดความไม่สมหวัง ไม่อยากเรียน เมื่อคนที่มีอายุน้อยเกิดความรู้สึกเช่นนี้แล้ว ส่งผลให้เกิดความทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ได้

1.9 ระดับชั้นชั้นปีที่ 1 ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เป็นอันดับที่ 9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าชั้นปีที่ 1 ทำให้มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ได้มีโอกาสในการเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย ต้องมีการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมในการเรียน กับอาจารย์ เพื่อน การเรียนในรูปแบบใหม่ๆ ทำให้ไม่สามารถปรับตัวได้ในเวลาอันรวดเร็ว ทำให้ขาดความเชื่อมั่น ประหม่า ไม่อยากมาเรียนซึ่งส่งผลทางลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ด้วยเช่นกัน

2. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) บุคลิกภาพ (X_{12}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_9) ลักษณะทางกายภาพ (X_{17}) เพศหญิง (X_2)

2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่านักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนดี ทำให้มีความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ดี ทั้งนี้เพราะเพื่อนมีอิทธิพลต่อนักศึกษามาก ถ้ากลุ่มเพื่อนดีจะทำให้ นักศึกษามีความรัก ความผูกพัน ความสามัคคี และช่วยเหลือซึ่งกันทั้งในด้านการเรียนและการปรับตัวของนิสิต ซึ่งจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบความสำเร็จในการเรียน ในที่สุด หากกลุ่มเพื่อนมีความคิดที่ดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ นักศึกษาก็จะมีความคิดที่ดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ด้วย

2.2 บุคลิกภาพ ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ทำให้มีความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพกระตือรือร้น ชอบแข่งขัน ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ทำงานอย่างรวดเร็วมีความมานะพยายามในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ทำงานอย่างสนุกสนาน และมีความสุขในการทำงาน ซึ่งมีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ที่ต้องทำงานอย่างรวดเร็ว มีความอดทน เสียสละและเห็นการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญ ดังที่ นางลักษณีย์ เอมประดิษฐ์ กล่าวว่า วิชาชีพนัก

สังคมสงเคราะห์หนึ่งที่มีพื้นฐานความรู้ที่จะช่วยจัดบริการในสังคมให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของคน อดปัญหาสังคม ทำให้คนในสังคมมีศักยภาพและชีวิตที่ให้ประโยชน์แก่สังคมมากขึ้น

2.3 ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่งผลทางลบต่อทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพ นักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ทำให้มีความคิดเชิงลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้ เพราะนักศึกษาที่มีผู้ปกครองที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว ไม่ต้องการให้นักศึกษาทำงานหนัก ที่ต้องคอยช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนหรือผู้ที่มีปัญหาซึ่งต้องใช้เวลานาน และมีกิจการทางบ้านที่ต้องสืบทอดกิจการต่อจากผู้ปกครอง

2.4 ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่งผลทางลบต่อทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทำให้มีความคิดเชิงลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้ เพราะนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจเห็นว่าวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพทำงานที่หนักและมีความรับผิดชอบสูง ต้องทำงานกับผู้ที่มีความเดือดร้อน และผลตอบแทนที่ได้รับน้อย อีกทั้งระดับการเลื่อนยศ ตำแหน่ง มีความล่าช้า ดังที่ วัลลภา พัดเปีย (2539 : 29) กล่าวว่า ในครอบครัวไทย บิดามารดาเป็นแบบอย่างที่มีอิทธิพลสูงซึ่งจะเป็นตัวแบบให้บุตรมีพฤติกรรมตาม โดยไม่ต้องลองผิดลองถูก ถ้าบุตรเห็นว่าพฤติกรรมของบิดามารดาให้ผลในทางบวก ก็มีแนวโน้มว่าบุตรจะมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้นและอยากกระทำตาม

2.5 ลักษณะทางกายภาพ ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่าลักษณะทางกายภาพดี ทำให้นักศึกษามีความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ดี ทั้งนี้ เพราะ นักศึกษาที่อยู่สถานที่ ที่มีความปลอดภัย สะดวกสบาย มีความอบอุ่น ปลอดภัยเหล่านี้ เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักศึกษาเกิดความคิดที่อยากมาเรียน มาหาความรู้ในบรรยากาศที่น่าเรียนรู้ เมื่อเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ย่อมก่อให้เกิดความคิดที่ดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ดังที่ ละเมียด ติมอักษร (2519:23-28) กล่าวว่า สถาบันการศึกษา เป็นสถานที่ซึ่งจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาแก่นักเรียนโดยตรง ดังนั้นการสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาที่สำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียน นักศึกษา ได้พบกับทางการเรียนหลายอย่าง เช่น ได้มีการสมาคมติดต่อกับครูและเพื่อน นักศึกษาในวัยต่างๆ ได้รับการอบรมสั่งสอนจากครู ได้เล่นและทำงานร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้น ได้อ่านหนังสือในห้องสมุด ได้ดูภาพยนตร์ โทรทัศน์ ฟังวิทยุและสื่อต่าง ๆ ทางการศึกษาที่ครูจัดขึ้นเพื่อประกอบการสอน ซึ่งล้วนเป็นประโยชน์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้งสิ้นช่วยให้นักเรียน นักศึกษามีประสบการณ์ มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ

2.6 เพศหญิง ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติด้านความคิดต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่า เพศหญิง ทำให้มีความคิดเชิงบวกต่อ

วิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาเพศหญิง เห็นว่าอาชีพของผู้หญิงในปัจจุบันมีการเปิดกว้างมากขึ้น ผู้หญิงสามารถประกอบอาชีพที่มีความหลากหลายและใช้ความสามารถเฉพาะด้านได้มากขึ้น โดยเฉพาะบทบาทนักสังคมสงเคราะห์ เป็นวิชาชีพที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะทาง ต้องมีความรู้ทักษะ ในวิชาชีพอย่างถูกต้อง แม่นยำ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความท้าทายให้เพศหญิง เข้ามามีบทบาทและมีความคิดที่ดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

3. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านความรู้สึกรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) ชั้นปีที่ 2 (X_6) ลักษณะทางกายภาพ (X_{17}) เพศหญิง (X_2) ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11})

3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติด้านความรู้สึกรู้สึกที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่า นักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนดี ทำให้มีความรู้สึกรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ดี ทั้งนี้เพราะในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลมาก มีความใกล้ชิดสนิทสนมทำงานร่วมกัน เหล่านี้จะทำให้ นักศึกษามีความรัก ความผูกพัน ความสามัคคี และช่วยเหลือซึ่งกันทั้งในด้านการเรียนและการปรับตัวของนักศึกษา ซึ่งจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประสบความสำเร็จในการเรียนในที่สุด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ย่อมทำให้มีความรู้สึกรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ด้วยเช่นกัน ดังที่ ผ่องศรี เกียรติเลิศสนภา (2526 : 106) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ของเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด จะมีอิทธิพลมากต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพของนักศึกษา

3.2 ระดับชั้นปีที่ 2 ส่งผลทางลบต่อทัศนคติด้านความรู้สึกรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมด้านความรู้สึกรู้สึก แสดงว่าชั้นปีที่ 2 ทำให้มีความรู้สึกรู้สึกเชิงลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ได้เรียนรู้ในเนื้อหาวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ผ่านประสบการณ์ ระดับชั้นปีที่ 1 และมีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้น เมื่อเรียนรู้มากขึ้นทำให้นักศึกษาเข้าใจตนเองมากขึ้นถึงความไม่ชอบ หรือ ไม่ใช่สิ่งที่ตนเองต้องการจะเป็นนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่ง สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความรู้สึกรู้สึกทางลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

3.3 ลักษณะทางกายภาพ ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติด้านความรู้สึกรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่าลักษณะทางกายภาพดี ทำให้นักศึกษามีความรู้สึกรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ดี ทั้งนี้เพราะ บรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดีในมหาวิทยาลัย เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยที่มหาวิทยาลัยควรจัดสภาพให้เอื้ออำนวยต่อการศึกษาค้นคว้าตนเองจะสร้างประสบการณ์ที่ดี และก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีงามเป็นการริเริ่มนิสัยทางการเรียนที่ดีอีกด้วย ดังที่ ลอร์เรนซ์ (Lawrence, 1976 : 33) ที่

กล่าวว่า ลักษณะทางกายภาพเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้นักเรียนสนใจการเรียน

3.4 เพศหญิง ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติด้านความรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่าเพศหญิง ทำให้มีความรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ดี ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาเพศหญิงเป็นเพศที่มีความอ่อนโยน อ่อนน้อม มีความละเอียดอ่อน อ่อนน้อม มีความรอบคอบ มีความรับผิดชอบซึ่งคุณลักษณะของเพศหญิง เหล่านี้มีความสำคัญในการทำงานวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งต้องใช้ความอดทน ความอ่อนโยน ความอ่อนน้อม เช่น การเยี่ยมบ้าน ต้องให้ทั้งเวลา ความรอบคอบในการสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบด้าน หรือความอ่อนโยน อ่อนหวานในการซักถาม สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นลักษณะเฉพาะตัวของเพศหญิงซึ่งทำให้เพศหญิง รู้สึกว่าหากทำงานในสายงานวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์จะทำได้ดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

3.5 ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่งผลทางลบต่อทัศนคติด้านความรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ทำให้มีความรู้สึกเชิงลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่มีผู้ปกครองอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน เห็นว่าวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์เป็นการทำงานที่น่าเบื่อ ทำงานหนักต้องทำงานกับผู้ที่มีความเดือดร้อน และรายได้น้อย อีกทั้งไม่รู้จัก ไม่คุ้นเคย กับวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ดังที่ ไทรแอนดิส (Triandis, 1971 : 2-3) กล่าวว่า การคุ้นเคยกับวิชาชีพอาจมีส่วนต่อทัศนคติได้ เพราะทัศนคติมีความรู้เป็นองค์ประกอบอยู่ด้วย และในทางตรงกันข้ามความไม่รู้จักคุ้นเคยกับอาชีพอาจมีผลทำให้ทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพต่ำลง

3.6 ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่งผลทางลบต่อทัศนคติด้านความรู้สึกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองอาชีพธุรกิจส่วนตัว ทำให้มีความรู้สึกเชิงลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีผู้ปกครองอาชีพธุรกิจส่วนตัว เห็นว่าอาชีพธุรกิจ เป็นอาชีพของครอบครัวเมื่อสำเร็จศึกษาคควรกับมาพัฒนากิจการทางบ้าน อีกทั้งวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทำงานหนัก มีรายได้น้อย ไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในเชิงธุรกิจได้ ดังที่ พรรณอร อุชฎาภ (2527 : 85-87) กล่าวว่า นักเรียนที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพทางการเกษตรมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนสูงกว่านักเรียนที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจการค้า รับจ้างบริการ และอาชีพที่ต้องใช้วิชาชีพอื่น ๆ

4. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดมี 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาเพื่อน (X_{16}) ชั้นปีที่ 2 (X_6) นุคลิกภาพ (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ (X_{13}) ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) สุขภาพจิต (X_{13})

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่า นักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนดี ทำให้มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาด้วยกันต้องทำงานร่วมกัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในหมู่เพื่อนมีอิทธิพลต่อนักศึกษาในวัยนี้มาก หากนักศึกษาและเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีความใส่ใจในการเรียน ช่วยเหลือกัน ชักชวนกันศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนให้กันและกันจะทำให้มีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมทางการเรียนที่ดี ดังที่ ประดิพันธ์ อุปรมัย (ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์. 2531 ; อ้างอิงจาก ประดิพันธ์ อุปรมัย. 2523) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้เรียน

4.2 ระดับชั้นปีที่ 2 ส่งผลทางลบต่อทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่า ชั้นปีที่ 2 ทำให้มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมไม่ดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้น มีความต้องการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจ และเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ซึ่งไม่ตรงกับสาขาวิชาชีพที่เรียนอยู่ ย่อมส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากมาเรียน ทำให้มีทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ด้วยเช่นกัน

4.3 บุคลิกภาพ ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพดี ทำให้มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่มีความอดทน ความพยายามในการเรียน ตั้งใจเรียน เพื่อให้เรียนประสบความสำเร็จ ชอบความท้าทาย กล้าแสดงออก จึงมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ดีด้วยเช่นกัน ดังที่ สายสุรี จุติกุล (2511:8) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึงส่วนต่าง ๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น ส่วนต่างนั้นได้แก่อุปนิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของร่างกาย ซึ่งส่วนต่าง ๆ เหล่านี้จักเป็นลักษณะสำคัญของแต่ละบุคคล

4.4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่านักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับอาจารย์ดี ทำให้มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ดี ทั้งนี้เพราะ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษากับอาจารย์จะทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น และยังความสัมพันธ์มีมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งทำให้นักศึกษาสามารถที่จะพัฒนาความสามารถในการเรียนให้สูงขึ้นตามไปด้วย เพราะลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษามีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียน และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ถ้าหากนิสิตมีความศรัทธาในตัวอาจารย์จะช่วยให้ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนซึ่งจะมีผลทำให้นิสิตมีผลการเรียนดีขึ้น ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2524 : 49) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทุกระดับ นอกจากผู้เรียนต้อง

ครูผู้สอนที่มีความรู้ดี มีประสบการณ์ดีแล้ว ยังต้องการอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่เป็นกันเอง เหมาะสม และเห็นอกเห็นใจผู้เรียน แต่ในขณะที่เดียวกันก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้อง เหมาะสม ให้ข้อติชม ตรงไปตรงมา ซึ่งเต็มไปด้วยความหวังดีที่จะช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น

4.5 ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่งผลทางลบต่อทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่านักศึกษาที่มีผู้ปกครองอาชีพธุรกิจส่วนตัว ทำให้มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมไม่ดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่มีผู้ปกครองอาชีพธุรกิจส่วนตัว เห็นว่าวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ต้องปฏิบัติกับผู้คนหมู่มาก เป็นการทำงานกับคน ทำงานกับหลากหลายวิชาชีพ ซึ่งเป็นการทำงานที่หนัก ต้องรับผิดชอบกับผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนในสังคม อีกทั้งสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถนำมาปรับใช้ได้ ในอาชีพธุรกิจส่วนตัว ซึ่งต้องมีการแข่งขัน แข่งแย่งกันกับผู้คนที่หลากหลาย ฉะนั้นนักศึกษามีผู้ปกครองอาชีพธุรกิจส่วนตัว จึงไม่เล็งเห็นความสอดคล้องในการทำงานของวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ กับอาชีพธุรกิจส่วนตัว

4.6 สุขภาพจิต ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม แสดงว่า นักศึกษาที่สุขภาพจิตปกติ ทำให้มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีสุขภาพจิตดีย่อมมีพื้นฐานทางครอบครัวที่ดีและมีความอบอุ่น ได้รับการเล็งดูเอาใจใส่จากผู้ปกครอง เมื่อนักศึกษามีสุขภาพจิตดี ก็จะทำให้ให้นักศึกษาร่าเริงแจ่มใส มีความรับผิดชอบสูง และมีความประพฤติดี เป็นคนมีน้ำใจ ไม่เห็นแก่ตัว มองโลกในแง่ดี ย่อมมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ดีด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนการสอนของวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ โดยสามารถพิจารณาจากตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ซึ่งได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ระดับชั้นปีที่ 2 อาชีพธุรกิจส่วนตัว บุคลิกภาพ ลักษณะทางกายภาพ อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน อายุ และระดับชั้นปีที่ 1 ให้ดียิ่งขึ้นได้ดังนี้

1.1.1 เนื่องจากสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการเป็นอันดับที่ 1 ดังนั้นผู้บริหาร อาจารย์ ที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดให้มีกิจกรรม ส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนเพื่อให้นักศึกษามีความสัมพันธที่ดี เกิดความรัก ความสามัคคีกับเพื่อน

1.1.2 เนื่องจากระดับชั้นปีที่ 2 ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการเป็นอันดับที่ 2 ดังนั้นผู้บริหาร อาจารย์ที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดให้มีกิจกรรม หรือการอบรมเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ให้กับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 เพื่อให้ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.1.3 เนื่องจากอาชีพธุรกิจส่วนตัว ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการเป็นอันดับที่ 3 ดังนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดให้มีกิจกรรม หรือการอบรมเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ให้กับผู้ปกครองของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เพื่อให้ผู้ปกครองของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.1.4 เนื่องจากบุคลิกภาพ ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการเป็นอันดับที่ 4 ดังนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดให้มีกิจกรรม หรือการอบรมเกี่ยวกับบุคลิกภาพ เพื่อให้ นักศึกษามีบุคลิกภาพที่ดียิ่งขึ้น

1.1.5 เนื่องจากลักษณะทางกายภาพ ส่งผลทางบวกต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการเป็นอันดับที่ 5 ดังนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดให้มีกิจกรรม หรือการอบรมเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ เพื่อให้ นักศึกษาอยากอยู่ในสถานที่ ที่มีความปลอดภัย สะดวก สบาย มีความอบอุ่น ปลอดภัย และทำให้นักศึกษาเกิดความคิดที่อยากมาเรียน มาหาความรู้ในบรรยากาศที่น่าเรียนรู้ เมื่อเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ย่อมก่อให้เกิด ความคิดที่ดีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.1.6 เนื่องจากอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการเป็นอันดับที่ 6 ดังนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดให้มีกิจกรรม หรือการอบรมเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ให้กับผู้ปกครองของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้ผู้ปกครองของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.1.7 เนื่องจากอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการเป็นอันดับที่ 7 ดังนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดให้มีกิจกรรม หรือการอบรมเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ให้กับผู้ปกครองของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพ

พนักงานบริษัทเอกชน เพื่อให้ผู้ปกครองของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพบริษัทเอกชน มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.1.8 เนื่องจากอายุ ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการเป็นอันดับที่ 8 ดังนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดให้มีกิจกรรม หรือการอบรมเกี่ยวกับอายุที่ส่งผลต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจถึงอายุที่เพิ่มมากขึ้น ได้เพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ มีความรอบคอบในการแก้ไขปัญหา ก็จะให้มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.1.9 เนื่องจากระดับชั้นปีที่ 1 ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการเป็นอันดับที่ 8 ดังนั้น ผู้บริหาร คณะอาจารย์ที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดให้มีกิจกรรม หรือการอบรมเกี่ยวกับเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ให้กับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 เพื่อให้นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติทางบวกต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

1.2 พิจารณาจากตัวแปรที่ส่งผลทางลบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ เพศชาย ระดับชั้นปีที่ 2 และอาชีพธุรกิจส่วนตัว ซึ่งตัวแปรเหล่านี้ส่งผลให้เกิดทัศนคติทางลบต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ควรจะแก้ไขด้วยการส่งเสริมและพัฒนาทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ และใช้ข้อมูลในการจัดลักษณะทางกายภาพในเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ จึงส่งผลให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่นๆ ของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เช่น ค่านิยม ลักษณะมุ่งอนาคต การประกอบอาชีพในอนาคต เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาตัวแปรกับนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ในระดับการศึกษาอื่นๆ เช่น ระดับปริญญาโท

2.3 ควรทำการศึกษาเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนกับระดับชั้นปีที่ 2 โดยการใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กลุ่มสัมพันธ์ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

- ธนา นิลชัย โกวิทย์แลคนอื่นๆ.(2539 .มกราคม-มีนาคม) ความเชื่อถือได้และความแม่นยำของ General Health Questionnaire ฉบับภาษาไทย. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย ,41 (1):1-17.
- ดวงเดือน พันธุนาน. (2519). อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติต่อวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา.
- นงเยาว์ แก้วก้างวาล.(2535).ความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาและครูอาจารย์เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.อัคราณา.
- นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์.วิเคราะห์ปัญหาสำคัญในสังคมไทยและแนวทางแก้ไข.คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.2535.
- นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์.นักสังคมสงเคราะห์กับการพัฒนาสังคม.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรม ศาสตร์,2541.
- นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์.(2524-2525). การสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย. คำบรรยายในวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์เฉพาะราย 2 หลักสูตรการศึกษาชั้นปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์.(2527-2529). คุณภาพนักสังคมสงเคราะห์.คำบรรยายในวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรการศึกษาชั้นปริญญาตรี คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิพนธ์ วรรณเวช.(2538).สภาพแวดล้อมสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา.ปริญญาานิพนธ์ ค.ศ.ม. (การอุดมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัคราณา.
- ดร.นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. (2529).คุณลักษณะพิเศษของนักสังคมสงเคราะห์. คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุษกร เพชรวิวรรณ.(2519).ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูใน โรงเรียนภาคกลาง.ปริญญาานิพนธ์ ค.ศ.ม.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัคราณา.
- บุษราคัม รุฬพันธุ์. (2534). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการพนันของนักศึกษาชั้นมัธยมตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด.ปริญญาานิพนธ์ ค.ศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัคราณา.
- ประกอบ คูปรัดน์.(2525).นิสิตนักศึกษาและกระบวนการกลุ่มในสถาบันอุดมศึกษา.ในนิสิตนักศึกษา : หลักการ ปัญหา และแนวปฏิบัติ.หน้า 117-189.กรุงเทพฯ : พิมพ์นา.

- ประพัฒน์ จำปาไทย.(2525).ความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ.(2526). ทศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พีระพัธนะ.
- ประสาน อุพาธรรม.(2535).สภาพแวดล้อมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ : ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัดสำเนา.
- ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์.(2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาลัทธิศูตริวิชาชีพระยะต้น วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัดสำเนา.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.(2531).การศึกษาค่านิยมในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1.กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ผ่องศรี เกียรติเลิศสนา.(2526).ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้อิทธิพลของสภาพแวดล้อมจัดสรร ในคลินิกกับความคิดเห็นต่อวิชาชีพพยาบาลของนักเรียนพยาบาล.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การอุดมศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.อัดสำเนา.
- พรรณอร อุซุภาพ.(2527). การศึกษาทัศนคติของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6) ในโรงเรียนของรัฐบาล เขตการศึกษา 3 ที่มีต่อการสอนขอวิชาประวัติศาสตร์ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์.(2536). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.พิมพ์ครั้งที่ 5 .กรุงเทพฯ : ฟิงเกอร์ปรินและมิเดีย.
- พิมศรี เป่านิล.(2530).บรรยากาศการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรตามทัศนะของนิสิตและอาจารย์.กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัดสำเนา.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์.(2518).ความสัมพันธ์ในหมู่นิสิตนักศึกษา.ในคัมภีร์มหาวิทยาลัย.หน้า 134.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญวิทย์.
- เพ็ญทิวา นริทรางกูล ณ อยุธยา.(2533).ปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิตโควต้า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.อัดสำเนา.

- มาลินี แซ่คือ.(2534).ทัศนะของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อวิชาชีพและสภาพแวดล้อมในการทำงาน.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัคราณา.
- มาลินี วงศ์นาม.(2527).เจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อวิชาสุขศึกษา.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(อุดมศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัคราณา.
- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. (2545). คู่มือศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมวิชาการ.
- ยุพา วงศ์ไชย.(2534).ทฤษฎีการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์.กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2534.
- ยุพา วีระไวทยะ และคนอื่นๆ.(2532). รายงานการวิจัยเรื่อง การประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา.กรุงเทพฯ : โครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาวทบวงวิทยาลัย.
- ยุพวรรณ สุขสมิติ. (2510). คำนิยามทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัคราณา
- ระพีพรรณ คำหอม.รูปแบบการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ในยุคโลกาภิวัตน์.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2544.
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2530).พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน.พิมพ์ครั้งที่3.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- รัตนา ประเสริฐสม. (2526). การสร้างจิตลักษณะส่งเสริมอนามัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัคราณา.
- วชิระ ชาวหา.(2534).ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อสถาบันของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัคราณา.
- วัชรีย์ ทรัพย์มี.(2523).การแนะแนวอาชีพ.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา.(2). (2530).อุดมศึกษา.กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา พัดเปีย.(2539).ทัศนะต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(อุดมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัคราณา.
- วันทนี วากสิน. (2526). นักสังคมสงเคราะห์กับงานสังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วิลาส ทองขาว.(2527).บรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของนักเรียน ครู ผู้บริหารเขตการศึกษา 4.ปริญญาโท กศ.ม.(บริหารการศึกษา)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิเชียร เกตุสิงห์.(กุมภาพันธ์-มีนาคม2538).คำเกี่ยวกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆที่บางครั้งก็พลาดได้ ข่าวสารการวิจัยการศึกษา.18 (3) : 8-11.
- ศรีเรือน แก้วสังวาล.(2539). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เรา รู้เขา). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.
- ศิริลักษณ์ ภู่สกุลเจริญศักดิ์.(2531).ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ตามทฤษฎีของ โรเจอร์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร.ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร .อัครา.
- ศ.วาสนา ประवालพฤษ์.(2524).ทัศนคติในแง่ของจิตวิทยา.ในการวัดผลการศึกษา2(2). : 1-6.
- สว่าง เจริรัตน์.(2537). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายวิธีเรียนทางไกล ในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา.ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2540).แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่8 (พ.ศ. 2540 – 2544).กรุงเทพฯ.
- สุชา จันทรเอมและสุรางค์ จันทรเอม.(2520).จิตวิทยาเพื่อความสุขในการดำรงชีวิต.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพิชญา ชีระกุลและคนอื่นๆ.(2524).การนิเทศการศึกษา.กรุงเทพฯ : พิมพ์วิทยาการ.
- สุรางค์ โค้วตระกูล.(2532).จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ จงประเสริฐ.(2540).การวางแผนอาชีพของนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาทางธุรกิจ.ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สุมา ชัยลักษณ์านนท์.(2542).ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี.ปริญญาโท กศ.ม.(จิตวิทยาแนะแนว)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- อรพิน แสงสว่าง. (2536). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. .พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาลัยนเรศวร.อัครา.

เอกพจน์ สมุทธานนท์. (2537). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในวิชาอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. (อุสาหกรรมการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อค์สำเนา.

Allport,G.N.(1940).Handbooks of Social psychology.Massachusetts : Clark University Press.

Astin,Alexander W..(1968).The Collehe Environment Washington.

D.C. : Amcrin Council on Education.

Cruze,wendel w..(1974).Essential psychology. New York: The Ronel Press Company.

Dobbins,Lo Henderson. (1969). "Educational and Occupation Aspiration and Execlation of High School Senier Boys in Five Louisiana Parishes,"in Dissertation Abstracts International 29(9).p.2958-A-2959-A.

Good Carter V.(1959) .Dictionary of Education.3 ed.New York : Megrow-Hill,Inc.

Hillgard,Ernet R..(1962).Introdtion to Psychology.New York: Harcourt Beace.

Hurluck , Elizabeth B. (1964). Development Psychology. New York .

Mcgraw-Hill Book Company.

Isaacson,Robert L.other.(1964).Dimenism of Student Evaluation Psychology 55(6).p.344-351.

Kagan , jarom and Haveman.(1968) .psychology.New York: Harcourt Brace and Worid In.

Kendler,Howard H.(1963) Basic Psychology.3 ed.Menlo Park Calif W.A.Benjamin.

Kaplan,Louis and other. 1980 . Comperhensive Textbook Of Psychiatry III.Baltimore : William and Wilking.

Newcomb,Theodore M.(1954).Social Psychology.New York: Dryden Press.

Ringness, Thomas A. (1968, January). Mental Health in the School. New York Random House.

Robbin, S.P. .Personal (1985) The Management of Human Resources.Englewood cliffes, New Jersy ; Prentic Hall.

Roger,Carl.(1969).Freedom to Learn.Colombus,Ohio : Charlrs E.Merrill.

Rokeach,Milton.(1970).Beliefs Attitudes and Values.Son Francissco:Jossey Bass Lnc.

Strang.Ruth M.(1958).Group Work in Education. New York : Harper.

Thomsom, O.E. (April, 1966). "Occupational Values of High School S tudents." Personality and Guidance Journal. 44(8):850-852.

Triandis, Harry C.. (1971). Attitude and Attitude Change. New York : John Willey and Son Inc

บรรณานุกรม

- กธิการ ตรีศสกุล.(2536). ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาชีพนาฏศิลป์ ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์. ปรินญาณิพนธ์ กศม. (จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.อัครสำเนา.
- กนกรัตน์ นาคหฤทัย.(2540). สภาพแวดล้อมทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยพัฒนชยการสังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของนักศึกษา.ปรินญาณิพนธ์ กศม.(ธุรกิจศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัครสำเนา.
- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ.(2528). จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีเดชา.
- กระทรวงศึกษาธิการ(1). (2540). การประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการครูทายาท(พ.ศ.2535-2539).กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการกระทรวงฯ.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี.(2530). จิตวิทยานาการศึกษา.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์นิยมวิทยา.
- กันยา สุวรรณแสง.(2532). จิตวิทยาทั่วไป.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บำรุงสาส์น.
- กิติพัฒน์ นนทปัทมคุลย์.(2529). สังคมสงเคราะห์ศาสตร์:30 ปีที่ต้องทบทวน.วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์.
- กาจนา คำสุวรรณ.(2521). จิตวิทยาเบื้องต้น.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์การเวก.
- จรูญ จิวานาน.(2528). สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา,ในวารสารศึกษาศาสตร์ (มอ.) 1 (2). หน้า 55-56.
- จิตติมา ไสภารัตน์.(2522). ทฤษฎีทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์เฉพาะราย. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จินตนา ยูนิพันธ์.(2527). การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์.กรุงเทพฯ : ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาลีลา พรหมทอง.(2546).ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพห้องผ่าตัดโรงพยาบาลรามารับดี.ปรินญาณิพนธ์ กศม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่ายเอกสาร
- เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์.(2520).การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ.สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทองเรียน อมรรักษ์กุล.(2529). การบริหารกิจการนักศึกษา : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จันทร์เจริญ.
- ธีระพร อุวรรณ โณ.(2529).จิตวิทยาสังคม.กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๗๕19

วันที่ 3 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวเพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพ นักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และ อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวเพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๗๕19

วันที่ ๖ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวเพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพ นักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และ อาจารย์พาสณา จุฬรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวเพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

/๗๕๑๒

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๖๑

วันที่ ๓ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวเพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพ นักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมริดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวรณี กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และ อาจารย์พาสนา จุฬรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวเพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 8 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสุขภาพจิต (Thai GHQ - 60)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

2. แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเท่านั้น ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิดคำตอบที่ได้จะไม่กระทบกระเทือนต่อผลการเรียนของท่าน และจะไม่นำไปเปิดเผยเป็นรายบุคคล แต่จะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษานั้น

3. โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด และขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ด้วยความขอบคุณ

(นางสาวเพ็ญพัทธ์ ยอดโสภณ)

นิติศปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ครบ

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. อายุ ปี

3. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

4. ชั้นปีที่ศึกษา

() ชั้นปีที่ 1 () ชั้นปีที่ 2 () ชั้นปีที่ 3 () ชั้นปีที่ 4

5. อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

() รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัทเอกชน

() ธุรกิจส่วนตัว

() อื่นๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดลักษณะที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษา
เมื่อนักศึกษาอ่านข้อความนี้แล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่อง
หนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้จะ
แบ่งเป็นเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักศึกษารู้สึกว่าเป็นเรื่องง่ายในการทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่					
2	นักศึกษาสามารถเข้ากับเพื่อนทุกคนได้ดี					
3	นักศึกษาชอบทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน					
4	นักศึกษาชอบพูดแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน					
5	นักศึกษาไม่ชอบไปงานสังสรรค์หรืองานเลี้ยงในหมู่เพื่อน					
6	เมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อนนักศึกษาชอบแสดงความคิดเห็น					
7	เมื่อมีงานเลี้ยงสังสรรค์ นักศึกษาชอบแสดงความสามารถบนเวที					
8	เมื่อมีอุปสรรคในการทำงาน นักศึกษามักจะขอให้ผู้อื่นช่วยเหลือ					
9	นักศึกษามักจะถามเพื่อนหรือคนอื่นๆเมื่อมีข้อสงสัย					
10	เมื่อมีปัญหาในการทำงาน นักศึกษามักคิดวิธีแก้ปัญหาตามลำพัง					

ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย (Thai GHQ – 60)

คำชี้แจง สุขภาพของนักศึกษาโดยทั่วไปในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้โดยขีดเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าคำตอบให้ใกล้เคียงกับสุขภาพจิต และความรู้สึกรู้สึกของนักศึกษาในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมปัญหาที่ท่านเคยมีมาในอดีตและกรุณาตอบคำถามทุกข้อในระยะที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมปัญหาที่ท่านเคยมีมาในอดีตและกรุณาตอบคำถามทุกข้อที่ท่านมานี้ท่าน....

ข้อที่ 1 รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี

- () ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก

ข้อที่ 2 รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มื่กำลังวังชา

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 3 รู้สึกทรุดโทรมและสุขภาพไม่ดี

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติ

ข้อที่ 4 รู้สึกไม่สบาย

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 5 เจ็บหรือปวดบริเวณศรีษะ

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 6 รู้สึกตึงหรือคล้ายมีแรงกดที่ศรีษะ

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 7 สามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 8 รู้สึกกลัวว่าตนเองจะเป็นลมหมดสติไปในที่สาธารณะ

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 9 มีอาการวูบร้อนหรือหนาว

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 10 มีเหงื่อออกมาก

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 11 ตื่นเช้ากว่าปกติและหลับต่อไม่ได้

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 12 หลังจากตื่นนอนแล้ว รู้สึกนอนไม่เต็มอิ่ม

- () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 13 รู้สึกเพื่อยมาก และไม่มีแรงแม้แต่จะกินอาหาร

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 14 นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 15 รู้สึกตื่นตัว และความคิดว่องไว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 16 รู้สึกมีกำลังวังชา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 17 เมื่อเข้านอน ใช้เวลานานกว่าจะหลับได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 18 ไม่สามารถหลับได้สนิทหลังจากหลับแล้ว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 19 ฝันไม่ดีหรือน่ากลัว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 20 มีอาการกระสับกระส่าย หลับไม่สนิท

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 21 หวออะไรทำ และทำให้ตนเองไม่มีเวลาว่าง

() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ก่อนข้างน้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 22 ทำอะไรช้ากว่าปกติ

() เร็วกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ช้ากว่าปกติ () ช้ากว่าปกติมาก

ข้อที่ 23 รู้สึกขาดความสนใจในกิจกรรมที่เคยทำตามปกติ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติ

ข้อที่ 24 ปลื้มปลอละเลย ไม่สนใจรูปร่างหน้าตาของตนเอง

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 25 พิถีพิถันกับการแต่งตัวน้อยลง

() พิถีพิถันมากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 26 ออกไปนอกบ้านบ่อยเท่าที่เคย

() มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 27 จัดการกับสิ่งต่างๆ ได้ดีพอๆกับคนส่วนใหญ่ที่อยู่ในสภาพเดียวกับท่าน

() ดีกว่าปกติ () ดีพอๆกัน () ก่อนข้างน้อยกว่า () น้อยกว่าปกติ

ข้อที่ 28 รู้สึกว่าโดยทั่วไปแล้วทำอะไรๆได้ดี

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ดีน้อยกว่า () ดีน้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 29 ไปทำงานหรือทำงานบ้านสาย

() ไม่สายเลย () ไม่สายกว่าปกติ () ก่อนข้างสายกว่าปกติ () สายกว่าปกติมาก

ข้อที่ 30 พอใจกับการที่ทำงานลุล่วงไป

() มากกว่าปกติ () พอๆกับตามปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 31 สามารถมีความรู้สึกรักและอบอุ่นต่อคนใกล้ชิดได้

() ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 32 รู้สึกว่าสามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย

() ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 33 ใช้เวลาคุยเล่นกับคนอื่นมาก

() ใช้เวลามากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 34 รู้สึกกลัวที่จะพูดอะไรออกไปต่อหน้าคนอื่น เพราะเกรงจะทำให้ตนเองดูโง่

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 35 รู้สึกว่าได้ทำตัวให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่างๆ

() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 36 รู้สึกว่าสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆได้

() มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 37 รู้สึกว่าตนเองไม่สามารถที่จะเริ่มทำอะไรๆได้เลย

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 38 จะทำอะไรๆก็รู้สึกหวาดกลัวไปหมด

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 39 รู้สึกดีใจหรือดีใจอยู่ตลอดเวลา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 40 รู้สึกว่าไม่สามารถที่จะเอาชนะความลำบากต่างๆ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ก่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 41 รู้สึกว่าชีวิตต้องคั่นร่นอยู่ตลอดเวลา

- ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 42 สามารถมีความสุขกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันตามปกติได้

- มากกว่าปกติ เหมือนปกติ น้อยกว่าปกติ น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 43 มองอะไรเครื่องเคราไปหมด

- มากกว่าปกติ เหมือนปกติ น้อยกว่าปกติ น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 44 รู้สึกหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี

- ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 45 รู้สึกกลัว หรือตกใจโดยไม่มีเหตุผล

- ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 46 สามารถที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆของตนเองได้

- ดีกว่าปกติ เหมือนปกติ น้อยกว่าปกติ น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 47 รู้สึกเรื่องต่างๆที่บดบังจนรับไม่ไหว

- ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 48 มีความรู้สึกว่าคุณรอบข้างจับตามองคุณอยู่

- ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 49 รู้สึกไม่มีความสุขและเศร้าหมอง

- ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 50 รู้สึกเสียความมั่นใจในตนเองไป

- ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 51 คิดว่าตนเองเป็นคนไร้ค่า

- ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 52 รู้สึกว่าชีวิตนี้หมดหวังโดยสิ้นเชิง

- ไม่เลย ไม่มากกว่าปกติ ค่อนข้างมากกว่าปกติ มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 53 รู้สึกมีความหวังในอนาคตของตนเอง

- มากกว่าปกติ เท่าปกติ น้อยกว่าปกติ มีความหวังน้อยมาก

ข้อที่ 54 รู้สึกมีความสุขดีตามสมควร เมื่ออยู่โดยรวมนๆ

() มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

ข้อที่ 55 รู้สึกกังวลกระวนกระวาย และเครียดอยู่ตลอดเวลา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 56 รู้สึกไม่คุ้มค่าที่จะมีชีวิตอยู่

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 57 คิดว่ามีความเป็นไปได้ที่จะอยากจบชีวิตตนเอง

() ไม่อย่างแน่นอน () ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ๆ

ข้อที่ 58 รู้สึกว่าบางครั้งทำอะไรไม่ได้เลย เพราะประสาทตึงเครียดมาก

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 59 พบว่าตนเองรู้สึกอยากตายไปให้พ้นๆ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

ข้อที่ 60 พบว่ามีความรู้สึกที่อยากจะทำลายชีวิตตนเอง เข้ามาอยู่ในความคิดเสมอๆ

() ไม่อย่างแน่นอน () ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ๆ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด แบบสอบถามนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	นักศึกษารู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่เข้าใจนักศึกษา					
2	นักศึกษามักมีเรื่องขัดแย้งกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง					
3	นักศึกษามักหลบหลีก ไม่อยากพบปะพ่อแม่หรือผู้ปกครอง					
4	นักศึกษาไม่ค่อยได้พบหน้าและพูดคุยกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง					
5	นักศึกษามักมีเรื่องกั้มใจเกี่ยวกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง					
6	นักศึกษารู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองกับนักศึกษาเข้าใจกันดี					
7	นักศึกษารู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่เห็นใจนักศึกษา					
8	นักศึกษารู้สึกโล่งใจมาก ถ้านักศึกษาไม่ต้องพบพ่อแม่หรือผู้ปกครอง					
9	การสื่อสารระหว่างนักศึกษากับพ่อแม่หรือผู้ปกครองค่อนข้างดีเยี่ยม					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามด้านลักษณะทางกายภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อเท็จจริงของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาอ่านข้อความจบแล้ว โปรดพิจารณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	คำถาม	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	ด้านลักษณะทางกายภาพ					
1	สภาพห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา					
2	ภายในห้องเรียนมี โต๊ะ เก้าอี้สำหรับนักศึกษาอย่างเพียงพอ					
3	ห้องเรียนส่วนใหญ่มีอากาศถ่ายเทสะดวก					
4	ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมต่อการเรียนการสอน					
5	ในเวลาเรียนมีเสียงดังรบกวนอยู่เสมอ					
6	บรรยากาศในห้องเรียนน่าเบื่อหน่ายจนอยากจะออกไปนอกห้องเรียน					
7	บริเวณห้องส้วมสกปรก					
8	สถาบันจัดให้มีห้องส้วมเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา					

ข้อที่	ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
9	อาคารเรียนอยู่ในสภาพทรุดโทรม ไม่ได้รับการดูแลรักษาเท่าที่ควร					
10	ท่านคิดว่าอาคารเรียนของสถาบันยังสกปรกอยู่					
11	ห้องเรียนมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา					
12	ภายในห้องเรียนของท่านมีความเงียบสงบน่าเรียน					
13	สถาบันมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยดี					
14	บรรยากาศรอบอาคารเรียนเป็นระเบียบเรียบร้อยดี					
	<u>ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน</u>					
15	ห้องเรียนแต่ละห้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
16	อุปกรณ์การเรียนการสอนที่อาจารย์คงสภาพที่ดีเหมาะในการในการใช้สอน					
17	สื่อและอุปกรณ์ มีความทันสมัยกับเทคโนโลยีปัจจุบัน					
18	อาจารย์ใช้สื่อประกอบการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้					
19	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความหลากหลาย					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อเท็จจริงของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาอ่านข้อความจบแล้ว โปรดพิจารณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	พฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติต่อนักศึกษา					
1	อาจารย์ยินดีให้คำแนะนำ เมื่อนักศึกษามีปัญหาด้านการเรียน					
2	อาจารย์ไม่เป็นกันเองกับนักศึกษาทำให้นักศึกษาไม่กล้าถามอาจารย์เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัย					
3	อาจารย์เข้มงวดมากทำให้บรรยากาศไม่น่าเรียน					
4	อาจารย์ไม่สนใจปัญหาการเรียนของนักศึกษา					
5	อาจารย์ให้ความสนใจเฉพาะนักศึกษาที่เรียนเก่ง					
6	อาจารย์ดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิดเมื่อนักศึกษาเจ็บป่วย					
	พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่ออาจารย์					
7	นักศึกษาไม่กล้าซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
8	นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเมื่ออาจารย์ซักถาม					
9	นักศึกษามักลืมทำงานที่อาจารย์สั่ง					
10	นักศึกษาเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์					
11	นักศึกษาให้ความเคารพอาจารย์เมื่ออยู่ในห้องเรียน					
12	นักศึกษาแสดงความไม่พอใจเมื่ออาจารย์ตำหนิ					
13	นักศึกษาชอบตั้งสมญานามให้อาจารย์ในสถาบัน					
14	นักศึกษารู้สึกท้อแท้ในการเรียนเพราะอาจารย์สนใจแต่นักศึกษาที่เรียนเก่ง					
15	เมื่อนักศึกษามีปัญหาอาจารย์สามารถช่วยเหลือได้					
16	นักศึกษารู้สึกว่าอาจารย์ถือตัวไม่เป็นกันเอง					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อเท็จจริงของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาอ่านข้อความจบแล้ว โปรดพิจารณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน					
1	นักศึกษามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียนได้					
2	นักศึกษามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาหารือเกี่ยวกับด้านส่วนตัวได้					
3	เพื่อนของนักศึกษามีความสามัคคีต่อกัน					
4	เพื่อนๆยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา					
5	นักศึกษามีความสุขเมื่อได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อน					
6	เมื่อมีปัญหา นักศึกษาไม่สามารถปรึกษาเพื่อนๆได้					
7	นักศึกษาไม่สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนๆได้					
8	นักศึกษารู้สึกว่าเพื่อนไม่เข้าใจ					
9	นักศึกษาชอบช่วยเหลือเพื่อน					
10	เพื่อนๆมีความจริงใจกับนักศึกษา					
11	เมื่อนักศึกษาทำการบ้านไม่ได้ เพื่อนในห้องที่เข้าใจช่วยอธิบายให้					
12	ในการทำงานกลุ่ม นักศึกษาเต็มใจปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่ม					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
13	นักศึกษาไม่พอใจ เมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากท่าน					
14	เมื่อเพื่อนกระทำความดี นักศึกษาชมเชยเพื่อนด้วยความจริงใจ					
15	นักศึกษาโดนเพื่อนแกล้งเป็นประจำ					
16	เพื่อนเต็มใจให้นักศึกษาเข้าร่วมกลุ่ม					
17	นักศึกษารู้สึกว่าขาดเพื่อนที่สามารถช่วยปรับทุกข์ได้					
18	เพื่อนชอบชวนนักศึกษาหนีเรียนและนักศึกษา มักไม่ปฏิเสธ					
19	นักศึกษาชื่นชมความสำเร็จของเพื่อนอย่างจริงใจ					
20	เมื่อนักศึกษาทำผิดพลาดเพื่อนคอยปลอบใจและให้กำลังใจ					
21	นักศึกษารับตัวเข้ากับเพื่อนในสถาบันไม่ได้					
22	นักศึกษาสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนได้					
23	นักศึกษาไม่ชอบทะเลาะกับเพื่อน					
24	เมื่อนักศึกษาไม่มาเรียนเพื่อนๆมักถามถึงด้วยความห่วง					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ด้านความคิด

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ เมื่อนักศึกษาอ่านข้อความจบแล้ว โปรดพิจารณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	เมื่อนึกถึงอาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ท่านคิดถึงเรื่องต่อไปนี้					
1	อาชีพนักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่มีเกียรติ					
2	อาชีพนักสังคมสงเคราะห์น่าเบื่อ					
3	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ต้องใช้ศาสตร์ทุกแขนง					
4	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ต้องเสียสละ					
5	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่น่ายกย่อง					
6	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ไม่น่าภาคภูมิใจ					
7	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ท่านอยากเป็น					
8	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ต้องกล้าแสดงออก					
9	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ต้องอดทน					
10	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ต้องมีความเมตตา					
11	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ช่วยแก้ปัญหาสังคม					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
11	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ช่วยที่ต้องมีจรรยาบรรณ					
12	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ต้องพัฒนาคน					
13	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ไม่มีบทบาทในสังคม					
14	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่เป็นที่นับถือของคนในสังคม					
15	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาปานกลาง					
16	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่ไม่ทราบว่าจะประกอบอาชีพอะไร					
17	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ซ้ำซากจำเจ					
18	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ไม่ก้าวหน้า					
19	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ต่ำต้อยกว่าอาชีพอื่น					
20	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่มีความอดทนสูง					
21	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่มีคุณค่าต่อสังคม					
22	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ต้องมีเหตุผล					
23	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ไม่น่าสนใจ					
24	นักสังคมสงเคราะห์เป็นอาชีพที่ใครๆก็ทำได้					

ด้านที่ 2 ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ เมื่อนักศึกษาอ่านข้อความจบแล้ว โปรดพิจารณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง 5 ช่อง ที่ตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	เมื่อคิดถึงวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ท่านรู้สึกว่					
1	ท่านไม่พอใจที่ได้ศึกษาต่อทางวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์					
2	ท่านไม่อยากเป็นนักสังคมสงเคราะห์ เพราะเงินเดือนน้อย					
3	ท่านพอใจที่ได้ศึกษาต่อทางวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์					
4	ท่านภูมิใจกับวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์					
5	ท่านอยากเป็นนักสังคมสงเคราะห์					
6	ท่านไม่ชอบทำงานเป็นทีม					
7	ท่านสนใจวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์					
8	ท่านชอบทำงานเป็นทีม					
9	ท่านภูมิใจเพราะนักสังคมสงเคราะห์เป็นที่เชื่อถือในสังคม					
10	ท่านภูมิใจเพราะนักสังคมสงเคราะห์เป็นบุคคลที่น่าไว้วางใจ					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
11	ท่านภูมิใจที่วิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์เป็นที่ยอมรับของสังคม					
12	ท่านไม่ชอบช่วยเหลือผู้อื่น					
13	ท่านพอใจที่ได้เป็นนักสังคมสงเคราะห์					
14	ท่านเบื่อหน่ายต่อการเป็นนักสังคมสงเคราะห์					

ด้านที่ 3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์ของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาอ่านข้อความจบแล้ว โปรดพิจารณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
	ถ้าท่านเป็นนักสังคมสงเคราะห์ ท่านจะกระทำสิ่งต่อไปนี้					
1	ท่านไม่หาความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาความเป็นนักสังคมสงเคราะห์ให้ดีขึ้น					
2	ท่านทำงานไม่ตรงต่อเวลา					
3	ท่านยินดีเข้าร่วมการสัมมนาทางวิชาการ					
4	ท่านมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับการเป็นนักสังคมสงเคราะห์					
5	ท่านเป็นคนที่เก็บความลับของผู้อื่นไม่ได้					
6	ท่านไม่สนใจเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติม					
7	ท่านหลีกเลี่ยงการเข้าร่วมประชุม					
8	ท่านไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่นได้					
9	ท่านเป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่					
10	ท่านเป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่มีความเสียสละ					

11	ท่านตั้งใจปฏิบัติงานเพื่อให้ได้งานที่ดีที่สุด					
12	ท่านปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงาน					
13	ท่านเป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง					
14	ท่านเป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่มีความเอาใจใส่ผู้อื่น					
15	ท่านเป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่กระตือรือร้นในการทำงาน					
16	ท่านทำงานด้วยความอดทน					

ภาคผนวก ข

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง ๔ แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านบุคลิกภาพ

ข้อ	อำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.043
2	4.457
3	2.683
4	2.449
5	2.963
6	2.092
7	1.941
8	2.111
9	2.334

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ.7238

ตาราง ๑ แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง

ข้อ	อำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.040
2	5.793
3	7.675
4	6.793
5	5.288
6	3.255
7	2.863
8	2.278
9	1.979

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ . 828

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านลักษณะทางกายภาพ

ข้อ	อำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.315
2	3.159
3	7.806
4	4.177
5	3.409
6	4.180
7	3.045
8	2.931
9	3.328
10	3.612
11	3.223
12	4.476
13	4.981
14	4.814
15	4.814
16	3.118
17	4.476
18	3.882
19	4.699

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9148

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)
1	1.809
2	3.979
3	2.502
4	3.867
5	2.173
6	2.530
7	3.043
8	2.366
9	5.488
10	2.546
11	2.429
12	3.421
13	3.212
14	2.611
15	1.941
16	3.094

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7818

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาด้วยกัน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)
1	4.089
2	4.648
3	3.378
4	4.785
5	4.271
6	2.558
7	4.200
8	5.523
9	3.526
10	2.644
11	3.100
12	4.975
13	5.821
14	5.853
15	3.182
16	4.413
17	2.588
18	2.721
19	4.687
20	6.645
21	5.412
22	3.137
23	2.875
24	1.990

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9046

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(t)
	ด้านความคิด
1	4.243
2	7.050
3	2.846
4	2.060
5	1.952
6	5.800
7	2.940
8	3.182
9	4.714
10	2.714
11	2.127
12	14.977
13	3.767
14	1.461
15	2.751
16	2.819
17	5.222
18	4.902
19	2.378
20	3.800
21	5.129
22	5.344
23	2.527

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(t)
	ด้านความรู้สึก
1	4.146
2	5.284
3	5.308
4	4.846
5	4.743
6	11.225
7	3.579
8	2.711
9	2.357
10	2.207
11	4.047
12	13.627
13	5.523
14	7.649

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านทัศนคติต่อวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก(t)
	ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม
1	3.748
2	3.748
3	3.206
4	2.635
5	1.800
6	4.123
7	3.845
8	2.224
9	2.794
10	2.415
11	3.207
12	2.794
13	6.034
14	2.315
15	2.242
16	2.246

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9537

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-สกุล	นางสาว เพ็ญพักตร์ ยอดโสภณ
วันเดือนปีเกิด	19 สิงหาคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภอกระบุรี จังหวัด ระนอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1010/45 หมู่บ้านรัตนวัช 2 ถนน บางนาง ตราด 42 บางนา กรุงเทพมหานคร 10260
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536-2539	มัธยมศึกษาปีที่ 3-6 จากโรงเรียนกระบุรี วิทยา
พ.ศ. 2543	สังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการ สังคม (สาขาการแพทย์) จากมหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ